

ARCHIEF 2015

ZATERDAG 31 DECEMBER

SYLVESTERRIT

Het weer was niet zo denderend op deze allerlaatste dag van het jaar. 's Morgens regende het maar om 10 uur, het tijdstip van vertrek voor vandaag, was het toch echt wel helemaal droog. Toch waren er verschillende vaste deelnemers die het hoogstwaarschijnlijk te vies vonden. We zijn ook wel erg verwend de laatste tijd, maar zoals Georg Stumpf of hoe die goede man ook mag heten het al zei: "Radfahren is nicht für weiche Eier.". Toch stonden er nog 16 dapperen aan het vertrek. De weg was hier en daar nog wel een beetje nat maar wat maakt dat nu toch uit, poetsen moeten we toch. Henk had weer eens een leuke route voor ons in gedachten en hij kreeg dan ook van iedereen het fiat om de groep te leiden. Vergezeld van Michiel op de eerste rij ging het richting De Laak. De twee kopmannen deden het voortreffelijk en daarom mochten ze dan ook de hele route de meute aanvoeren. Henk zorgde er heel goed voor dat we steeds wegen kregen die prima te doen waren zodat het met de smerigheid reuze mee viel. Via Wesseem ging het naar Hunsel en zo richting Ell en Kelpen. Van hieruit draaiden we weer richting thuisbasis maar Henk hield de klok goed in het oog en met behulp van wat extra lusjes via Beegden en Panheel ging het richting St. Joost. In Maasbracht kwam dan toch nog de kreet "Lek". De laatste van dit jaar en Roy v. Montfort was de pechvogel. Maar een geluk bij een ongeluk was dat het ongeveer voor zijn voordeur was, dus snel te voet naar huis en een andere fiets gepakt. De rest mocht doorrijden en precies klokslag 12 uur openden we de deur bij Café 't Heukske in St. Joost. Hier stonden de oliebolletjes al klaar, van een van de prijswinnaars van Dagblad de Limburger. Ze smaakten voortreffelijk en we lieten ons de koffie en het heerlijke gebak dan ook goed smaken. Het jaar 2015 werd nog eventjes besproken en na een klein uurtje ging iedereen huiswaarts. Als we het jaar 2015 bekijken mogen we stellen dat het een bijzonder jaar is geweest. Het aantal deelnemers steeg enorm en met 1313 starts wisten we in dit jaar maar liefst 109.795 km. bij elkaar te fietsen. Hopelijk kunnen we in 2016 ook weer net zo "LEKKER FIETSEN", maar met de mentaliteit van het jaar 2015 moet dit zeker lukken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 26 DECEMBER

TWEEDE KERSTDAG

We hebben inderdaad afgelopen zaterdag 26 Dec. gefietst.
Deelnemers waren: Jo Storms, Wil van Montfort, Johnie Mols, Jo Vergoosen, Roger Deckers
We hebben 95Km gefietst van Echt langs het kanaal naar Maastricht met de wind volle bak op de neus en in een lekker tempo via Smeermaas en de Belgische kant met de wind in de rug naar huis gevlogen.

Gr.
Roger

ZATERDAG 19 DECEMBER

In werkelijk lente-achtige omstandigheden kwamen ze "doar oehoerend hard aangescheurd". Nee dit zijn geen tikfouten maar een ode aan de dialectgroep Normaal die het na vandaag voor gezien houdt. Het was dus lekker druk, en het lentegevoel werd nog versterkt door Ralf en Michel die in korte broek hun opwachting maakten. En het was goed om Wil van Montfort weer te kunnen verwelkomen na zijn valpartij. Het gaat gelukkig de goede kant op en kan weer meefietsen. Het werden vanwege de drukte

ook twee groepen en na kort overleg werd een route langs de Maas noordwaarts gekozen met Baarlo als meest noordelijke plaats vandaag. Groep 2 zou variëren in Noordelijke richting en dan in Neer afbuigen richting Heythuysen. In het begin ging het werkelijk fantastisch met de wind in de rug. Het ging eigenlijk te goed of eigenlijk te snel maar ja, het enthousiasme kende geen grenzen zullen we maar zeggen. Af en toe temperen zorgde ervoor dat alles toch bij elkaar bleef. De delegatie uit Linne leerde ondertussen de mores bij Suist, zoals het wisselen en dat het tempo toch binnen de perken diende te blijven en hoe we dat doen. In een vloek en een zucht waren we desondanks in Baarlo en toen werd het met de wind op de neus een heel andere koers; met andere kopmannen ook. De Linnenaren namen plaats op de achterbank en de Henken, Michellen en Royen van deze wereld namen het over. ..en lieten zien dat zij ook een alleraardigst stukje kunnen fietsen. Zo werd ook de terugreis een vlotte rit en ook zij reden over Heythuysen de bekende weg terug over Baaxem en Grathem. Na een dikke 80 km werd Paula bereikt waar nog werd nagetafeld aan de ronde tafel. De andere groep was vreemd genoeg nog niet terug maar na een 20-tal minuten kwamen John en John verslag doen. Door een lekke band van de buurman van Fred en een losse crank van John Bloemer was er enig oponthoud en dat had de goesting om nog even binnen te wippen blijkbaar om zeep geholpen. Het smaakte er gelukkig niet minder om en zo kwam weer een aangenaam einde aan een heel mooie fietsmiddag.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 12 DECEMBER

Weer en week dicht bij de kerst en het weer blijft ons nog steeds gunstig gezind. Ondanks de voorspelde regen, smolt dat regengevaar naarmate half twee naderde als de spreekwoordelijke sneeuw voor de zon. Dus droog op weg richting Roosteren. De voorsten onderhielden een gezapig tempo, niks mis mee maar bij Roosteren werden dan toch de twee groepen gevormd. De jongens in wintermodus draaiden richting Maaseik, Thorn enzovoorts. De rest stuurde rechtdoor naar de heuvelzone. Het waaide wel redelijk maar in vergelijking met vorige week was het bijna windstil. Vooraan zal echter beslist gewerkt zijn want vanzelf gaat het toch echt niet. Bij de Slingerberg gaf Fred te kennen dat hij afdraaide want hij moest eerder thuis zijn. Jo Storms was plotseling ook verdwenen; waarom is bij de redactie niet bekend. Maar de rest fietste onverstoord door richting Adsteeg voor de tweede afspraak van vandaag. Ging allemaal goed en zo Hobbelrade omlaag en via Schinnen naar de Beukeberg. Daarna via Jabeek, Süsterseel en Hastenrath weer terug naar Waldfeucht. Wind in de rug dus dat schoot lekker op. Via Sevriens weer terug na 72 km. Alles is prima verlopen, geen druppel regen gehad en dus weer lekker gefietst.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 12 DECEMBER

ROOSTEREN-BELGIË-ITTERVOORT-STRAMPROY

De razende reporter heeft het weer eens helemaal bij het juiste eind, maar dat is toch meestal het geval. Het weer was prima. De ochtendrijders, bang voor de voorspelde regen, kregen weer eens ongelijk. Om half twee waren we dus met 16 man aanwezig. Omdat niemand enige aanstalten maakte om te vertrekken vatte John de koe maar weer eens bij de horens en hij toog op pad. De hele meute volgde hem en inderdaad, voor Roosteren kwam er een splitsing. De mensen in de wintermodus draaiden af richting Maaseik. Een tempo van 28 km. p/u (gezapig ???) is voor deze mensen wel genoeg. Bij deze groep (John, John, Har, Annie en Piet) zagen we ook Frank Thoolen. Had hij zich vergist of vond hij het ook hard genoeg gaan in deze wintertijd? Deze groep bleef netjes bij elkaar en vooral Har en Frank deden het kopwerk. In de aanhef van dit stukje staan heel wat plaatsnamen. Har stuurde ons inderdaad via allerlei binnenwegen door het Belgische land richting Ittervoort. Even voor Stramproy reed Piet lek. In zijn achterband zat een stuk ijzer dat hij zo zou kunnen gebruiken voor zijn laswerk, zo'n joekel was dat. Har, John en John besloten om nog eventjes bij Paula een kopje koffie te gaan drinken. Met dik 60 km. op de klok en een lekker gemiddelde (dik 28) mocht dat wel. En alweer "Lekker Gefietst".

ZATERDAG 5 DECEMBER: PAKJESMIDDAG

Onveranderd beeld op het Hingen; een heel pak deftig volk aan de start. Zo ook een delegatie uit het land van de Flesj uit Susteren en ik begreep ook uit de hoek van Stevensweert een delegatie. Ze weten ons wel te vinden tegenwoordig, nu alom bekend is dat wij stoïcijns doorfietsen. Eerst met de wind in de rug naar Posterholt. John V en John B besloten niet aan te sluiten en lieten de rest gaan. Toen de bedoelingen van beide heren duidelijk waren, en dat duurde even, was voor iedereen duidelijk "was Sache war". Zo snelden we in P'holt de grens over en ging het even later rechts uit de flank richting Haaren. Via Obspringen enzovoorts zijn we vervolgens weer doorgestoken naar Birgden en van daaruit naar Gilrath richting fietspad langs de Roode Beek. Daar omzeilden we "ground zero", de plek des onheils voor Wil van Montfort en in mindere mate ook voor Roy. Even later verlieten we dit fietspad alweer, linksaf naar "de Hering": de weg op de grens van Duitsland en Nederland, die ons naar Brunssum bracht. Via Schinveld rechtsaf naar Hastenrath en omdat we de wind nu mee hadden, konden we eens om ons heen kijken. De groep bleef mooi bij elkaar, af en toe een beetje temperen om iedereen in de wielen te laten en zo ging het verder probleemloos terug via Saefelen, Waldfeucht enz. Daar werd besloten door te rijden naar Haaren en via een lus over Posterholt was de rit compleet. Een 80 km onder de wielen laten verdwijnen en dik tevreden trok iedereen zijn plan. Voor een grote delegatie betekende dit nog even natafelen bij Nicole. Even later kwam het duo John en John ook binnenzetten, iets minder kilometers en iets minder snel maar toch prima gedaan jongens. Na een paar versnaperingen gingen we vol verwachting naar huis.....zou de Sint ons iets gebracht hebben; toch altijd spannend.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Verslagje van de 2J's

Inderdaad, John en John, de Merckx-ploeg, had geen zin om in de wintertijd zo hard te gaan rijden. daarom besloten ze om maar meteen aan te geven dat ze achter bleven. De route was bekend dus zouden we wel zien. Toch iets anders gereden want in Opspringen kwam de hoofdmacht alweer voorbij. Eventjes de groeten gedaan en toen weer alleen verder. Tegen de wind, de weg tussen Laffeld en Schierwaldenrath, was wel pittig met z'n tweeën. Geen kans om je te verschuilen maar we hebben het, mooi samenwerkend, toch geklaard. Voor de rest denk ik dat we dezelfde route hebben gereden als de hoofdmacht, alleen zijn wij in Schinveld via Jabeek en Isenbruch naar huis gereden. Toch maar mooi een dikke 75 km. op de klok, alleen tegen de wind gevochten, dus alweer een prima training. Nog eventjes verslag gedaan bij Nicole op het Hingen en toen vlug naar Sinterklaas. Misschien was er voor ons ook nog wel wat bij. (Een nieuwe S-Works misschien????)

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 28 NOVEMBER

KRUISBERG-WATERVAL

Een lekker zonnetje en meteen weer volle bak. Maar liefst 20 deelnemers voor deze winterrit, want koud was het wel met de straffe wind. Er werd voorgesteld om in twee groepen te rijden maar de snelle mannen hadden hier vandaag niet zo'n zin in. Dus een lang lint op weg naar het Zuiden. John, als spreekbuis van de langzamere rijders, gaf aan dat het tempo niet boven de 28 moest komen gezien de pittige wind. Dit lukte voortreffelijk maar op het smalle weggetje langs het kanaal richting Geulle werd het toch te gevaarlijk om met zo'n grote groep te rijden. Door het drukke verkeer ging het achterin een paar keer bijna fout door automobilisten die toch nog langs de lange rij wilden. Daarom vond John het verstandiger om de groep toch te splitsen en met 8 rijders werd afstand genomen van

de hoofdmacht. Deze snelle mannen liepen langzaam weg van de achterblijvers en zo was de splitsing een feit. Een volgende keer als er nog eens zoveel deelnemers zijn is het toch raadzaam om meteen vanaf het begin de groep te splitsen. In hetzelfde tempo als waarmee begonnen was werd er door dit selecte gezelschap verder gereden. De twee beklimmingen van vandaag, de Kruisberg en Waterval, werden rustig genomen en zo konden we beginnen aan de terugweg met de wind op de rug. Het tempo werd nu natuurlijk wat hoger gehouden maar mooi als een groep werd de rest van de rit afgelegd. Op het Hingen was al een delegatie van de A-rijders neergestreken bij Café 't Hingen en Michiel besloot om ook eventjes aan te sluiten bij deze heren. De rest vond het te koud en ging meteen huiswaarts. Lekker gefietst in een tempo wat hoort bij de winterperiode, dus iedereen tevreden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 21 NOVEMBER

Aangezien het fluitend hert blijkbaar uitgefloten is (nog geen verslag geplaatst), heeft de redactie de Razende Reporter van stal moeten halen om een verslagje in elkaar te flansen. Aangezien het fluitend hert wel van de partij was, neem ik aan dat hij de administratie op orde heeft en hoef ik me daar op mijn vrije zondag niet om te bekommeren. John wilde naar Prümmern, waarom is een raadsel want daar is werkelijk niets te beleven. Maar als ergens asfalt ligt, is de kans aanwezig dat Suist deze plaatsen met een bezoek vereert. Zo viel vandaag Prümmern deze eer ten deel. Het was in één keer winter geworden en dat was wel te merken. Met een gevoelstemperatuur van rond het vriespunt was het al een hele kunst om warm te blijven. Vandaag werd met één groep gereden en dus moest zo nu en dan het tempo aangepast worden om te voorkomen dat mensen uit de wielen geraakten. Desondanks raakten enkele keren mensen op achterstand maar dan werd de wind uit de zeilen genomen en kon iedereen weer terugkeren. Via Honsdorf weer terug door illustere plaatsen als Randerath, Utterath enz. Met een redelijke wind op kop en met een zon die het voor gezien hield werd het nog een klap kouder. Daarbij kwam nog dat het een beetje begon te regenen en aan de wegen te oordelen had het in Braunsrath en omstreken al harder geregend. Door deze nattigheid werden we zelf ook nat wat natuurlijk niet bevorderlijk was voor de temperatuurhuishouding. De mensen met korte handschoenen, met niet zo warme jasjes en die zonder overschoenen waren dus de Sjaak. Het was net vier uur geweest maar het werd al donker en door dit mistroostige weer, de nattigheid en de kou werd de goesting met iedere omwenteling der pedalen minder en minder. Uiteindelijk kwamen we via Putbroek en Montfort weer op St Joost. Trek in een lekkere koude pint was er natuurlijk niet en iedereen wilde zo snel mogelijk naar huis om de verkleumde knoken te warmen. Gelukkig geen lekke banden want als bijvoorbeeld de reporter van dienst lek had gehad, had hij met zijn koude handen dat bandje echt niet meer kunnen verwisselen. En zo kwam weer een einde aan een rit die in de boeken kan als de eerste "echte" winterrit van het seizoen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Ps: Het fluitend hert had zaterdagavond andere verplichtingen. In St. Joost was de eerste uitvoering van de plaatselijke toneelvereniging en ook daar gaat het Fluitend Hert graag naar toe.

ZATERDAG 14 NOVEMBER

Het verslag van de B-groep van deze zaterdag. Dit was er al opgezet maar waarschijnlijk is er met het publiceren van het verslag van de A-groep iets fout gegaan.

We vertrokken met 6 mensen op het Hingen, Paul, Piet, John B, John W, Leon en Har. Richting Montfort zagen we de snelle jongens aan de horizon verdwijnen. Bij het tankstation in Montfort stond Cor op ons te wachten, hij had het al gezien bij de snelle mannen. Met 7 rijders reden we via het Reutje, Posterholt richting Karken. Voor Karken reden we binnendoor richting Haaren, van hier langs het nieuwe fietspad naar Heisberg. Via enkele voor mij onbekende wegen kwamen we via Selsten in Waldfeucht, omdat het al een tijdje regende besloten we om via het Breugelchen naar Montfort te rijden. Hier namen we afscheid van de monfortanen en reden we naar Sint Joost. De afstand bedroeg 60 km.

Ondanks het mindere weer hadden we lekker gefietst.

Door het fietsen in twee groepen is het minder hectisch en iedereen is tevreden.

Har van der Vorst

Het weer had eigenlijk voor het eerst een beetje het uiterlijk van het jaargetijde waarin we ons bevinden, namelijk de herfst. Koud was het niet maar het waaide stevig en buien lagen al om de spreekwoordelijke hoek te wachten. Dat we waarschijnlijk regen zouden krijgen bleek ook uit het feit dat Henk er niet was. Laatstgenoemde heeft werkelijk een neusje voor dit meteorologisch verschijnsel; hij voelt het waarschijnlijk aan zijn water (Henk, allemaal satire natuurlijk!!). John V was in zijn alledaagse kloffie komen opdagen om de administratie te doen. Ik weet niet hoe groot die familie van hem is maar hij had weer eens een verjaardag in de planning en liet daardoor de koers van vandaag voor wat hij was. Het beeld was verder gelijk aan vorige week; er werd driftig gediscussieerd over van alles maar niet over routes of wat daar op leek. Maar op een gegeven moment werd op afspraak van met name Fred koers gezet richting grensovergang Posterholt. Dus eerst een stukje wind mee om op te warmen. Dan tegen de wind terug via Karken, Haaren en zo richting Fietspad langs de Roode Beek. Het laatste stuk dan weer met de wind in de rug via Schinveld of iets dergelijks. Men wilde per sé in twee groepen vertrekken ondanks dat het aantal deelnemers ook goed in één groep had gekund. Hoe het groep twee is vergaan vanaf Montfort is nog niet op de redactie bekend maar we hebben goede hoop dat dit ritverslag een dezer dagen alsnog bij de redactie binnenkomt. Groep één had er flink de sokken in dankzij de rugwind. Bij de camping Reigershorst leek het er even op dat groep twee alsnog de aansluiting zou maken maar dat was maar schijn. Cor nam die gelegenheid te baat om alsnog de oversteek naar achteren te maken en liet zich alsnog terugzakken. De groepen hadden nu hun definitieve samenstelling gekregen en zonder deze randzaken kon nu gefietst worden. De grote motoren nestelden zich bij groep één op kop en zo ging het gezwind door het Duitse achterland. Haaren, Obspringen en Selsten lieten we snel achter ons ondanks de harde tegenwind. In Birgden begon het dan toch te regenen en toen het gespetter nog wat toenam, besloot Jo Storms ondanks zijn stormachtige achternaam en volledige "state of the art" winteroutfit om te keren. Zo bereikten we met het zestal Roy, Wil, Fred, Roger, Michel en Jo V Gilrath om aldaar het fietspad op te gaan naar langs de Roode Beek naar het Hochwildfreigehege bij Schinveld. Er ligt daar een spoorlijntje diagonaal in de weg en daar gebeurde het; Wil ging daar met een enorme klap zwaar tegen het asfalt. Hij is kennelijk uitgegleden op de rails of met zijn wielen tussen de rails geraakt; In elk geval een enorme smak. We reden amper boven de 25 km per uur want de groep had op Jo gewacht die bij een

voorrangskruising even had moeten wachten. Laatstgenoemde had net rustig de kop overgenomen toen Wil ten val kwam. Roy had zijn vader niet kunnen ontwijken en was ook gevallen en Michel had op een of andere manier zijn fiets nog net recht kunnen houden. Wil lag er eerst akelig stil bij maar gelukkig begon hij na korte tijd recht te krabbelen. Ondertussen waren omstanders ons te hulp geschoten. Er waren dekens uitgehaald en zittend op het trottoir en met de dekens om hem heen geslagen, kwam Wil weer enigszins bij zijn positieven. Een van de omstanders had inmiddels de ambulance gebeld die in een mum van tijd arriveerde. Ondanks dat Wil eigenlijk niet mee wilde, wist het ambulancepersoneel hem ervan te overtuigen dat het toch beter was om mee te gaan. Ze wilden enkele foto's maken van zijn hoofd, want ondanks dat zijn helm hem voor verder onheil had behoed was zijn gezicht toch nog flink gehavend. Verder leek hij last te hebben van zijn ribben en schouder. Wil en Roy zijn toen met de ambulance meegegaan naar het ziekenhuis van Geilenkirchen. Wij hebben de beschadigde fietsen van Wil en Roy bij een bedrijf kunnen parkeren en daarna toch maar onze weg vervolgd. We stelden ons enigszins gerust omdat het er op leek dat hij niets gebroken had, dat Roy er kennelijk goed vanaf was gekomen en dat de schade aan de fietsen niet zo belangrijk is uiteindelijk. We zijn via Süsterseel, Hastenrath, Saeffelen en Waldfeucht naar huis gereden waarbij Jo bij Lilbosch nog een bandje heeft moeten verwisselen maar dat mag geen naam hebben in vergelijking tot het malheur dat Wil en Roy vandaag is overkomen. Wat ik bijna nog vergeten ben is een hachelijk moment in Hastenrath. We reden met ons gedecimeerd groepje; er waren er nog vier, het kleine weggetje van Süsterseel naar Hastenrath. Er is daar maar één kruising met ook een weg van rechts. Wij kwamen daar aangereden, ik schat een 100 meter verwijderd toen een mevrouw in een grote BMW SUV van rechts kwam en een grote bocht maakte linksom, ze kwam op ons toe dus. Maar in plaats van op de weg te blijven, bleef ze verder linksom keren waarbij ze uiteindelijk 360 graden gedraaid had.....en Roger bijna bij haar op de rijdersplaats had liggen. Werkelijk, zij had ons totaal niet gezien, alleen maar bezig met het draaien van die auto. Wij begonnen ons hardop af te vragen of het misschien vandaag vrijdag de 13e was in plaats van gisteren. Eenmaal terug op het Hingen hebben we er dan toch maar een genomen op de goede afloop terwijl Michel direct doorreed om met de zijn bus in elk geval de fietsen op te halen. Via de App heb ik inmiddels begrepen dat Michel ook beide "Unglücksraben" heeft kunnen ophalen uit het ziekenhuis. Met dit positieve nieuws zet ik ook maar een punt achter deze gedenkwaardige zaterdagmiddag.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

FEESTAVOND 31 OKTOBER 2015

Bijgevoegd de toespraak die weer heeft geleid tot de apotheose van de avond, nl het bewieroken van de nestor en bezige bij achter veel initiatieven van SUIST. Hopelijk worden de gemaakte foto's ook nog ergens geplaatst. Dan kunnen de afwezigen toch een stukje van de sfeer proeven....

U VRAAGT, WIJ DRAAIEN!!!!

Seizoen 2015

Om gelijk maar met de deur in huis te vallen:

Ik heb goed nieuws voor jullie, ik ga namelijk NIET speechen. Jullie hebben het hele seizoen mijn “gezeiver” kunnen lezen op de site, dus dat ga ik niet nog eens doen.

Toch wil ik nog enkele meer of minder gedenkwaardige dingen zeggen.

Het aantal deelnemers is dit seizoen voor het eerst de 100 gepasseerd... én samen waren ze goed voor meer dan 1000 deelnames dit seizoen. Ik heb geen vergelijkend warenonderzoek verricht bij andere fietsgroepen en verenigingen maar ik denk dat we vrij bovenaan staan; misschien zelfs op het podium. Toch niet slecht voor ons clubje enthousiastelingen zonder echt een vereniging te zijn

Hoe zou dat komen?

Misschien wel omdat alles kan en mag. Voorbeelden:

Wil je harder fietsen, hup twee groepen, zowel op donderdag als op zaterdag.

Wil je op maandag weg zijn als moeder de vrouw gaat stofzuigen, hup pensionado time

Wil je op donderdag niet naar de meubelboulevard, hup donderdagmiddaggroep.

Wil je niet fietsen, hup, blijf je toch lekker thuis.

Ben je 's zaterdags nog niet uitgeraasd, hup zondagmorgen lekker uitfietsen met Roger en Co

Verder geen gedoe over tenues, lekker dragen wat je zelf wil. Ook geen contributie, ook altijd lekker natuurlijk.

Tel daar nog bij op dat je van tevoren de route via de site al kunt bestuderen, en kun je dus van tevoren al gaan bedenken waar je kunt linkeballen, er een snok aan kunt geven, krachten kunt sparen enz. Dat de site zich mag verheugen in een grote populariteit blijkt wel uit het grote aantal bezoeken aan de site. Soms bijna 2500 per maand, werkelijk ongelooflijk. Al deze ingrediënten vormen samen het recept van een succesvol SUIST anno 2015.

Mooi ook om te zien dat er spontaan bijdragen worden geleverd voor SUIST, onder andere door Jan Sevriens met zijn mooie technische verslagen en voor de kortste Chasse Patat uit de historie van SUIST van een paar weken geleden namelijk slechts 15 meter, Chris met zijn originele bokalen en de jaarlijkse fotopuzzel, Wil Hodzelmans voor zijn mooie wandeltochten, Frank Thoolen voor de tenues tegen scherpe prijzen, de diverse reporters van dienst die er voor zorgen dat er altijd iets te lezen valt, de organisatoren van de tourquiz, Frits Verheesen voor de jaarlijkse Eifelrit en aan jullie allen natuurlijk, want zonder jullie deelnemers is er immers geen SUIST. Als ik nog mensen vergeten heb, hoor ik staande deze vergadering natuurlijk graag.

Jullie voelen hem al aankomen, wie heb ik namelijk nog niet genoemd? Juist ja, John, het hijgend / fluitend hert, Vergoossen. Hij zorgt sinds jaar en dag voor het bijhouden van de klasseringen en het programma, volgens mij ook de geestelijk vader van de pensionado's, gerenommeerd verslaggever, websitebeheerder, medebedenker van bbq's, herfstwandelingen, van het gezamenlijke uit-eten gaan, van de Suister van het jaar wellicht? en wat al dies meer zei. In elk geval John, vervult de site een belangrijke rol voor ons deelnemers. Het is een beetje de rode draad gedurende het seizoen, dus vonden en vinden we het wel gepast om je daarvoor weer te bedanken. Bij deze namens ons allen een

presentje voor jou en Bets waarmee we je trouwens gelijk weer voor volgend seizoen hebben vastgelegd. Dat weet je nog niet maar dat staat in de kleine lettertjes. Dus als je dit cadeau accepteert, ben je weer de Sjaak. In elk geval bedankt maar weer.

Applaus.

ZATERDAG 7-11-2015

De lente duurt dit jaar tenminste tot 7 november, niet normaal hoe warm het nog is. Jo V zelfs in volledig zomertenuue, korte broek en korte mouwtjes, heerlijk gewoon. 23 deelnemers maar liefst aan het départ. John Mols, Henk, Roger, Fred, Jo S, Jo V, John Bloemer, Piet Cloet, Leon, Har v/d Vorst, Cor, Berry Thoolen, John Wolters uit Sint Joost, hoek Merelstraat-Kantstraat, Ralf, Michel, Michiel, Sef, Chris, iemand in Peters Jacobs tenue, iemand met kleren van Fred Rempelberg, Frank Thoolen, Jack van Montfort en Jan Sevriens. Er werd volop gepraat maar niet over welke route we zouden rijden. In klein comité werd toch maar iets besloten en zo waren we dan toch op weg; dat de meesten geen idee hadden waarheen was blijkbaar geen probleem. Binnen de kortste keren liep het zweet over de rug want de meesten hadden toch min of meer winters tenue aan; in elk geval lange mouwen en lange broek, pffff. De route ontvouwde zich gaandeweg. We bleken naar Maaseik te gaan en daar het Ven in te duiken. Prachtige route met rustige wegen. Dat moest ook wel met zo'n grote groep. Er waren nauwelijks problemen met het tempo. Er lagen wel veel bladeren dus was het behoedzaam manoeuvreren in de bochten. Zo bereikten we Tongerlo alwaar we de terugreis aanvaardden. Bij het aanschouwen van de mooie koperen brouwketels van de Pax brouwerij kreeg menigeen spontaan dorst. Maar het ging verder en spoedig doken we weer de bossen in. Op sommige plaatsen lag zoveel blad dat het pad niet meer te zien was. Op een gegeven moment hadden we zelfs een safety car voor ons. de plaatselijk gendarmerie had blijkbaar besloten om eens door het bos te scheuren en reden een tijdje voor ons uit. Op zeker moment sloegen we de grote weg in naar Elen. Wind mee, berg af en dus ging bij de beide jo's en Ralf het grote mes erop en speerden er vantussen. Daarna ging het weer samen verder richting Elen maar vooraan werd voor het fietspad naar Maaseik gekozen. Daar was meer fietsend verkeer. Een gezin te fiets zag een spruit op kinderfiets onderuit gaan of zoiets. Daardoor werd fors in de remmen geknepen. Jo V achteraan kon geen kant meer op. Of vol in zijn voorganger of toch maar remmen. Het werd het laatste maar op natte bladeren was dat vragen om problemen en dus klapte hij tegen het asfalt. De nattigheid en de bladeren zorgden er echter voor dat er een flinke glijpartij volgde maar ook dat er geen fysiek malheur was; dankzij de bladeren werkelijk geen schrammetje. Eenmaal in Maaseik besloten we nog een lus over Thorn te fietsen. Jo S en Berry draaiden hier af. Henk vatte de koe bij de horens en via Ophoven bereikten we de Napoleonsbaan. Daar werd de grens weer gepasseerd en eenmaal ter hoogte van Thorn draaiden Chris en Sef af. De rest vervolgde de weg richting Wesseem en over de brug naar Maasbracht. Daar ontstond jammer genoeg nog de nodige chaos. Sommigen draaiden rechtsaf richting Stevensweert zeg maar. Anderen stuurden rechtdoor, richting rotonde. Allemaal prima maar niemand vooraan gaf aan waar naartoe. Het ging net goed maar voor hetzelfde geld liggen er een stuk of wat op de weg. Even een hand uitsteken is toch niet teveel gevraagd lijkt me en het kan een hoop ellende voorkomen heren. De meesten kozen uiteindelijk voor rechtsaf maar de er waren door de verwarring verschillende groepjes ontstaan. Vooraan werd tot ergernis van de andere groepjes niet op of omgekeken. Fred floot driftig en uiteindelijk, héhé, hielden ze even de benen stil en konden we weer als één groep verder. Het ging niet meer naar Stevensweert maar rechtdoor naar Berkelaar. En zo kwam toch weer een einde van

een leuke rit met prachtig weer die toch min of meer als één groep is gereden met een gemiddelde dat voor iedereen te doen was.

A Vous Hilversoom

De Razende Reporter

ZATERDAG 31 OKTOBER

LÜTTENFORST-ST. LUDWIG

Vandaag was de laatste officiële rit van dit seizoen. Maar liefst 32 rijders meldden zich om aan deze trip deel te nemen. John had het er niet gemakkelijk mee maar met behulp van een deelnemerslijst is het toch weer gelukt. Natuurlijk werd de groep weer in tweeën gesplitst. Precies gelijk werd de verdeling, 16 snelle mannen en 16 langzamere rijders. De B-groep wachtte eventjes tot de grote matadores uit het zicht waren en toen zette ook deze karavaan zich in beweging. John hield, zoals gewoonlijk, het tempo goed in de gaten en zodoende kon iedereen gemakkelijk volgen. Gezellig keuvelend werden de kilometers afgelegd en aan kop werd er ook mooi afgewisseld. Op de Meinweg werd natuurlijk eventjes getest hoe het ervoor stond bij iedereen maar boven werd netjes gewacht tot we weer compleet waren. Zelfs de laatste kreeg eventjes de tijd om wat te drinken en een banaantje op te peuzelen. Zo ging het verder over de bekende wegen door de prachtige bossen van Lousberg en Lüttenforst. Eventjes achter Merbeck kwam opeens de A-groep voorbij. Het bleek dat ze een extra lusje erbij hadden genomen en zodoende weer achter ons kwamen. Spoedig waren ze echter alweer uit het zicht verdwenen al koos Michiel ervoor om bij de B-groep aan te sluiten. Als er zo gereden wordt is dat dus een prima optie. Via St. Ludwig werd de thuisreis vervolgd en klokslag 4 uur kwamen we weer terug op het Hingen. Een flinke delegatie van de snelle mannen zat aan de drankjes bij Café 't Hingen maar de B-groep verkoos het om meteen huiswaarts te gaan. Waarschijnlijk om zich op te frissen voor de slotavond op deze dag. Hopelijk zullen veel Suisters hieraan deel nemen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 26 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

NIEDERMERZ

De laatste dag van de zomertijd en werkelijk geweldig weer. Toch waren er maar twee rijders van de 16 die in korte broek kwamen. Beginnen de Pensionado's nu ook al watjes te worden? Voor de eerste keer was Jan Sevriens present bij dit selecte gezelschap. Het grote dilemma was alweer welke route er gereden zou gaan worden. Wil Hodzelmans had een trip richting Brunssumerheide in gedachten maar verschillende mensen gaven aan dat er in die buurt gewerkt zou worden aan de wegen. Jo Vergoosen, goed uitgerust na zijn vakantie, wilde wel eens graag richting Nideggen gaan maar dit was toch wel wat veel van het goede. Toch werd er gekozen voor deze richting en onder leiding van Wil Nissen werd koers gezet richting Die Grosze Heimat. Maar we waren Pey nog niet uit toen er een harde knal klonk. Pieter had weer lek, precies hetzelfde als vorige week donderdag. De band werd eens goed nagekeken en het bleek dat er een steentje in zat wat bijna niet te zien was. Dit werd eruit

gepeuterd en met een nieuw binnenbandje kon hij zijn trip vervolgen. John gaf aan dat het tempo wel wat minder kon en daar werd gelukkig gevolg aan gegeven. Zodoende kon iedereen goed volgen en werden de kilometers lekker afgelegd. In Niedermerz hadden we al 45 km. op de klok dus werd het tijd om om te draaien. Van de zomer zullen we wel een keertje de rit naar Langewehe maken maar voor vandaag was dit toch wel teveel van het goede. Na enig speurwerk vonden we de weg naar Koslar en toen wist Wil alweer de weg. Alleen waren er weer enkele rijders die meenden dat het met de wind in de rug meteen royaal boven de 30 moet gaan. Als je dan achterin zit is het flink aanpoten om na de bocht weer aan te sluiten. Het schijnt toch moeilijk te zijn om een kilometertje langzamer te rijden, zelfs bij de Pensionado's begint het haantjesgedrag zijn kop op te steken. Na de gebruikelijke vermanende woorden van John werd het tempo iets aangepast en zo vervolgden we onze weg. Op een minder goed veldweggetje reed Annie door een gat in de weg met als gevolg een platte. Beter waarschuwen van voren en vooral deze waarschuwing doorgeven naar achteren, dan voorkom je misschien deze pech. Na de depannage kwamen we even later uit in Beeck waar we neerstreken op het terras van het "Beecker Bauern- und Erzählkaffee " waar we de koffie en het gebak lieten aanrukken. De stukken waren zo groot dat sommigen het zelfs niet verwerkt kregen. Na de welverdiende pauze leidde Wil ons via alweer allerlei, zelfs voor John volkomen onbekende plaatsen, terug richting Montfort waar we afscheid namen van de Montfortanen. De rest reed rustig terug richting Hingen waar we met een kleine 100 km. op de klok rond half 3 aankwamen. Afgezien van de twee lekke banden een prima rit.

Vanaf komende maandag, 2 november, zullen we weer gaan vertrekken om 11:00 uur en zal de rit aangepast worden aan de weersgesteldheid.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 24 OKTOBER

WÜRM-HITJE

En alweer volle bak. Maar liefst 25 deelnemers voor deze herfst. Grote afwezige was Jo, die nog eventjes een vakantie meepikte. Hierdoor staat hij in het klassement wel niet meer op plaats 1 maar bij het totaal aantal kilometers heeft hij nog wel de eerste plaats. Hoe dat nu moet komende zaterdag moet de commissie maar bekijken. Zoals gebruikelijk de laatste weken werd er vertrokken in twee groepen. De snelle mannen vertrokken klokslag half twee. Meteen werd er de zweep over gelegd wat Jan Sevriens deed besluiten om er al na een kleine 15 meter de brui aan te geven. Hij koos toch eieren voor zijn geld en sloot aan bij de langzame groep. Deze groep bestond vandaag uit maar liefst 14 man. In een door John vastgesteld tempo van niet meer dan 30 werd er richting Duitsland gekoerst. Cor, die het ook weer een kwam proberen nam netjes zijn plaats weer in in het peloton. Alsof hij nooit weg was geweest paste hij zich weer aan. Met Wil Nissen als wegkapitein ging het voortreffelijk. Iedereen kon goed volgen en het tempo was zodanig dat er ook nog tijd en adem genoeg was om lekker te keuvelen. Zo werden de kilometers probleemloos afgelegd en omdat het iets korter was dan de geplande 75 km. kwamen we ruim op tijd weer terug in St. Joost waar een grote delegatie Café 't Heukske vereerde met een bezoek. De Weitzen, Brand Bock en lekkere koffie was weer als vanouds en na enkele "Kloeke Pinten" ging het weer huiswaarts. De mannen van de A-groep hadden minder geluk. Na een extra lusje kwamen ze aan bij Café 't Hingen maar omdat hier de voorbereiding van de receptie van de schutterij in volle gang was konden ze niet naar binnen. Om buiten op het terras te gaan zitten vonden ze toch te koud zodat ze zonder koffie en biertjes maar weer naar huis gingen. Vandaag eindelijk weer eens een ritje zonder regen zodat er niet meteen gepoetst hoefde te worden. Hopelijk hebben we komende zaterdag, als we de laatste officiële rit van dit seizoen rijden, ook zulk heerlijk weer. En als er dan bij de afsluiting 's avonds in Café 't Heukske in

St. Joost ook zoveel mensen aanwezig zijn, (we hebben tenslotte dit seizoen meer dan 100 deelnemers mogen tellen), kunnen we er een mooie slotavond van maken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 22 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

ZUTENDAAL

Vandaag was een testcase voor de donderdaggroep van de Pensionado's. De weersvoorspellingen waren niet al te best. Toch waren er nog 8 deelnemers voor deze rit en twee rijders hadden zich netjes afgemeld.. Het blijkt dat deze activiteit alweer een schot in de roos is. Omdat de wind uit het zuiden kwam werd dus eerst Zuidwaarts gereden. Later bleek deze keuze toch niet zo goed te zijn geweest want we reden nu de regen tegemoet. Via allerlei binnenwegen gingen we in Stein de grens over en toen richting Zutendaal. Jammer genoeg vonden we hier de juiste weg niet zodat we een flinke omweg maakten en tot overmaat van ramp begon het ook nog te regenen. Via de grote weg kwamen we toch weer terecht in As waarna we het fietspad richting Maaseik namen. Onderweg kregen nog twee rijders een lekke band zodat de tegenslagen vandaag niet van de lucht waren. Met 85 km. op de teller kwamen we dan ook later dan gewoonlijk weer terug op het Hingen, maar het kan niet alle dagen kermis zijn zullen we maar zeggen. Bleek het in Echt ook nog helemaal droog te zijn gebleven!! Toch, ondanks het slechte weer, "Lekker Gefietst".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 19 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Rimburg-Neerbeek 95 KM

De zomer ligt achter ons. De herfst heeft zich aangekondigd. Deze seizoenswisseling heeft geen noemenswaardige verandering gebracht in het aantal deelnemers voor de rit van vandaag (12 participanten). Een aantal deelnemers heeft op de gewijzigde omstandigheden al ingespeeld door de fiets te voorzien van een spatbordje. Geen overbodige luxe achteraf gezien. Hoewel het droog zou blijven, waren de wegen op veel plaatsen nog nat van de regen van de vorige dag en op de binnenwegen kon men zien dat de laatste vruchten van de akkers werden gehaald. Hier en daar waren de paden besmeurd met modder, welke sporen duidelijk zichtbaar werden bij de deelnemers zonder spatbord op de fiets.

Bij John ontbrak vandaag het wielertenue en ook de fiets. Hij kon niet mee. Hij wilde een opgelopen spierverrekking in zijn linkerbeen ontlasten. Zijn afwezigheid houdt tevens in dat

de koppositie op de presentielijst van de pensionado's wordt ingenomen door Geert. Beiden hebben weliswaar het zelfde aantal ritten meegereden, maar Geert heeft meer KM's achter zijn naam staan dan John.

Wat van het voorgaande ook zij, behalve een lekke band hebben zich onderweg geen bijzondere omstandigheden voorgedaan, die het vermelden waard zijn. Rest enkel nog op te merken dat er heerlijk gefietst is.

Har Fijen

ZATERDAG 17 OKTOBER

NIEDERBUSCH-THULL

Na de vermanende woorden van John waren er vandaag toch weer 23 rijders present. Het commentaar heeft wel geholpen want meteen vanaf de start werden er twee groepen gemaakt. De snelle mannen vertrokken precies om half twee met 12 man. Iets te laat, of waren de anderen te vroeg?, kwam Jo ook nog aan en hij besloot om meteen aansluiting te zoeken bij de A-groep wat hem natuurlijk gemakkelijk lukte. De B-groep vertrok dus met 10 man. Een leuk groepje waarbij we na 10 jaar Ton Peerebooms weer mochten verwelkomen. Ton is een Suister uit de beginjaren en door ziekte heeft hij een tijd niet kunnen fietsen, maar gelukkig heeft hij de draad weer kunnen oppakken en vandaag maakte hij zijn rentree. Alsof hij nooit weg was geweest, zo gemakkelijk nam hij zijn plaats weer in in het peloton. Har v.d. Vorst nam de koppositie meteen voor zijn rekening en afwisselend vergezeld door om de beurt een man van de rest werden de kilometers afgelegd. Het tempo werd netjes op iets onder de 30 gezet. Voor allemaal goed te volgen dus er kon ook nog gezellig worden gekletst. Zo werden de kilometers probleemloos afgelegd al hadden we in Thull eventjes oponthoud want Har Fijen reed hier lek. Een gevaarlijke plaats voor Har want hier heeft hij eerder ook al eens gestaan met een platte. Na dit korte oponthoud werd de route vervolgd en probleemloos kwamen we na de geplande 75 km en het oponthoud rond half vijf weer terug op het Hingen. Van de A-groep zat een flinke delegatie al aan de koffie en enkele B-rijders sloten hier nu mooi bij aan. Het bleek dat de rit van de A-groep ook probleemloos was verlopen. Dus het rijden in twee groepen is voor iedereen beter. Volgende week zullen we dit dus zeker weer toepassen want zo kan iedereen de gevleugelde woorden van het Fluitend Hert zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Niederbusch-Thull 75 km

MAANDAG 12 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

LÖVENICH

13 Pensionado's aan het vertrek op deze zonnige, maar wel koude maandagmorgen. Hierbij ook enkele mensen van TWc Echt die afgelopen zaterdag later aansloten. Dus de presentielijst kon meteen aangevuld worden. Het gesprek van deze ochtend ging echter vooral over de manier van rijden van afgelopen zaterdag. Het schijnt dat de Suist-gedachte steeds minder in praktijk wordt gebracht. Er werden zelfs opmerkingen gehoord zoals: "Doorrijden, we wachten niet meer". Dit is toch niet zoals Suist bedoeld is. Als er mensen komen die graag eens lekker willen knallen moeten ze dat maar ergens anders gaan doen, bv op de baan in Geleen. Maar dit heb ik al vaker gezegd en het blijkt dat ze hier de Ballen niet voor hebben. De Suist-gedachte is dat we altijd proberen om als een groep te vertrekken, maar zeer zeker ook aankomen. Daarom zullen we, zeker als er zoveel deelnemers zijn, de groep meteen bij het vertrek opsplitsen. Een groep zal dan in een rustiger tempo rijden en er alles aan doen om deze groep ook in zijn geheel lekker te laten fietsen. De snellere jongens moeten dan hun plan maar trekken en als ze vinden dat er mensen in hun groep zijn die het tempo niet kunnen bijbenen is het echt niet de bedoeling om deze mensen in de vernieling te rijden. Misschien is het een optie om deze mensen op een subtiele manier aan het verstand te brengen dat ze toch beter voor de andere groep hadden kunnen kiezen?

Dus komende zaterdag zal er vanaf het vertrek gesplitst worden en de B-groep zal er een leuke rit van gaan maken.

Maar nu over de pensionado'srit van vandaag. We waren dus alweer met 13 rijders. Er werd besloten om weer eens richting Lövenich te gaan i.v.m. de straffe oostenwind. Omdat enkele rijders graag om twee uur terug wilden zijn werd de rit niet te lang gemaakt. Met overleg kom je een heel eind blijkt maar weer. De grote kleppers namen natuurlijk de kopplaatsen in tegen de wind en in een lekker tempo ging het oostwaarts. John stuurde het peloton over de bekende wegen en binnen twee uur kwamen we zonder een centje pijn aan bij de bakker. Hier moest vlug nog een nieuwe kan koffie gezet worden maar we hadden alle tijd. Het gebak en de koffie was weer voortreffelijk en buiten in het zonnetje was het goed te doen. Na deze welverdiende pauze ging het via Baal weer terug. Wil en Piet pakten de kopplaatsen nu in en ze stuurden ons richting Hückelhoven. Vandaag namen we de richting Wassenberg maar deze route loopt toch wel veel over de grote wegen. We misten Hub toch wel een beetje want hij stuurt ons hier altijd over de mooiste wegen. Maar misschien kunnen we hem binnenkort toch weer verwelkomen op het Hingen. Ondanks de nieuwe, minder fraaie route kwamen we toch weer op bekende wegen en via Kempen ging het naar huis. Wil stuurde ons via een nieuwe, mooi geasfalteerde weg richting Montfort. Lex reed hier echter voor de zoveelste keer lek. Dit is toch niet normaal meer, er moet hier iets anders aan de hand zijn. Met hulp van Pieter werd het varkentje gewassen en konden we verder. Maar in Montfort had Pieter zelf last van een leegloper. Na de pech van afgelopen zaterdag ook alweer de tweede keer. Met bijpompen kon hij verder en zo kwamen we ruim op tijd, dus voor twee uur, met dik 90 km. op de teller weer terug op het Hingen. Ondanks de twee leuke banden toch alweer een prachtige rit. Dus zo kan het ook.

ZATERDAG 10 OKTOBER

John had gelukkig de administratie al gedaan en dus hoefden we ons alleen nog maar te concentreren op het fietsen. Naar de Sleek ging het in gesloten formatie. Daar pikten nog drie of vier TWC leden aan, wie dat waren weet ik niet. Wellicht kunnen ze even via het gastenboek iets laten weten voor de administratie. Amper aangesloten was het al raak, of beter gezegd al lek. Pieter was de pechvogel. Maar met een vulpatroon ging het dépanneren soepeltjes. Wat daarna niet zo soepel ging was de harmonie in de groep. Het tempo zorgde voor een afscheiding. Een paar barmhartige Samaritanen lieten zich even uitzakken om polshoogte te nemen maar vooraan reed men stoïcijns door, dit tot grote ergernis van genoemde Samaritanen. In K'bosch werd toch gewacht dachten we. Maar dit kwam door een lekke band vooraan. Hier en daar werd dit intermezzo gebruikt om deze manier van fietsen en doorrijden zonder op of om te kijken eens goed door te spreken. Maar we hebben daar de rit ook anders georganiseerd, want zo kon het niet verder doorgaan. De mensen die al met de gedachte speelden om langzamer te rijden posteerden zich achterin en nadat John Bloemer ons de zegen had gegeven werden eigenlijk automatisch twee groepen gevormd. Daarna was het gejojo gelukkig voorbij en kon iedereen in een voor hem passend tempo doorrijden. Van de groep Bloemer horen we wellicht later hoe het hun vergaan is. De voorste groep heeft de rit verder zonder problemen afgelegd; dus ook de Sibbergrub en de Cauberg en omdat we in het begin Sittard hebben gemeden, waren we na een dikke 90 km om 16.45 uur weer terug. Iedereen zocht vervolgens een goed heenkomen en daarmee maakte deze rit ook weer deel uit van de rijke Suist historie.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 10 OKTOBER

Het fluitend hert kon vandaag jammer genoeg niet meefietsen. Toch was John om half twee present, maar nu alleen met pen en papier want met zo'n drukte als de laatste twee weken kan hij het ook allemaal niet meer bijhouden. De deelnemers van vandaag werden netjes genoteerd en we bereikten op deze dag twee mijlpalen. De 100ste deelnemer van dit seizoen kwam opdagen, Arno Janssen uit Linne. Hartelijk welkom in ons selecte gezelschap. Tevens kregen we vandaag de 1000ste start van dit seizoen in de nettostand. Wie dit is zal op de slotavond, 31 oktober, bekend worden gemaakt. Het is al heel lang geleden dat we zoveel deelnemers mochten verwelkomen in onze groep, dus de formule van dit jaar blijkt toch goed te werken. Zo blijven doorgaan, Suisters, en dan zullen we hopelijk nog lang zo kunnen fietsen. Een verslag van de rit van vandaag zullen we zeer zeker nog ontvangen.

MAANDAG 5 OKTOBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

FROMBERG-TRINTELEN

Voor vandaag hadden we Pieter gevraagd om een route uit te zoeken. 14 Pensionado's waren even voor 10 uur present op het Hingen. Pieter gaf aan dat de rit van vandaag richting Trintelen zou gaan. In een rustig tempo, met Pieter natuurlijk op de eerste rij, ging het over alweer andere wegen naar het zuiden. In Born hadden we eventjes oponthoud. Lex had alweer lek, wel vaak de laatste tijd! Gelukkig wordt hij steeds bedrevener in het verwisselen van een bandje zodat het oponthoud niet zo lang duurde. In Beek kregen we de eerste klim van vandaag, de Adsteeg. Boven werd netjes gewacht en toen via Schimmert naar Aalbeek. Hier namen we afscheid van Har v.d. Vorst die 's middags nog met de familie moest gaan kermisvieren. Via allerlei omwegen ging het nu richting de achterkant van de Fromberg. Hier werd natuurlijk het kaf van het koren gescheiden. De rasklimmers sloegen een flink gat en de mindere goden vormden een mooie bus. Boven werd weer gehegroepeerd en toen naar de beklimming van Eys naar Trintelen. Hier verraste Lex ons allemaal want hij ging vandaag met de eersten omhoog. Het vele trainen heeft dus toch zijn vruchten afgeworpen. In de Bernardushoeve, boven aan de klim, hielden we onze koffiestop. Lekkere vlaai, prima koffie en een geweldig uitzicht, wat wil een mens nog meer. Wel was de bazin niet zo blij met het apart afrekenen want zoals gewoonlijk hadden ze te weinig kleingeld. Toch kwamen we eruit en konden we onze weg vervolgen. Nu liep het voornamelijk omlaag wat goed te merken was aan de snelheid. Toch kon iedereen goed in het wiel blijven en via dezelfde route als afgelopen zaterdag, maar nu wel andersom, kwamen we weer uit in Spaubeek. Toen og een lusje door Duitsland via Millen en zo kwamen we met 100 km. op de klok weer terug op het Hingen iedereen had lekker gefietst en niemand had ook maar een centje pijn gevoeld. Zo hoort het ook bij de pensionado's. De route was geweldig, bedankt hiervoor, Pieter, je mag nog eens vaker een ritje verzorgen. Hopelijk blijft het mooie weer nog een tijdje aanhouden zodat we nog verschillende mooie ritten kunnen rijden op de maandagen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 3 OKTOBER

HULSBERG

Het kan echt niet op. Kermiszaterdag, 20 graden, dus weer volle bak op het Hingen. Maar liefst 25 rijders waren er present om half twee waarbij weer een nieuweling zijn opwachting maakte. Peter Vilters uit Linne kwam het ook eens proberen. Dit is dus nr. 99 die dit jaar aan het vertrek staat. Omdat we met zoveel waren werd er besloten om in twee groepen te rijden. De eerste groep, de snelle mannen, kregen om half twee het sein om te vertrekken. Maar liefst 21 rijders besloten om vandaag te gaan voor de snelle groep. Dus de B-groep bestond uit 4 rijders, Annie, Har v.d. Vorst, John Bloemer en John Vergoossen. De grote kanonnen verdwenen al vlug uit het zicht zodat de 4 lekker in hun eigen tempo konden rijden. In Hillensberg was de weg nog altijd niet klaar. Sef had nog zo gezegd dat we links moesten aanhouden maar de 4 kozen voor rechts. Altijd een beetje eigenwijs. Dit betekende wel dat ze toch een flink stuk van de opengebroke weg te verhapstukken kregen. Maar zonder problemen kwamen we toch boven, ook al ging het dan wat langzamer. De precieze route zoals beschreven in het programmaboekje werd netjes gevold. Ook de Vuilnisberg werd beklommen en deze lag er vandaag heel goed bij. Op de klimmen moesten Annie en Har boven steeds eventjes wachten maar met dit heerlijke weer was dit geen enkel probleem. De beklimming van

de holle weg In de Schreub was best wel pittig. Wat een pokkeding is dit toch. Hierna nog de Biesenberg en toen was het leed geleden. Bij de Schiefersberg stond een bord dat aangaf dat deze helling was afgesloten dus kozen we voor de afdaling van de Slingerberg. Hierna ging het, met de wind in de rug, in een lekker tempo richting Echt. De twee kleppers Annie en Har verdienden vandaag een extra pluimpje want ze hebben de hele rit, 95 km. lang, samen het kopwerk gedaan. Werkelijk een topprestatie van deze twee. Zo kwamen we na ruim 3 uur weer terug op het Hingen waar bij Nicole nog enkele mensen van de A-groep waren. John en John besloten om nog eventjes te informeren hoe het deze mensen was vergaan. Het bleek dat ze de route ook bijna helemaal hadden gevonden en de groep was mooi bij elkaar gebleven. Wel was het tempo wat hoger dan de B-groep, maar dat is dan ook de bedoeling. Dus beide groepen hebben vandaag "Lekker Gefietst" Komende zaterdag kunnen we bij normaal weer misschien wel de 1000ste vertrekkers noteren. Als er 16 deelnemers komen hebben we deze mijlpaal in de nettostand bereikt, dus eventjes kijken of dit dan gaat lukken. Ook kunnen we dan misschien onze 100ste deelnemer noteren want we hoeven nog maar 1 nieuwe vertrekkers, dus beide mijlpalen kunnen komende zaterdag gehaald worden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 28 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MESH

Op speciaal verzoek van enkele fanatieke Pensionado's had John voor vandaag een ritje naar het zuiden uitgezocht. Omdat dit van te voren bekend was en ook omdat het alweer een heerlijk weertje was waren er maar liefst 16 deelnemers present op het Hingen. Vol goede moed werd er begonnen aan de rit. John mocht, omdat hij de weg wist, op kop rijden. Op een gegeven moment voelde hij zich net Jos van Emden, hij mocht het kopwerk doen maar toen de hellingen kwamen werd hij er weer genadeloos van af gereden. Zo is het leven van een knecht nu eenmaal, daar moet je mee kunnen leven. Gelukkig werd er boven steeds netjes gewacht, logisch als men niet weet waar naar toe te rijden. Toch wel een groot voordeel als je de route mag bepalen. In een lekker tempo werd zo richting Meersen gereden, maar de weg die gepland stond naar Bemelen was afgesloten. Daarom maar een lusje extra via Maastricht gemaakt en met behulp van Pieter kwamen we weer mooi op de oorspronkelijke route uit. In Bemelen moesten we ook nog eens een omleiding volgen maar toch bereikten we St. Anthoniusbank. De route ging nu over prachtige wegen, leuke hellingen en mooie afdalingen. Zo kwamen we aan in Mesh waar sommigen toch wel zin hadden in een stop. Maar waar vind je op maandagmorgen nog iets dat open is zo laat in het seizoen. John vond in Mesh gelukkig nog een adres dat open was maar jammer genoeg hadden ze net vandaag geen vlaai. Dat was dus een grote teleurstelling maar op het terras van het meest zuidelijke café van Nederland was het toch goed vertoeven in het zonnetje. We moesten tevreden zijn met een kopje koffie, maar deze was wel uitgebreid gestoffeerd, slagroom en een bonbon hoorde erbij, dus toch nog een meevallertje. Na deze welverdiende stop kwam de vraag hoe laat we ongeveer thuis zouden zijn. John bestudeerde eventjes zijn tom-tom en gaf aan dat het rond 3 uur zou zijn. Dus weer op pad. Meteen een pittige klim van Mesh naar Libeek, wel eventjes weer in het ritme komen. Iedereen deed dit, zoals gewoonlijk, in zijn eigen tempo en boven werd mooi geheergruopeerd. Via enkele kleine binnenweggetjes werd Margraten bereikt en zo ging het via Sibbe richting Valkenburg. De groep bleef netjes bij elkaar en het

tempo was voor iedereen goed te doen. Het was werkelijk genieten van deze prachtige herfstdag. Hopelijk krijgen we er zo nog een paar want er zijn genoeg mooie ritten te maken in deze buurt. In Schimmert reed Cor lek maar dit karweitje had hij zo gefikst. Of hij meende dat hij de verloren tijd moest inhalen is de vraag want hij zette zich op kop en trok er behoorlijk aan. Maar John hield de teugels strak en meteen stootte hij naar voren om de hardrijders tot de orde te roepen. In pensionado'tempo werden de overige kilometers afgelegd en zo kwamen we toch netjes om 3 uur weer terug op het Hingen. Iedereen tevreden en weer een fantastische rit. De voorspellingen voor de rest van de week zien er ook heel goed uit dus er zullen zeer zeker nog de nodige kilometers gemaakt gaan worden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 26 SEPTEMBER

BAARLO

Na de pittige klimtocht van vorige week was het vandaag een vlakke rit. Het weer was prima, een lekker zonnetje en niet te veel wind, dus kwamen de Suisters als vliegen op de strooppot af. Maar liefst 18 deelnemers stonden om half twee op het Hingen. Enkele vaste deelnemers zoals Annie en Fred waren helaas verhinderd, anders was de groep nog groter geworden. Jo Storms bemoeide zich meteen met de koppositie en vergezeld van zijn zwager Wil werd, vooral door Jo, het tempo prima in de hand gehouden. Zodoende kon iedereen goed volgen en de lange sliert gleed soepeltjes door het Limburgse land. Over de stuw en zo richting Grathem. John liet zich nu een beetje afzakken om nog eens goed te bekijken wie er allemaal meereed, maar na de 18 rijders was de koek nog niet op. Maar liefst 5 rijders van TWC Echt hadden aangesloten zodat we nu met 23 man op pad waren en het totaal aantal deelnemers van dit seizoen nu op 98 staat. Dus nog 2 en we hebben de magische 110 bereikt. Jo en Wil bleven netjes voorop rijden en John hield het op de tweede rij goed in de smiezen. Probleemloos werd Helden bereikt en zo richting Baarlo. In de groep werd volop gebabbeld en de sfeer was prima. Eventjes moesten we het tempo minderen want enkelen hadden last van een volle blaas en ze moesten een sanitaire stop inlassen. Na een tijdje rustig doorfietsen was de groep weer compleet en konden we richting het veer in Kessel. Jaack Wijers was intussen afgedraaid want hij vond de afstand van 95 km. toch wel wat veel. Dus met 22 ging het verder, nu met de wind in de rug. Dus werd het tempo iets opgevoerd maar het bleef gelukkig steeds goed te doen. Op het veer had natuurlijk iedereen gepast geld bij zich zodat het afrekenen vlug verliep. Maar door het grote aantal duurde het toch wat langer. Nu ging het door het mooie gebied richting Asselt waarna we via Boukoul Asenray bereikten. Hier moesten we over het smalle fietspad door het bos, een moeilijk stuk met zo'n grote groep. Enkele loslopende hondjes werden bijna geplet door de zovende wielen maar hierdoor moesten enkelen toch royaal in de rem. Gelukkig liep alles goed af zodat we zonder stukken Herkenbosch bereikten. Wil en Jo waren vooraan niet weg te slaan, maar langs de Oo wisten ze het opeens niet meer. Ze maakten een extra lus langs de Molen in Melick en zo kwamen we toch weer op het normale traject. Maar toen sloeg dan toch de vlam in de pan. Het spreekwoord is, "Als een stier op een rode lap", en dit keer was het "Als twee dollemannen op een rijder met een rood shirt". Ze konden blijkbaar niet velen dat er een rijder in een rood tenue voor ons uit reed en met snelheden van boven

de 40 werd deze eenling ingerekend. Gelukkig keerde hierna de rust weer terug en vervolgden we onze weg in het normale tempo. Enkele diehards konden het niet laten en besloten om de rit af te sluiten op het terras bij Paula. De Weitzen en de andere versnaperingen smaakten zoals vanouds voortreffelijk. Meteen werd van de nood een deugd gemaakt en de datum van de slotavond, 31 oktober, werd netjes vastgelegd. Zo laat in het seizoen hebben we toch weer een prima rit kunnen rijden en als er iedere keer zo netjes op de snelheid wordt gelet kan iedereen zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Baarlo

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 17 SEPTEMBER

Toch nog even een verslagje van vorige week donderdag. Natte omstandigheden en guur weer. Daarom slechts vier deelnemers, Chris, Fred, Jo V en Hans van Montfort. Vol goede moed op weg via het Kranenbroek naar Montfort. Fred en Hans namen de kop en onderhielden een strak tempo ondanks de nog niet opgewarmde kuiten. Even voor Montfort kwam Chris opstomen en meteen ging het tempo fors omhoog. Met name Jo trapte zich "op zijn adem" en pufte in de wielen van die turbo's vooraan. Na Montfort reed Fred gelukkig lek, zelfs dubbel lek. Iedereen verleende hand-en spandiensten om het oponthoud zo kort mogelijk te houden. Daarna weer op weg met Jo vooraan naast Chris. In Maria Hoop nam Hans weer over van Jo en zo ging het richting Brüggelchen en linksaf naar Haaren en Echterbosch. Jo kwam maar niet op gang, de benen lagen nog thuis in de garage, zo leek het. Op het klimmetje naar Echterbosch kon hij het gewoonweg niet bijbenen. De anderen streken over hun hart en hielden de benen stil. Eenmaal op weg naar Posterholt, dit extra lusje werd nota bene voorgesteld door Jo, ging het boven de 40, wel met de wind in het gat maar toch. Eenmaal in Posterholt moest Jo weer laten lopen, geen benen en tot overmaat van ramp begon zijn rug op te spelen. En wederom streken de anderen over hun hart en hielden de benen stil. In een aangepast tempo werd de rest van de rit afgelegd met uiteindelijk toch nog 31 gemiddeld. Lekker gefietst maar er was er een die vandaag fietsles heeft gekregen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Rondje Maasmechelen op donderdagmiddag 24 september 2015

Geruime tijd geleden opperde een aantal SVP-ers het idee om, naast de maandag, nog een keertje in de week overdag te gaan fietsen. Zij hebben inmiddels een aantal ritten achter de wielen. Vandaag heeft een vijftal SVP-ers het ritje gemaakt Echt- Maasmechelen v.v, een afstand van ca. 70 km. In

totaliteit heeft deze rit ongeveer 3 uurtjes in beslag genomen. In deze tijdsduur is tevens inbegrepen de tijd die Lex nodig had om een nieuw binnenbandje te leggen. Op de heenweg reed hij net achter Heppeneert lek en dan te weten dat hij vorige week zijn fiets heeft voorzien van nieuwe binnen-en buitenbanden!. Ook over de voorgaande ritten werd per keer ongeveer 3 uur gedaan en werd een afstand van ca. 70 km afgelegd.

Tegen het einde van de rit van vandaag was iedereen het over eens: Lekker gefietst en voor herhaling vatbaar. Voorgesteld is daarom om elke donderdagmiddag een rondje van ca. 70 km te fietsen, vooralsnog zolang de letter R voorkomt in de maand (september t/m april). Vertrokken wordt aan Café 't Hingen. De route wordt in overleg met de deelnemers ter plekke bepaald. Degene die een keertje wil meefietsen: van harte welkom!.

Har Fijen

DONDERDAG 24 SEPTEMBER

HASELAAR-BUCHTEN

Voor vandaag stond dan alweer de laatste donderdagavondrit op het programma. De weergoden probeerden het feestje nog eventjes te verpesten want om kwart over 6 kregen we opeens weer een buitje. Maar de echte bikkels, die deze laatste rit onder geen beding wilden missen, waren toch present. Jo Vergoosen, Roger Deckers, Annie, Fred Stoffels, Roy, Roger Dohmen en John Vergoosen lieten zich door deze paar spettertjes niet weerhouden. Nicole was zo vriendelijk om ons eventjes binnen te laten schuilen zodat we droog bleven tot het vertrek. Klokslag half zeven was het weer droog zodat we zonder problemen konden vertrekken. De grote mannen en vrouw hadden compassie met John en het tempo werd netjes gedoseerd, een ietsje boven de 30 was voor vandaag genoeg. Daardoor werd er lekker gereden en iedereen had het naar zijn zin. Op de weg naar Illbrink zag Roger plotseling in de verte een nieuwe rijder aankomen. We dachten dat het nog een verlate Suister was en hielden eventjes in. Maar het was een vreemdeling die zonder omzien de groep voorbij reed. Het tempo werd weer op de kruissnelheid gezet en zo ging het richting Susteren. Na de brug in Buchten kregen we wind mee zodat het tempo wat opgevoerd kon worden. Lekker rijdend met een tempo rond de 35 ging het richting Col du Canal. Met 35 omhoog, en niemand in de problemen. Langzaamaan krijgen we toch wel wat conditie. De grote mannen en Annie besloten om er nog een lusje over Stevensweert en Maasbracht aan vast te knopen maar John vond het genoeg en hij draaide af naar huis. Hoogstwaarschijnlijk zal de gaskraan op dit extra rondje wel opengedraaid zijn want nu konden ze eindelijk los, maar wel kunnen we stellen dat we deze laatste donderdag alweer lekker hebben gefietst.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 21 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAAS-MAASTRICHT

Alweer een heerlijk weertje. Dus volle bak op het Hingen. Maar liefst 16 deelnemers voor de rit van vandaag. Wil Hodzelmans stelde voor om, gezien het mooie weer, de hei richting Zutendaal nog eens op te zoeken. Nu kan het nog, als het dadelijk wat kouder en natter wordt zijn de Belgische fietspaden niet meer zo goed berijdbaar. Natuurlijk was iedereen het hiermee eens en onder leiding van Wil v. Montfort werd koers gezet richting Maaseik. Hier werden de knooppunten opgezocht en zo ging het in een lekker tempo zuidwaarts. Wel was het behoorlijk druk op de fietspaden. Niet alleen de pensionado's profiteren van het mooie weer. Probleemloos werd Niel bij As bereikt waar we afscheid moesten nemen van Annie. Ze moest 's middags werden en draaide daarom hier terug. Niet alle mensen hebben het geluk dat ze de maandag vrij hebben. Over de hei richting Zutendaal en zo naar Rekem. Om toch de kilometers te maken werd besloten om richting Maastricht te rijden. We kwamen nog langs een heel mooi café aan de oever van de Maas maar hier hadden ze geen vlaai. Dus werd er niet gepauzeerd en we reden verder. In Smeermaas staken we de grens weer over en langs de Nederlandse oever reden we terug. Via Itteren en Borgharen was het de bedoeling om in Nattenhoven bij Café Lombok te stoppen. Maar deze uitspanning was vandaag gesloten. Zo laat in het seizoen zullen we hier hoogstwaarschijnlijk nog vaker me te maken krijgen. Er werd besloten om dan maar rechtstreeks, zonder tussenstop, naar huis te rijden. Zo bereikten we de Col du Canal , waar we als een groep, wel met een snelheid van dik boven de 30, omhoog reden. Die oude Pensionado's zijn toch nog tot heel wat in staat. Met een kleine 110 km. op de teller werd het Hingen weer bereikt. Het gemiddelde interesseert deze oudjes niet meer, als er maar lekker gefietst wordt. En dat was vandaag weer het geval, alweer een prima geslaagde trip. Alleen jammer dat we geen koffiepauze hebben kunnen maken, maar je kunt nu eenmaal niet alles hebben. Als het weer de volgende week meezit is het de bedoeling dat we dan nog eens een ritje Zuid-Limburg gaan maken, dus houdt hier maar rekening mee.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 20 SEPTEMBER

Of er mensen zijn die de zondageditie van de MH2D hebben gereden is niet bekend. Als er iemand geweest is, graag een berichtje naar John zodat hij dit kan verwerken.

ZATERDAG 19 SEPTEMBER

Meyel-Ospel

Met de toertocht in St.Geertruid was de opkomst voor de zaterdagmiddagrit toch nog aardig bezet. Tien rijders stonden op het Hingen voor deze rit van 85km. Michiel P.- Cor v/d varst-Piet Clout-

Jo Storms-

Ton R.-Roger Dohmen-Henk Hees-Eric S.-Harold v/d Heuvel en Sef laughs. Jo en Roger hebben voor het meeste kopwerk gezorgd en kregen onderweg nog een complimentje van Sef voor hun snelheid die konstant rond de 32gem.lag. Droog hebben we het niet kunnen houden, bij Beringe viel even een flinke bui waardoor we met zijn tienden ons heil in een bushokje hebben gezocht. Een chauffeur van Veolia stopte en vroeg lachend wat wij nou voor een helden waren en reed lachend verder. Toen het ergste voorbij was zijn we verder gereden met Jo en Roger vooraan. Michiel zij al, het stormt behoorlijk daarvoor ha ha. Langs het kanaal met de wind in de rug kregen we een ander soort begrenzing, het gaspendaal verder omlaag, maar iedereen kon volgen. Op de Maasbrug zou je denken ontploft de groep maar niks hoor, de hele groep bleef netjes bij elkaar. Alleen bij het uit laten drijven en oversteken lagen een zestal renners voor en zijn achter Linssen yachts rechts gegaan. Michiel [bedankt voor de route op je GPS]. Cor-Piet en Ton hebben de route volgens het boekje afgelegd. 85 km. met een gem.snelheid van 31.7.

Gr. Ton R.

TOERTOCHT ST. GEERTRUID

Vandaag alweer de laatste toertocht van dit seizoen. De klassieker van St. Geertruid stond op de kalender. Aangespoord door de geweldige ervaringen van de Steven Rooks Classic van enkele weken geleden waren er maar liefst 12 rijders present om 8 uur op het Hingen. Vol goede moed werd er richting Mariadorp, onze vaste uitvalsbasis, gereden. Hier aangekomen werd er een mooie verdeling gemaakt, 6 mensen (Jo, Roger, Fred, Leon, Roy en Michèl) kozen voor de 125 km. en de overige 6 (Annie, Jan, Stefan, Wil, John en John) zouden de 95 km. nemen. Samen gingen we vol goede moed op pad. Na enkele kilometers was er al een splitsing. Met pijn in het hart sloegen de mannen van de lange afstand af naar links. Want vlak voor hun neus doemde de Hallambay op en deze helling heeft toch een magische naam in het Suistpeloton. De 6 mensen van de korte afstand hadden het genoeg om deze col toch weer eens te mogen beklimmen. Hierna ging het over alweer helemaal nieuwe wegen door het Belgische land. Mooie beklimmingen en leuke, verkeersarme wegen kregen we voor de wielen. Maar na een tijdje kwam toch de Rue de Tesney. Een beklimming van gemiddeld 17 % met uitschieters tot 22 %. Vol goede moed werd er aan begonnen maar voor John en John was dit toch te veel. Halverwege werden ze voetganger maar hierin waren ze niet alleen. Het leek wel weer de Nijmeegse Vierdaagse, zoveel mensen moesten afstappen. Eenmaal boven bleek Jan terug te zijn gereden om de twee wandelaars op te pikken, maar hij zag ze niet lopen en reed terug tot bijna beneden. Hierdoor beklom Jan deze puist twee keer, een geweldige prestatie. Toen hij eenmaal weer terug boven was gingen we verder. De beklimmingen waren nu wel talrijk, maar niet meer zo zwaar. Hierdoor schoot het lekker op en iedereen genoot met volle teugen. De oudjes deden het nog best en zonder problemen werd zo dus St. Geertruid bereikt. Nu weer naar beneden richting Mariadorp en na 95 km. kregen we de auto's weer in zicht. De fietsen werden snel ingeladen en Jan en Stefan gingen meteen naar huis. Annie en John gingen nog eventjes Eisdien in om een terrasje te pikken. John en Wil wachtten op de mannen van de lange afstand want ze reden samen met mensen uit deze groep. Toen John en Annie even later weer terugkwamen was iedereen weer present en alle fietsen waren ingeladen. Dus zo konden we toch weer samen de thuisreis beginnen. Van Ton kregen we later te horen dat er 's middags 10 mensen hadden meegereden. Dit betekent dat we het aantal van 1000 deelnemers hebben bereikt maar wie nu precies die 1000ste was is niet bekend. Nog even en dan

hebben we ook in de nettostand de 1000 bereikt en zullen we dan proberen te bekijken wie deze gelukkige is.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 14 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEINWEG-WASSENBERG

Er zijn verschillende spreuken die van toepassing zijn op de ritten van de Pensionado's. "Je krijgt wat je verdient" of " Het geluk is met de goddelozen". Want wat was er vandaag weer eens het geval? Buienradar gaf voor de verandering weer eens regen, dus waren de echte mooiweerrijders afwezig. Mooi dat ze het dit keer weer eens bij het verkeerde eind hadden. We hebben de hele rit in een lekker weertje gereden met geen druppeltje regen. De wegen waren, vooral op de boswegen, nog wel wat nat maar meestal was het een prachtig droog wegdek. Ondanks de minder goede voorspellingen toch nog 12 deelnemers voor deze rit, waarbij weer een nieuwe Pensionado, Paul Gulikers, die al wel verschillende keren op zaterdag of donderdag is meegeweest. Har en Cor kregen de taak om voor wegkapitein te spelen en ze stuurden ons via allerlei omwegen richting de Meinweg. In een lekker tempo, gezellig kletsend en genietend van het heerlijke weertje ging het vandaag weer voortreffelijk. In Niederkrüchten nam John de taak van de twee kapiteins over en hij stuurde de groep via Lüttelforst en Lousberg richting Merbeck en Arsbeck. Hier niet de gebruikelijke route maar nu richting Wegberg. Via allerlei binnenwegen ging het nu richting Wassenberg. Voor de meeste rijders waren dit totaal nieuwe ervaringen. Ze kwamen op plaatsen waar ze nog nooit van hadden gehoord, en zeker nog nooit waren geweest. Toch bereikten we Wassenberg want John weet ondertussen wel de weg in dit deel van Duitsland. De bedoeling was bij ijssalon Köhlen te stoppen maar jammer genoeg hadden ze hier geen Kaffee und Kuchen. Daarom maar het centrum ingereden maar hier was ook niets open. Zouden we dan niets te smikkelen krijgen? Bij het uitrijden van Wassenberg rook Geert gelukkig het voor hem vertrouwde aroma van vers gebakken brood, dus een bakker. Alle remmen werden aangetrokken en meteen werd deze uitspanning met een bezoek vereerd. De naam van de bakker weten we niet meer maar binnen was van alles te krijgen en bovendien waren er voldoende zitplaatsen, dus het gebak en de koffie kwam op tafel. Het was weer voortreffelijk en deze bakker zullen we zeker nog wel eens met een bezoek vereren. Cor kreeg hierna de opdracht om de kilometers vol te maken en te zorgen dat we toch een ruime 100 km. zouden fietsen. Hij kweet zich voortreffelijk van zijn taak en via allerlei zelfs voor John onbekende wegen leidde hij ons richting Heinsberg en zo naar Selsten en Brüggelgen. Wel viel het op dat hij constant tegen de wind op kop bleef. Af en toe moest hij zelfs teruggefloten worden want dan ging hij te hard. Of dit wel zuivere koffie is is de vraag want dit zijn we toch niet van hem gewend, maar vandaag kwam het goed uit want hij bracht ons netjes thuis. Aangekomen op het Hingen hadden we toch weer 105 km. op de klok. Van het thuisfront kregen we de vraag of we nog wel normaal waren om in dit weer zo lang te blijven fietsen. Wat bleek, op het Hingen had het rond 12 uur royaal geregend. Het schijnt werkelijk met bakken uit de hemel te zijn gevallen. Maar zoals boven reeds opgemerkt, "Je krijgt wat je verdient".

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 12 SEPTEMBER

KLEVERSBERG

Op deze voor Tom Dumoulin zo dramatisch verlopen zaterdag zat het weer ook nog niet mee. Velen waren aan de buis gekluisterd om de rit uit de Vuelta te volgen en sommigen waren bang voor regen, maar toch waren er nog 17 rijders present. Jo Storms ging wel van start maar nadat hij op de Sleik, toen Annie lek had, doorreed om een regenjasje te halen hebben we hem niet meer gezien. Toch voor de buis of bang om nat te worden? Met 16 ging het dus verder. Nadat er op donderdag weer eens lekker geknald was besloten de grote kleppers om voor de zaterdag te kiezen voor een gematigd tempo zodat iedereen goed kon volgen. De kopmensen hielden het tempo rond de 30 en dus was er geen centje pijn. Op de hellingen werd er natuurlijk eventjes doorgetrokken maar boven stond dan iedereen mooi te wachten. Zo hoort het en ook bij Suist is dit dus mogelijk. Valkenburg werd zonder problemen bereikt en toen kregen we de terugweg. In Stein begon het toch te druppelen zodat we evengoed flink doorweekt raakten. Maar omdat het niet koud was was dit geen probleem. In gesloten formatie werd de laatste col, de "Col du Canal" bedwongen en toen de afdaling. Beneden bij de afrit van de A2 moesten enkele mensen wachten op de auto's die van de snelweg afkwamen en liepen dus een achterstand op. Maar de hoofdmacht, die de hele rit zo netjes collegiaal had gereden, rook de stal en zonder om te kijken werd doorgereden. De achterblijvers kregen de groep niet meer te pakken, ook al reden ze dik boven de 30. Niet zo netjes, heren, ook de laatste meters horen nog bij de rit. Thuisgekomen vlug onder de douche en toen gekeken naar de rit van Tom. Jammer genoeg was het bij hem op zodat hij zijn mooie rode trui verspeelde, maar zoals het in wielerland gaat, aan de meet worden de bloemen pas verdeeld. Evengoed een geweldige prestatie van onze Maastrichtenaar. Wat Suist betreft was het weer een mooie, goed verlopen rit. De presentielijst loopt aardig in de richting van de 1000. Hoogstwaarschijnlijk zullen we dit magische getal de volgende week, bij gunstig wel dan wel, bereiken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 10 SEPTEMBER

Annie, Paula en Jan, Fred Knoops, Roger, Fred, Jo V, Jo S, Buurman van Fred, Bart, Roy, Ralf, Cor, nog een Roger, Chris en Ton waren de deelnemers als ik het goed heb. We besloten gelijk een lusje over de Laak en Stevensweert te rijden wegens het mooie weer. Op deze stukken besloten Paula, Jan en Annie om het rustiger aan te doen en zij lieten gaan. De meesten merkten dit overigens pas tientallen kilometers later. Onder weg pikten we nog een kennis van die andere Roger op. Deze komt ook uit onze kontreien want hij kent Berry Thoolen en bleef tot het eind bij ons. Vooraan werd flink doorgereden en daarachter was het zaak om in de slagschaduw te blijven. Meerdere keren kreeg deze of gene het idee om eens alles uit de kast te halen waardoor het tempo dan flink hoger werd. Dit duurde dan een aantal honderden meters waarna de rust enigszins terugkeerde.... tot de volgende oprisping. Maar alles bleef bij elkaar met Fred Knoops in de laatste gelederen. De buurman van Fred

weerde zich kranig en kon het ook bijbenen. Bij Sevriens besloten we nog een lusje over de Sleek te rijden waardoor we toch zo'n 50 km hebben gereden. Enkelen stuurden nog bij Nicole naar binnen voor een versnapering en daarna was het ook voor hen schluss.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 7 SEPTEMBER

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

Maasmechelen- St. Odiliënberg

Welgeteld 5 deelnemers voor de rit van vandaag. Beduidend minder dan bij de voorgaande ritten. Van John was bekend dat hij wegens verplichtingen niet mee kon. Kennelijk wantrouwde menigeen vandaag de weersvoorspellingen en liet daarom verstek gaan. Zij kregen aanvankelijk gelijk. Tegen 10 uur begon het een beetje te miezeren. Niet van invloed op het aanwezige kwintet; de regenjasjes werden aangetrokken en men ging op pad.

Enkele minuten later, nabij fitnesscentrum "Feel Good" werden de remmen aangehaald. Niet om daar te gaan sporten of te schuilen. Het gemiezer was voorbij, de regenjasjes werden opgeborgen en de rit werd voortgezet. Binnen de groep heerste het "goede gevoel" dat het de komende uren droog zou blijven. Achteraf gezien een juist vermoeden. Zelfs vanaf Maaseik was het wegdek alweer opgedroogd.

Tot Maasmechelen werd de alom bekende knooppuntenroute gevolgd. Daar werd de "uitpijling" vaarwel gezegd en ging het als een ballonvaart zonder kompas verder, met gevolg: Veel paadjes, die nog niet voorkomen in de catalogus van John. Ook een aantal die beter vermeden kunnen worden, of dwongen tot omkeren, maar dat behoort nu eenmaal bij het pionierswerk van SVP. Niet onvermeld mag blijven dat onderweg een brug werd gepasseerd die mogelijk voorkomt op een foto in de puzzel 2015 van Chris Hannen!!!!. Uiteindelijk werd de bewoonde wereld weer bereikt in Panheel. Vanuit een feesttent aldaar klonk het bekende lied van Frans Theunisz: "Sjeng aon de geng". Dit muzikaal intermezzo was aan de groep niet besteed. Men liet het feestterrein links liggen en verder ging het via de stuw van Linne naar st.Odiliënberg om tenslotte met zijn allen aan te schuiven aan een tafeltje bij Paula op st.Joost. Onder het genot van enkele consumpties, aangeboden door Wil en Har vd V.,- namens de groep dank hiervoor- werd de rit geëvalueerd. De conclusie was: lekker gefietst en 105 km op de teller.

Har Fijen.

ZONDAG 6 SEPTEMBER

KERNENTOCHT ECHT

Van verschillende mensen heb ik een lijstje gekregen van deelnemers aan de Kernentocht. Hoogstwaarschijnlijk zullen er meer mensen hebben meegefietst. Als je naam niet in het lijstje staat en je hebt toch meegefietst, geef dit dan even door aan John.

DEELNAME KERNENTOCHT

Roger Deckers Frank Jacobs
Michiel Penders Har Fijen
Fred Stoffels Cor v.d. Varst
Jo Vergoossen Pieter Stassen
Chris Hannen Bob Duijs
Ton Ramakers Frank Thoolen
Theo Jacobs Roel Reijnders
Bart Rams Roger Dohmen

John

ZATERDAG 5 SEPTEMBER

Bijna een kopie van donderdag; Eerst regen, daarna droog maar met onheilspellende wolkenpartijen. En ook weer een half dozijn deelnemers; een kwartet van donderdag namelijk Roger, Fred, Roy en Jo V. Chris en Ton van donderdag waren vervangen door Jo Storms en Ralf; deze laatste op de MTB. En zo gingen we met een forse tegenwind op zoek naar de Slingerberg. Roger en Fred openden het bal vooraan, waarna Roy de honneurs kwam waarnemen. Het tempo dat werd onderhouden was zeer goed, zeker gezien de harde wind, maar het schoot goed op en het was nog steeds droog toen we de Slingerberg opdraaiden. Jo V was nog aan het bijkomen van zijn beurt vooraan tot op de brug in Geulle en moest na Roy een gaatje laten. Fred en Jo S vonden het ook best en zo konden we boven gelijk doorstomen naar de afzink van de Sniijdersberg. Dan wer een lastig stuk naar Bunde en op naar de Denneberg. Iedereen bleef binnen schootsafstand en zo konden we gelijk door naar Waterval welke klim en groupe werd gedaan. Inmiddels druppelde het af en toe maar het duurde gelukkig steeds niet lang. Maar we hadden onze zegeningen nog niet geteld of een forse bui regende op ons neer in Oensel. Maar boven op de Adsteeg was het weer voorbij. In Spaubeek besloten vijf van de zes om via Duitsland terug te rijden; Jo Storms draaide echter af richting Geleen, hij was nat genoeg vond hij. Wij dus langs Stammenhof naar Schinnen en de Beukeberg waar Jo V zowaar met luide aanmoedigingen van Fred als eerste naar boven snelde. Inmiddels was het weer eens beginnen te regenen maar eenmaal door Doenrade hield het ook weer op. In Bingelrade stelde Fred voor door het Hochwildfreigehege te rijden en dan via Gangelt, Hastenrath enz terug via Spaanshuysken. Ook dat was prima want de moraal was nog goed. Maar na Gangelt kregen we toch een lekke band, Fred stond voor plat maar vlot was het weer verholpen en maakten we ons op voor de laatste kilometers en ook de laatste bui. In Koningsbosch werd het weer droog en onder het bezielende kopwerk van Fred, Roy en Roger kwam het Hingen snel in zicht. Ralf tikte af, net als Roy en de andere drie besloten toch noch even te evalueren bij Nicole. Conclusie: geen spijt gehad om te gaan fietsen, toch 85 km ondanks de aanpassingen, en de drank smaakte prima. Kortom, toch weer lekker gefietst. Na weer een buitje snel naar huis want hier en daar (Roger en Jo) staan feesten op het programma, net als de kernennomloop zondagmorgen overigens. Adios maar weer.

A Vous Hilversoem

DONDERDAG 3 SEPTEMBER

Plensbuien in de vroege avond maar daarna droog. Volgens de redactie arriveerde Jo V bij een leeg plein op het Hingen; geen mens te zien. Maar even later verschenen Roger en Fred, Chris, Ton en Roy nog ten tonele. Dat was het dan, een beetje gespetter en dan is de goesting weg. Heren en dame Suisters, fietsen is een buitensport met al zijn meteorologische grappen en grollen; een beetje verdapperen na de verwennerij qua weer de laatste tijd met zelfs afgelopen maandag nog met zijn 30 graden . Maar het werd een mooie rit want de groep was redelijk aan elkaar gewaagd. De mannen met de V6 motoren hielden op de grootste stukken het tempo super strak en af en toe deden de anderen met de opgevoerde 1,4 liter motoren ook een duit in het zakje. Omdat de kilometers onder de wielen door vlogen, werd er nog een lus over Braunsrath, Opspringen, Haaren en daarna zelfs over Posterholt en Reutje aan vast geplakt. Na een slordige 55 km waren we terug met 33,5 gemiddeld en zonder een spatje regen. Daarna lekker naar het voetballen gekeken en genoten van de IJslanders.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 31 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

KEVELAER

Na de zeer succesvol verlopen rit van zaterdag naar Valkenswaard stond voor vandaag weer een lange rit gepland. De rit naar Kevelaer, een vaste trip voor de Pensionado's, van maar liefst 160 km. stond op de agenda. 17 Rijders durfden het aan. Hierbij natuurlijk de vaste deelnemers, maar ook enkele nog "werkenden" die extra voor deze rit verlof hadden genomen. Klokslag 9 uur werd er vertrokken. Het weer was prima, een lekker temperatuurtje en bijna geen wind. Toch hield John de teugels strak, een tempo van 28 was ruim voldoende voor deze lange rit van de Pensionado's. Af en toe moest er ingegrepen worden want enkelen meenden dat ze de weg wisten, maar dit bleek toch weer niet zo te zijn. Dus gaf John van achteren door waar we naar toe moesten. Ook moesten de kopmensen geregeld tot de orde geroepen worden want een tempo van 28 is voor de grote kleppers schijnbaar te langzaam. Gelukkig schikten ze zich in dit lot zodat de groep netjes bij elkaar bleef. De bekende route door Venlo bracht ons in Grubbenvorst waar alweer enkelen ontzettend trek kregen in een ijsje. Maar zoals gewoonlijk gaf Het Fluitend Hert geen krimp, doorrijden dus. Op het veer in Lottum trok Hub spontaan de beurs en hij betaalde de overtocht voor alle 17 de deelnemers. Dit bespaarde de veerman een hele hoop werk en vooral wisselgeld. Natuurlijk werd dit later, in Kevelaer op het terras, verrekend. En het spontane gebaar van Hub werd zo gewaardeerd dat er zelfs fooi gegeven werd zodat hij er nog een centje aan overhield. Via de nieuwe, mooie toeristische route kwamen we dus ruim op tijd aan in Kevelaer. Natuurlijk werd er weer een kaarsje aangestoken en toen werd het terras opgezocht. De koffie, cola en mooie stukken taart stonden snel op tafel en we deden ons tegoed aan deze lekkernijen. Na de welverdiende pauze moesten we ook nog terug. Ondertussen was het behoorlijk warm geworden, een temperatuur van dik boven de 30 graden, en ook kregen we nog te maken met een straffe tegenwind. Dus voor sommigen werd het nu toch wel afzien. De voeten begonnen te branden en de temperatuur en wind eisten hun tol. John probeerde het nog in de hand te houden maar toch moest hij geregeld ingrijpen. Sommigen zijn gewoon te sterk en

ongemerkt wordt het tempo dan weer verhoogd. Daarom ging hij op een gegeven moment maar zelf weer op kop rijden maar tegen de wind in houdt het Fluitend Hert dit niet zo lang vol. De snelle mannen begrepen de boodschap en het tempo werd goed aangepast. Maar de afstand, de wind en de temperatuur eisten toch hun tol. Enkelen zaten er compleet doorheen en moesten zelfs geduwd worden. Gelukkig bleef de echte Suistgedachte de boventoon voeren en werd er terdege rekening gehouden met de minderen. Op de weg door de "OO" reed Roger lek. Har, die het beste wel had gehad, zei dat hij langzaam zou doorrijden en dan, als we hem niet zouden inhalen, in St. Joost zou wachten. Sommigen zochten verkoeling in de schuilhut die hier staat en er werden zowaar enkele schoenen uitgetrokken om de voeten te laten koelen. Na de depannage werd er rustig verder gereden maar het tempo moest evengoed beperkt blijven want er waren meer mensen waarbij het beste er toch wel van af was. Zo bereikten we Montfort waar de Montfortanen afsloegen en de rest ging verder naar St. Joost. Hier stond Har te wachten en de St. Joostenaren sloegen rechtsaf. De rest reed door tot het Hingen en toen huiswaarts. Har en John besloten om er nog maar eentje te pakken op de goede afloop en ze bezochten het terras. Enkele "Kloeke Pinten" en toen waren ze zo weer het mannetje. Ondanks de extreme warmte is de klassieker toch weer goed verlopen en kunnen we spreken van een geslaagde rit.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 29 AUGUSTUS

HAMONT-VALKENSWAARD

Het weer was geweldig, een lekker zonnetje en geen wind. Daardoor was er, ondanks het vroege uur, een geweldige opkomst. Maar liefst 20 rijders waren om 8 uur present voor de laatste lange rit van dit jaar, de rit naar Valkenswaard. Maar het werd een ritje met allerlei obstakels. 5 Lekke banden, 1 valpartij en ook nog de weg kwijt, dus een rit om maar gauw te vergeten. Het begon allemaal heel voorspoedig, in een lekker tempo van rond de 30 werden de eerste kilometers afgelegd. Maar bij Stramproy was het de eerste keer raak. Een flinke knal en Peter Vanhees stond lek. Zijn achterband was behoorlijk beschadigd maar met behulp van een inlegstukje durfde hij het toch aan om verder te rijden. Vlak voor Weert was het tweede accident. Normaal gaan we hier linksaf, maar dit kon niet omdat er een wedstrijd aan de gang was. De kopmensen remden en de groep schoof hierdoor in mekaar. Har Valkenburg kon zijn voorganger niet meer ontwijken en hij smakte tegen het asfalt. Gelukkig bleek de schade mee te vallen zodat ook hij weer verder kon. Maar bij de val was ook zijn band gesneuveld zodat ook hij moest wisselen. De rit kon worden vervolgd en de bekende weg via Budel-Dorp en Budel-Schoot voerde ons naar Hamont. Hier moest John eventjes ingrijpen want de kopmensen denderden maar door terwijl we hier de knooppunten moesten gaan volgen. Gelukkig draaiden ze tijdig om zodat de groep compleet bleef. John en Jo namen nu de honneurs waar en in een lekker tempo werd de rit voortgezet richting Borkel. Omdat niemand de weg wist besloot de hele groep de afkorting door de Malpie te nemen. Dit was echter geen straf. Een prachtig stuk natuur, bloeiende hei, mooie vennen en gelukkig weinig tegenliggers. Zo bereikten we de Venbergse molen maar John stuurde de groep door. Via de hei onder Valkenswaard werd Strijp bereikt waar we stopten bij wielercafé Hospes. De koffie en de vlaai was voortreffelijk en de stemming zat er alweer goed in. Na deze welverdiende pauze werd de trip voortgezet. Maar in Maarheese ging het mis. John zat achter in de groep en kon zodoende niet goed op de borden letten. Hierdoor werd niet Someren gevolgd maar de groep reed richting Sterksel. Op een gegeven moment kwamen we zelf op een veldweg terecht en zo reden we een privéterrein op. Fred zag een uitsteeksel op de weg niet en hij knalde er vol overheen. Het gevolg was achter lek. Toen deze bijna gewisseld was zag hij dat voor ook lek was, dus deze ook wisselen. We moesten terug en op deze terugweg knalde Hub over hetzelfde obstakel, dus ook lek. Dit was dus al de vijfde vandaag. De stemming daalde hierdoor behoorlijk, maar we moesten toch ook nog naar huis. Cor v.d. Varst zei dat hij de terugweg wist en hij nam de leiding over. Weer terug naar Maarheese en zo langs de A2 richting Budel. Leon en Henk hadden intussen de kopplaatsen ingenomen en dan weet je het wel. Na de bocht werd er meteen

doorgetrokken zodat er achterin behoorlijk aangepoot moest worden. John had hier op een gegeven moment geen zin meer in en zei dat ze door konden rijden want zo vond hij het niet leuk meer. Gelukkig werd dit naar voren doorgegeven en het tempo werd enigszins aangepast, zodat de groep toch bij elkaar kon blijven. Via Weert en Stramproy ging het naar huis waar Henk ons nog enkele nieuwe weggetjes liet zien. Zo kwamen we met een kleine 165 km. op de klok aan in St. Joost waar we bij Paula op het terras neerploften. Enkele Weitzen of IJsthee zorgden ervoor dat de ongemakken alweer snel waren vergeten. Volgende keer nog beter het routeboek bestuderen en graag na de bochten wat langzamer optrekken, dan zal het best wel lukken. Komende maandag staat de rit naar Kevelaer op het programma. Het vertrek is om 9:00 uur bij John. In Pensionado's tempo zal deze rit gereden worden, dus dan zal dit probleem zich hoogstwaarschijnlijk niet voordoen.

Het Hijgend Hert (Flink moeten afzien om bij te blijven)

MAANDAG 24 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

8 VAN DE SELFKANT

Wat moesten we nu? Buienradar gaf aan dat er vanmiddag regen zou komen, maar om 9 uur was er nog niets te zien. Dus waren de vaste deelnemers allemaal present. Verder kwamen er weer twee nieuwe rijders zich aanmelden voor de groep "Pensionado's". Henk en Petra Hees uit Echt wilden het ook eens proberen. Dit betekent dat er dit jaar al 95 verschillende personen een of meerdere ritten hebben meegereden met de ritten van SUIST. Nog even en we halen de 100. Sef Laugs had zich in de tijd vergist en was dus te laat. Beter op de site kijken, Sef. Har Fijen had vandaag de taak om de route te verzorgen. Hij stuurde ons, hoe kan het ook anders, weer eens richting Rimburch. Via allerlei onbekende veldwegen kwamen we door Schierwaldenrath, Birgden, Gilrath en Panneschop. Van hieruit ging het over de bekende weg naar Teveren en zo naar Ubach-Palenberg. Hier weer langs het spoor naar Rimburch. Het liep lekker en de nieuwkomers voelden zich meteen op hun gemak. Alleen werkte het weer toch niet mee. Af en toe kwamen er wat druppeltjes naar beneden en de wegen waren op plaatsen behoorlijk nat. De lucht werd behoorlijk donker en hierdoor hadden sommigen geen zin meer in een rit verder naar het zuiden wat het plannetje van Har was. Dus werd er met algemene stemmen besloten, zoals dat gebruikelijk is bij de Pensionado's, om weer richting Noorden te gaan. Wil en Henk namen de koppositie over en ze stuurden ons richting Brunssum. Hier reed Lex lek. Helemaal niet vreemd als je er een bandje op hebt liggen dat al meer dan 11.000 km. meegaat. Het loopvlak was op plaatsen helemaal verdwenen. Het deed denken aan een van de eerste ritten van Jan Laugs, die toen ook met zo'n versleten bandje op pad ging. Met hulp van Hub werd het varkentje gewassen en konden we verder. Wel een nieuw bandje opleggen, Lex. Later hadden we nog twee keer een lekke band. Henk Hees en Henk Swillens waren de pechvogels, maar alle twee wisten ze dit euvel zeer snel te verhelpen. Het klaarde weer een beetje op dus werd het plan weer gewijzigd. Het voorstel was om in Saefelen te stoppen voor een stuk IJstaart, maar de groep keek hier eventjes naar links en denderde door. Het weer was niet zo mooi dat lekker buiten zitten een optie was. Dus rechtdoor en via Waldfeucht en Haaren ging het verder. Henk en Wil wisten van geen ophouden en ze stuurden ons steeds verder noordwaarts. Ze maakten de 8 vol door via Heinsberg richting Kirchhoven te gaan en zo weer terug naar Haaren. Toen werd het toch tijd om een rustplek op te zoeken. Via Vorst ging het richting Reutje, maar bij "Tiel" was gesloten. Dus maar verder naar St. Odiliënberg, maar bij Smeets hetzelfde, gesloten. De moed zonk ons in de schoenen, zouden we nog niet eens een kopje koffie kunnen scoren? In Montfort was echter café "Aandekerker", bij Terry, open. Dus een grote groep nam plaats op het terras. Het zonnetje begon te schijnen en Femke voorzag ons van een heerlijk kopje koffie. We hadden toch maar mooi alweer 105 km. onder de wielen laten doorrollen en

de nieuwkomers was het goed bevallen. Hopelijk hebben we komende maandag, 31 augustus, nog eens lekker fietsweer want dan staat de rit naar Kevelaer op het programma. We vertrekken dan weer om 9 uur.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 22 AUGUSTUS

STEVEN ROOKS CLASSIC

Op initiatief van Jan Sevriens werd een tijdje geleden de extra rit, de Steven Rooks Classic ingelast. Het werd een geweldige ervaring. Een heerlijk weertje, een leuke opkomst en een fantastische route. Maar liefst 7 rijders stonden om 9 uur klaar op het Hingen om per auto naar Mariadorp te rijden. Natuurlijk Jan, verder uit Montfort Piet, Hub en Geert, uit Echt Peter en van het Hingen Bart en John. Hier zou om kwart voor tien de groep aankomen die de rit helemaal vanuit het Hingen zou gaan rijden. Het klopte precies want om kwart voor tien kwamen de heren en een dame aanrijden. Annie, Leon, Michiel, Roy en ook weer eens aan het vertrek Johan Vergoossen. Annie moest jammer genoeg werken en hierdoor kon ze niet de hele rit meerijden. Samen met Johan draaiden ze terug richting Hingen. Hierdoor hebben ze toch op deze dag een kleine 110 km. gereden, niet slecht voor een gewone zaterdag. De overige 10 maakten zich op voor de rit door de Ardennen. Het leek wel een complete Kiss-ploeg. Maar liefst 8 van de 10 rijders hadden dit nieuwe tenue aangetrokken. Alleen Bart in een Belkinsetje en John in de gele trui vielen een beetje uit de toon. Maar zoals gebruikelijk is bij Suist, iedereen doet wat hij goed vind en dus trok niemand zich hier iets van aan. Jan en John hadden de route ingelesen in hun GPS-apparaat, dus er kon niets mis gaan. Vol goede moed werd er vertrokken. Het tempo was lekker toeristisch en samen wisten ze de weg goed te vinden. Via alweer nieuwe wegen, werkelijk een prachtige route met verschillende leuke, maar soms ook wel pittige klimmetjes, ging het gezwind richting Herve. Het natuurschoon was geweldig en iedereen zat te genieten op zijn fiets. Er werd goed rond gekeken en de vergezichten waren verbluffend mooi. Vanuit Herve volgden we een tijdje de bekende route richting Banneux maar een tijdje later mochten we toch weer switchen. Alweer een paar prachtige klimmen met natuurlijk geweldige afdalingen kregen we voor de wielen. Wat is deze streek toch mooi, vooral als je de tijd neemt om rond te kijken. En dat deden we vandaag. Niet het gemiddelde was belangrijk, maar het genieten. Zo kwamen we aan bij de bekende beklimming naar Banneux, die natuurlijk door iedereen in zijn eigen tempo werd genomen. Boven werd netjes gewacht en toen gingen we naar de kapel om een kaarsje aan te steken. Zo heeft iedereen zijn eigen reden om dit te doen en na deze nobele daad was het tijd voor de koffie. De vlai was voortreffelijk, alleen zaten er wat veel wespen. Roy had 's morgens waarschijnlijk wat weinig gegeten want hij deed zich tegoed aan een uitgebreide middagmaaltijd. Soep, Friet met een flinke gehaktbal en ook nog een portie pudding erachter aan. Je moet maat durven als je zo'n pittige route voor de kiezen krijgt. Dat het wat zwaar op de maag lag bleek uit het feit dat hij in het tweede gedeelte van de rit toch wel wat minder hard omhoog reed. Na de welverdiende pauze ging het verder. Hier alweer van hetzelfde laken een pak. Alweer voor ons totaal onbekende wegen en beklimmingen. Wel kregen we de Cote de Forges te verwerken, een bekende helling uit Luik-Bastenaken-Luik. Natuurlijk weer ieder voor zich en boven hergroeperen. Vanuit Trootz de lange klim naar Tignee en toen dachten we dat we het wel hadden gehad, maar mooi niet. Er kwamen nog verschillende mooie hellingen zodat bij sommigen het beste er toch wel van af was. Maar met zoveel echte Pensionado's is dat helemaal geen schande. Iedereen hield goed rekening met de minderen en zo kwamen we mooi als een groep weer terug in Mariadorp. 90 Prachtige kilometers, 1300 hoogtemeters en iedereen tevreden. Bart had nog een leuke verrassing voor ons. Hij had namelijk een koelbox met heerlijke, ijskoude Radler in zijn kofferbak. Hier werd natuurlijk dankbaar gebruik van gemaakt. Bedankt, Bart, het was heerlijk. Leon, Roy, Michiel en Peter deden de terugweg ook nog per fiets zodat de 3 rijders die vanuit het Hingen waren vertrokken er vandaag 195 km. op hadden zitten. Peter had in totaal 140 km, dus toch behoorlijke aantallen. tevens werd Jan door iedereen eens lekker in het zonnetje gezet.

Een heel mooi idee om zo'n rit te rijden. Hij kreeg meteen de opdracht om dit ieder jaar een keer te verzorgen. Jan wilde al meteen iedere maand een rit plannen maar dit is toch wel wat veel van het goede. Om te beginnen een keer per jaar en dan zullen we wel zien. Voor wie dit ook een keer wil meemaken is er nog een kans op zaterdag 19 september. Dan wordt de Heuvelland tweedaagse verreden met op zaterdag een rit door de Belgische Ardennen. Dus liefhebbers van onbekende klimmen en mooie afdalingen, op 19 september is jullie kans.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 20 AUGUSTUS

LIMBURGIAROUTE

En alweer 17 deelnemers. De twee aanvoerders van de klassementen waren er vandaag niet, dus iedereen liep wat puntjes in. Bij het vertrek bleek weer eens dat het met de routekennis van de meeste deelnemers droevig is gesteld. Ondanks de korte route wist niemand van de snelle mannen hoe te rijden. Dit betekende dat ze gedwongen waren om netjes aan te sluiten bij de B-groep. Dus John en Annie namen het voortouw en zoals gewoonlijk werd het tempo op 30 gezet. Voor sommigen is dit toch te weinig en stiekem probeerden ze het tempo op te voeren. Zo ging Cor ook voorop rijden en hij begon langzaam steeds meer te versnellen. Dit had tot gevolg dat hij op een gegeven moment een kleine 20 meter voor de groep uit reed want Annie en John waren onverbiddelijk, niet harder, ook al zou dat best gekund hebben. Na een tijdje zag hij het nutteloze van zijn poging in en liet zich terugzakken in de groep. Nu kwamen Bart en Wil de twee kopmensen aflossen en zij hielden zich wel mooi aan de snelheid. Net boven de 30, dus ook voor de B-rijders heel goed te doen. De bordjes van de Limburgiaroute zijn intussen weggehaald maar John wist uitstekend hoe te rijden. Zo werd dan ook probleemloos Swartbroek bereikt. Van hieruit wist iedereen wel hoe de route liep maar ze vonden het wel goed zo en de groep bleef netjes bij elkaar. Wil en Bart hielden het tempo mooi strak en zo werden de kilometers lekker afgelegd. Bij het beklimmen van de Maasbrug in Wesseem ontplofte de zaak ineens. Een vreemdeling stootte langs de groep door en dat konden sommigen toch niet goed verdragen. Op de grote plaat werd de achtervolging ingezet en zo werd de groep helemaal uit elkaar getrokken. Het was alsof ze bloed hadden geroken want eenmaal op stoom zijn ze niet meer te houden. John en Annie hielden vast aan hun principe, niet harder dan 30, dus de rest van de rit hebben ze met hun tweetjes afgelegd. Een klein groepje reed eventjes voor hen uit maar deze mensen maakten toch de oversteek naar de grote groep. In Stevensweert zagen we ze nog een stukje voor ons uit rijden maar om er naar toe te gaan was wat veel gevraagd. Rustig rijdend werden de laatste kilometers afgelegd en na twee uurtjes en met net geen 60 km. op de teller kwamen we weer aan op het Hingen. Op het terras zaten enkele snelle jongens uit te rusten van de geleverde inspanning maar het Fluitend Hert snelde huiswaarts want de statistieken moeten toch op tijd bijgewerkt worden. Ook al spatte de groep op de klim van de Maasbrug uit elkaar, we kunnen toch zeggen dat we weer lekker hebben gefietst.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 17 AUGUSTUS

REGEN!!!!

Het was dus niks vandaag. 's Morgens al regen, dus geen fietsweer. Volgende keer beter.

ZATERDAG 15 AUGUSTUS

GRIJZEGRUBBEN

Een geweldige opkomst dit keer. Misschien kwam dat door de reclame van de Eneco-tour, die gisteren door Zuid-Limburg koerste. Buienradar gaf aan dat het droog zou blijven dus maar liefst 20 rijders aan het vertrek maar zoals we dat gewend zijn van Buienradar komt dat niet altijd uit. Ook weer twee nieuwelingen, Mat Peeters en Guus Wagemans uit Susteren. We naderen langzaamaan de 100 deelnemers want momenteel zitten we op 92, dus misschien gaat dat dit seizoen lukken. Volgens Roger konden we weer in Hillensberg omhoog dus de geplande route kon gevolgd worden. In een lekker tempo, zodanig dat de hele groep goed bij elkaar kon blijven, werd er gereden en iedereen had het uitstekend naar zijn zin. Vlak voor Hillensberg vielen een paar druppeltjes en Bert Golsteyn besloot om meteen om te keren. Het schijnt dat hij helemaal niet van regen houdt. De rest vervolgde de oorspronkelijke route waarbij boven aan de helling netjes gewacht werd. Zo konden we als een grote groep door Bingelrade en Amstenrade rijden. De afdaling naar Thull werd voorzichtig genomen want met zo'n grote groep wil het nog wel een fout gaan. In Vaesrade moest John eventjes optreden want een deel rijders wilde linksaf richting Hoensbroek. Zodoende kon iedereen toch de juiste weg vinden en lekker koersend werd GrijzeGrubben bereikt. Omlaag naar Spaubeek en toen moesten we richting Stammenhof, maar gelukkig hier niet omhoog. Enkel rijders hadden het routeboek niet goed bestudeerd en ze stoven zonder om te kijken rechtdoor richting Geleen. Roepen hielp niet dus was de afsplitsing een feit. De rest reed door richting Schinnen en via de Beukeberg naar Doenrade. Boven op de Beukeberg koos weer een groepje rijders om rechtstreeks naar huis te rijden. Ze vertrouwden de hemel toch niet en hoopten de regen voor te kunnen blijven. Of dit gelukt is maar de vraag want de lucht begon nu toch wel flink te betrekken en in de verte kwam er zelfs een "Shellf-Cloud" opzetten. Wat dat betekent kunnen we ons nog wel herinneren van de rit naar Sibbe van het vorig jaar. Met elf rijders, de harde kern mogen we wel zeggen, werd er doorgereden. Roger, Jo, John, Michiel, Leon, Wil, Piet, Ton, Har, Paul en Bart waren de echte "Flandriëns" die zich niet lieten ontmoedigen door de grijze lucht. Even later begon het dan ook te regenen en konden we voelen wat de rijders in de Eneco-Tour gisteren en vandaag voor de kiezen hebben gehad. Het water kwam met bakken uit de lucht en om de woorden van de Belgische commentator maar eens te gebruiken: "Het was Kermis in de Hel". De weg leek wel een rivier, zoveel water kwam er naar beneden, maar de onverschrokkenen trokken zich hier niets van aan. Wel wat voorzigtiger in de bochten maar het tempo werd nauwelijks geminderd. Wat een bikkels, deze klasbakken. In Waldfeucht werd besloten om toch maar rechtstreeks naar het Hingen te rijden. We hadden de kilometers toch al bij mekaar en kletsnat waren we ook. Net achter Kantoer voelde John langzaam zijn achterband leeglopen en hij moest het nog wat voorzigtiger doen. Gelukkig liep het bandje maar heel langzaam leeg zodat hij toch door kon fietsen. Bij de paters gaf hij aan Bart door dat ze door konden rijden want hij zou het wel halen. Vanaf het oude RIOS-voetbalveld moest hij wel constant uit het zadel blijven maar gelukkig heeft hij de Kasteelweg bereikt. Ondanks de regen toch weer "LEKKER GEFIETST".

Thuis de natte kleren meteen uitgetrokken, trainingspak aan en de fiets afgewassen, zoals het een echte liefhebber betaamt, want het materiaal moet natuurlijk goed verzorgd worden. Of er morgen nog mensen zijn die de toertocht "De Dood of de Gladiolen" vanuit Sittard gaan rijden is niet bekend. Als dit wel zo is dan graag een verslagje voor de statistieken.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 13 AUGUSTUS

GILRATH

Ondanks het warme weer waren er dit keer toch weer 17 rijders die het aandurfdn om deze rit te rijden. Hierbij alweer een nieuwe rijder, Jack v. Montfort uit St. Joost, de buurman van Fred. Er werd als een groep vertrokken en Roger nam meteen de kop. Hij reed een tempo van iets boven de 30, dus goed te doen. Maar omdat er verschillende Pensionado's aanwezig waren hield John het tempo op niet hoger dan 30. Hierdoor liep het groepje "Roger" steeds verder weg. De snelle jongens zagen dit gebeuren en een voor een maakten ze de oversteek. Op een gegeven moment werd het tempo vooraan verhoogd, zoals het gebruikelijk is in de snelle groep. Hub, Cor en Jan lieten zich terugzakken naar de B-groep, zodat deze groep nu bestond uit 9 rijders. In een tempo van niet hoger dan 30 werden de kilometers afgelegd, hard genoeg voor deze tropische temperaturen. John hield dit natuurlijk goed in de gaten zodat niemand in de problemen kwam. In Geilenkirchen ging het eventjes mis. Omdat de kopmensen opeens remden omdat ze het fietspad op wilden schoof het achterin meteen in elkaar en Jack raakte zijn voorganger en kwam ten val. Een vervelend begin van zijn carrière als Suister. Gelukkig viel de schade mee en kon hij gewoon zijn weg vervolgen. In Hochheid draaiden we weer westwaarts zodat we de wind nu mee kregen. Enkelen wilden meteen de sokken erin zetten maar John bleef onverbiddelijk, niet harder dan 30, ook met wind mee en bergaf. Zo werd de rit netjes voltooid, al werd er vanuit Putbroek toch nog eventjes wat harder gereden. Maar dit gaf voor niemand problemen zodat we ruim op tijd het Hingen weer bereikten. Enkele dorstigen sloten aan bij de mensen van de A-groep, die al aanwezig waren en zo werd deze rit ook alweer mooi afgesloten.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 10 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASTRICHT-GOUDSBERG

De weersvoorspelling was niet zo best, er zou regen komen. Toch waren er alweer 15 rijders present op het Hingen, de meesten met een regenjasje bij zich voor de zekerheid. Alweer twee nieuwkomers, Roy v. Montfort en Harry Cuijpers kwamen het ook eens proberen. Drie vaste deelnemers lieten vandaag verstek gaan. Lex was alweer op vakantie en Henk en Pieter durfdn het schijnbaar niet aan vanwege het weer. Maar ze hadden het dit keer toch mis want we hebben de hele dag kunnen fietsen in een prachtig weertje. Weinig wind, een lekkere temperatuur en geen spat regen. Bij de start kwam alweer het bekende probleem, waar gaan we naar toe? Sommigen wilden vlak, anderen klimmen en er moest ook nog rekening gehouden worden met eventuele regenkans. Er werd besloten om eerst maar eens richting Slingerberg te gaan en dan zouden we wel verder kijken. Met de wind in de rug was het heerlijk fietsen en een tempo van 31 was dan ook heel goed te doen. Op de Slingerberg hetzelfde tafereel als afgelopen zaterdag, de snelle jongens en dame stoven naar boven en achteraan werd er alweer een bus gevormd. Boven werd netjes gehegroepeerd en omdat het weer voortreffelijk was, geen vuiltje aan de lucht, besloot John maar richting Denneberg te gaan. Hier gebeurde iets dat nog nooit was vertoond bij Suist. John bleef de hele meute voor en kwam als eerste aan op het eindpunt van de Denneberg. Dat het in de verkeerde richting, dus bergaf was, mag de pret niet drukken. Van hieruit werd er nu koers gezet naar Itteren en Borgharen. Het weer bleef voortreffelijk, dus konden we er toch een langere rit van maken. Door Maastricht en zo richting Amby. Voor de verandering stuurde John de groep de Hooverenweg op, de lange beklimming door het veld naar Berg en Terblijft. Boven werd weer even beraadslaagd wat verder te doen want het was ondertussen toch wel tijd voor de koffiepauze. Het voorstel kwam om naar Oase in Valkenburg te gaan, een bekend adres voor de Pensionado's. Maar in Valkenburg zette de kop van de groep opeens koers richting

Cauberg. Ze wilden hier op het terras gaan zitten en dan eerst eventjes de Cauberg beklimmen. Maar het terras was zo druk bezet dat er geen plaats was dus toen toch maar naar Oase. Roy, Harry, Annie en zelfs John Bloemer konden de verleiding niet weerstaan en ze bedwongen deze bult. Wil bleef beneden met enkele andere mensen wachten om ze naderhand de weg te wijzen. De rest reed alvast naar het rustpunt waar de Blauwe Bessentaart en de rijstevlaai weer voortreffelijk was. Even later kwam de rest ook aan en iedereen genoot van een heerlijke pauze. Omdat men niet genoeg kon krijgen vandaag van het klimwerk werd er besloten om ook nog maar de Goudsberg erbij te nemen. Het moet niet gekker worden met de Pensionado's, ze willen ook al steeds meer hellingen in de ritten hebben. Deze klim werd ook weer netjes afgewerkt en via Klimmen en Aalbeek werd, via de Nieuwenhuysstraat, Schimmert bereikt. Nu de afdaling naar Spaubeek en door Geleen naar Sittard. Maar achter Sittard kregen we de grootste verrassing van deze dag. Cor v.d. Varst nam brutaal de kop en met de hele meute in zijn wiel dreef hij de snelheid langzaam op. Zonder ook maar een moment te verzaken werd zo Nieuwstadt en Susteren bereikt. Maar achter Susteren nam de oudste van onze groep, John Bloemer, de kop over en liet zien dat hij akelig veel in zijn mars heeft. Onder in de beugel en maar stoempen, met snelheden van dik boven de dertig. En dat nadat hij ook al extra de Cauberg had beklommen. Op een gegeven moment moest John, het Hijgend Hert op dat moment, naar voren komen om hem tot de orde te roepen. John gaf als commentaar dat hij toch niemand achter zich hoorde, maar met deze snelheid is het ook moeilijk om nog veel te zeggen. In een iets rustiger tempo werd de rit afgemaakt en als slot ging nog een kleine delegatie door naar St. Joost om bij Paula deze fantastische rit af te sluiten. Om de problemen bij het vertrek in het vervolg te voorkomen zullen we voortaan een rijder de opdracht geven om voor de route te zorgen. Hij beslist dan wat er op deze dag gereden gaat worden. Zo kan iedereen eens een keertje zijn eigen route rijden, natuurlijk wel zo dat iedereen van de Pensionado's dit aan kan. Voor komende maandag heeft dus al iemand de taak gekregen om een leuk ritje te bedenken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 8 AUGUSTUS

SLINGERBERG-ADSTEEG-RAARBERG

Heerlijk fietsweertje, dus een geweldige opkomst. Niet het fietsen van de route was vandaag het probleem, maar het onthouden van alle namen van de deelnemers. Maar liefst 24 rijders waren om half twee aanwezig, hierbij ook weer Sef Laugs die het na zijn operatie weer eens kwam proberen. John nam om half twee het commando en vergezeld van Peter Vanhees werd het tempo bepaald op 31 km. Met de wind in de rug was dit heel goed te doen zodat in de groep gezellig kon worden gekletst. De oudjes hadden het vandaag in het begin voor het zeggen want John Bloemer kwam Peter netjes aflossen. Het tempo bleef tot aan de Slingerberg constant maar toen de klim begon was het spel natuurlijk op de wagen. De mannen van de grote plaat roken vandaag hun kans maar natuurlijk liet Leon zich niet verschalken. Samen met Lyon bleven ze de meute de baas en broederlijk kwamen ze over de eindstreep. Achterin werd er natuurlijk een bus gevormd. Met zoveel deelnemers is dit ook goed te doen en een man of 7 bleef netjes bij elkaar en samen beklommen ze deze helling in hun eigen tempo. Boven wachtte hen een grote verrassing want iedereen was mooi blijven staan op de top zodat we samen verder konden. Roger wierp zich op als wegkapitein en hij hield voortreffelijk in de gaten dat de groep bij elkaar bleef. Op de Adsteeg hetzelfde liedje. Toen de bus boven aankwam stond alweer de hele groep bij restaurant "De Meule" te wachten. Werkelijk een genot om op deze manier te kunnen fietsen. De Raarberg gaf alweer hetzelfde beeld zodat we gezamenlijk aan de

terugweg konden beginnen. Roger hield het tempo nu ook weer voortreffelijk in de gaten en als er al eens iemand achter bleef was hij er als de kippen bij om de kopmensen tot de orde te roepen. Als beloning hiervoor mocht hij de route aanpassen en hij koos ervoor om niet terug door Sittard te rijden maar om de klim achter Stammenhof erbij te nemen. Dit lukte ook prima en zo ging het via Jabeek over de Duitse Selfkant naar Waldfeucht. Na drie uur, met dik 85 km. op de klok, kwamen we weer terug op het Hingen. De hele groep van 24 man was perfect bij elkaar gebleven, vooral dankzij het prima functioneren als wegkapitein van Roger. Hartelijk bedankt hiervoor. Zo zie je maar weer dat als de mensen dat willen er best in een groep gereden kan worden. Dat er niet getreuzeld werd mag blijken uit het prima gemiddelde van ruim 28, niet slecht voor een rit met een kleine 400 hoogtemeters. Dus alweer: "LEKKER GEFIETST". Enkelen gingen nog even een pintje pakken op het terras maar de meesten gingen meteen naar huis want voor 's avonds stond de barbecue gepland en dan moet je toch ook weer fit zijn.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 6 AUGUSTUS

EFFELD

Vakantie en warm weer. En dan na de pittige rit van afgelopen maandag. Daarom waren er maar 12 mensen present op het Hingen voor de rit naar Effeld. Na verschillende weken afwezig te zijn geweest op donderdag was John vandaag weer present. Dit betekende natuurlijk dat er een groep in een langzamer tempo zou rijden. Maar de snelle mannen bleven vandaag netjes in een voor hen rustig tempo van net boven de 30 toeren. Dit was voor iedereen gemakkelijk te doen dus het schoot lekker op. De beklimming van de Meinweg zorgde natuurlijk voor een afscheiding. De grote kanonnen gaan hier op de grote plaat omhoog en John vindt het allemaal wel goed en doet zulke hellingen rustig in zijn eigen tempo. Dus met het gevolg dat hij achterblijft maar gelukkig is dat voor hem geen punt. Boven aan de Meinweg gebeurde er echter iets wat niet gewoon is voor Suist de laatste tijd. Iedereen van de snelle mannen stopte en gaf John de kans om rustig aan te sluiten. Zo hoort het ook en dus als men wil kan het ook. Of dit met de routekennis te maken heeft, wie weet, maar het gaf wel een prettig gevoel. Nu door Oberkrüchten en naar Arsbeck. Deze weg is echter behoorlijk slecht geworden de laatste tijd, dus een volgende keer kunnen we beter via Niederkrüchten en Merbeck naar Arsbeck rijden. Een veel betere weg en nog een mooie route bovendien. We kwamen dus in Arsbeck en toen ging het, nog steeds allemaal samen, naar Rödchen. John gaf nog door dat meteen na de afdaling van het Birgelerwald naar rechts moest worden gereden om in Rosenthal te komen. Maar de kopmannen bleken deze route niet te kennen en reden rechtdoor, richting Birgelen en Ophoven. Annie, Peter en John namen wel de route over Rosenthal en met z'n drieën vervolgden ze de weg. Tussen Effeld en Steinkirchen kwam de hoofdmacht opeens weer aandenderen, wel in de verkeerde richting. Of ze omgedraaid zijn is niet bekend want we hebben ze niet meer gezien. De drie musketiers reden lekker in hun tempo, net boven de dertig, de geplande route. In Echterheide bij Timmermans werd nog eventjes gestopt om water te tanken en toen ging het verder. Omdat het zo lekker liep stuurde John ze vanuit Maria Hoop richting Sevriens, een stukje om maar het liep zo lekker dat dit geen probleem was. Na 65 kwamen we weer terug op het Hingen waar de fiets van Roger al stond te wachten. Annie en Peter gingen nog eventjes informeren hoe het gegaan was en John spoedde zich huiswaarts want het verslag moet toch meteen gemaakt worden. Ondanks de warmte kunnen we evengoed zeggen: "Lekker Gefietst".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 3 AUGUSTUS

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

TITZ-MERBECK

Het was warm en er zou veel wind komen. Toch waren er deze mooie eerste augustusmaandag maar liefst 18 ridders aanwezig. Voor het eerst bij de Pensionado's dit jaar Paula Laugs, de vrouw van Jan. Er ontstond al meteen een hele discussie waar de rit naar toe zou gaan. Sommigen wilden klimmen, maar na de rit van afgelopen zaterdag hadden de al wat ouderen hier geen zin in. Omdat we nog niet naar de bakker in Lovenich zijn geweest dit jaar kreeg Hub de opdracht om koers te zetten naar deze pauzeplaats. Vol goede moed togen we op pad maar al vlug bleek dat Hub alweer andere plannen had. Via allerlei omwegen kwamen we toch in de buurt van Kofferen maar Hub stuurde ons naar rechts. We zouden anders te vroeg op de pauzeplaats zijn was zijn argument. Nu leidde de trip naar het voor de meesten onbekende plaatsje Titz, waar Hub ons naar de Aldi of de Rewe stuurde. Welke winkel het was weet ik niet meer. Hier bleek ook een bakker te zitten en dus werd er volop koffie en Kuchen besteld. Er waren verschillende zitplaatsen dus het was er goed toeven. Na de welverdiende pauze ging de rit verder. Welke plaatsen we allemaal doorkruist hebben weet ik niet meer maar na een tijdje kwam Mönchen-Gladbach op de borden. Ondertussen liep de temperatuur flink op en sommige metertjes gaven aan dat het ruim boven de 30 graden was, dus het was toch wel afzien. Eventjes achter Merbeck had Paula het wel gehad. Voor de eerste keer zo'n lange afstand en dan ook nog zo warm, dat was wel afzien voor haar. Bij een manege werd dan ook gestopt en ze gaf aan dat ze eventjes een rustpauze nodig had. Om de rest van de groep niet als last te zijn gaf ze aan dat er doorgereden kon worden want Jan en zij zouden wel alleen naar huis rijden. John en Piet vonden dat dit niet kon en besloten om ook samen met Paula en Jan naar huis te rijden. Suist is nu eenmaal Suist, was hun instelling. De rest reed door naar huis en de vier kregen van de manegehouder een lekker drankje voorgezet. Na een fijne rustpauze ging het huiswaarts. Het tempo werd aangepast en rustig werd er koers gezet naar Arsbeck. Om geen beklimmingen meer te hoeven nemen werd er via St. Ludwig naar huis gereden. Het werd steeds warmer en het tempo moest dan ook drastisch aangepast worden. Maar zonder verdere problemen bereikten we Montfort waar Piet ons uitnodigde om bij hem thuis eventjes op adem te komen en iets kouds te drinken. De blikjes fris gingen erin als koek en na een tijdje waren we dan ook weer opgeknapt. Hartelijk bedankt voor dit mooie gebaar, Piet. Rustig werd nu vanuit Montfort naar huis gereden waar we na 125 km., met een gemiddelde van ruim boven de 26 aankwamen. Een prima prestatie van Paula die voor de eerste keer zo'n lange rit reed, en dan ook nog in deze extreme warmte. Klasse, jongedame, kunnen we wel zeggen. Van de andere groep hebben we nog gehoord dat hier ook nog enkele mensen hebben afgehaakt omdat het "OP" was. Ik denk dat dit een reden is om als het zo extreem warm is de lengte van de rit aan te passen en eventueel een extra tussenstop in te lassen, want het is niet de bedoeling dat er mensen zijn die af moeten haken. Het motto moet blijven "Samen Uit Is Samen Thuis", dan rijden we maar wat langzamer en eventueel wat korter. Dus een volgende keer wel weer allemaal samen aankomen!!!

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 1 AUGUSTUS: LA REDOUTE

Bij de splitsing naar Val Dieu kozen Roger, Michel, Michiel, Annie, Frank, Jo, Ralf en Leon het ruime sop. Hier en daar werd nog gepeinsd over de afwezigheid van Henk en over de discussie 's morgens over wachten na een klim enz. Allemaal satire, heren, net zoals Johan Derksen dat bij VI vaker opmerkt. We hadden het weer echt mee vandaag zodat het lange stuk vals plat tot Herve toch goed te doen was. Dan een lange afzink tot Olne. Daar een langer stuk bergop ...en weer af tot aan de voet van de klim naar Banneux. Toch maar afgesproken dat we mekaar bij het kerkje boven zouden treffen om verlies van manschappen te voorkomen. Vervolgens snel op het terras gedoken in Banneux, koffie en vlaai verorberd en een enkeling stak nog een kaarsje aan. Daarna de afzink naar Remouchamps waar de dans naar de top van de Redoute kon beginnen. Met de nodige beklimmingen op het palmares van alle genodigden werd de klim vakkundig volbracht en kon de terugreis beginnen. Via Sprimont naar Beaufais en daar rechts uit de flank naar Trooz. Na die laatste rechts is het wél zaak om op het eind van de afzink die daarna volgt de afslag links naar Trooz niet te missen. De dadendrang van Ralf en Frank werd zo gelijk teniet gedaan en zij moesten dus omkeren want ze waren er voorbij gesneld. In Trooz rechtsaf de klim naar Fleron, wat een lange klim is dat, niet al te steil maar die blijft maar voortduren. We bleven volgens mij gedisciplineerd kolen op de kachel gooien want de calorieën werden er duchtig doorheen gebrand. Nu ging het langzaam richting Blegny en Visé. De grote matadores zetten zich met een matige tegenwind op kop en zo waren we vlot in Visé. De doortocht ging vlekkeloos en in no time waren we al bij Withuis. Langzaam begonnen de inspanningen hun tol te eisen en hier en daar begon het te kraken. Maar het brak niet en met deftige snelheden en mooi in de wielen ging het huiswaarts. Diegenen die nog wat over hadden droegen naar vermogen hun steentje bij en zo werden in een kameraadschappelijke sfeer ook de laatste kilometers afgelegd. Zelfs Leon merkte dat het bij hem ook een keer op is; niet verwonderlijk na het beulswerk dat hij op kop had verricht. Maar na de Col de Canal was het volbracht; Mission Accomplished zeg maar, weer een kippenvelmomentje op het conto van suist. Frank hield het voor gezien en de rest plofte op het terras bij Nicole. Daar pufte we uit onder het genot van enkele koele drankjes, alcoholisch en non-alcoholisch. Voorzichtig werd ook nog een pintje besteld, niet te veel, en na die met veel smaak te hebben verorberd werd voorzichtig opgestaan en werden met stramme benen de laatste meters naar de diverse douches afgelegd. Weer een topdag gehad.

A Vous Hilversoem
De Razende Reporter

ZATERDAG 1 AUGUSTUS

BANNEUX/LA REDOUTE

VAL DIEU

Wat een consternatie op de vrijdagavond. Nog niet goed en wel terug van vakantie, met de koffers nog in de handen, en de telefoon ging al. Een Suister vroeg hoe laat het vertrek nu was, 8 uur of 9 uur. Nog enkele telefoontjes en toen maar vlug de computer aangezet. Bleek het Hijgend Hert twee verschillende tijden te hebben geplaatst. Sorry hiervoor, hopelijk komt dit niet nog eens voor. Nog geprobeerd om via mail en facebook de mensen de juiste tijd door te geven en dan maar hopen. Maar het bleek dat de meeste mensen toch de goede vertrektijd kenden, want zaterdagmorgen stonden toch maar mooi 16 mensen klaar voor de rit naar de Redoute en de rit naar Val Dieu. Er werd, zoals gebruikelijk is bij deze gezamenlijke ritten, samen vertrokken voor de eerste kilometers. Omdat er

verschillende Pensionado's aanwezig waren werd het tempo hier aan aangepast. John nestelde zich op de tweede rij en hij hield de twee kopmannen, Leon en Michèl, zo goed en zo kwaad als het kon in bedwang. Dus werd een tempo van 30 aangehouden zodat iedereen goed kon volgen. In een vloek en een zucht werd Withuis bereikt waar we de Belgische grens overstaken. De lange klim naar Bombay werd ook in een rustig tempo gedaan zodat de groep van 16 mooi bij elkaar bleef. Dus met een beetje goede wil kan het dus toch. Bij de afslag naar Val Dieu namen we afscheid van de grote kleppers. 8 Rijders kozen voor de lange route en hoe het hen is vergaan zullen we nog wel horen. De rijders die voor Val Dieu hadden gekozen kregen meteen een pittige helling te verwerken. De Clos du Grand Sart is niet de gemakkelijkste klim maar iedereen in eigen tempo en dan lukt het wel. Boven werd netjes gewacht op de top en samen deden we de afdaling naar Val Dieu. Echte Belgische wegen, gaten en slecht wegdek, dus oppassen geblazen. Jan verloor bijna zijn GPS door de stoten maar beneden kon hij gelukkig de schade repareren. Nu kregen we de volgende pittige klim, de Rue de Platanes naar St. Jean Sart. Alweer hetzelfde liedje, de kopmannen stoven weg en de mindere goden moesten alle zeilen bijzetten om dit pokkeding te bedwingen. Maar alweer lukte het iedereen zodat we boven weer een hergroepering kregen. De afdaling van de Rullen was eventjes opletten geblazen en zo verder naar St. Pietersvoeren en St. Maartensvoeren. Nu kwam de bij de meesten wel bekende klim naar Ulvend die een stuk gemakkelijker liep en zo kwamen we weer terug in Nederland. Via terlinden ging het nu richting Banholt en in gesloten formatie denderde de groep voort. Omdat er verschillende pensionado's in deze groep waren kwam natuurlijk de roep om koffie. Dus werd er besloten om in Margraten bij Chriske te stoppen. De koffie en vlaai was zoals gewoonlijk voortreffelijk en na deze welverdiende pauze werd de rit voortgezet. De bekende weg via Sibbe naar Valkenburg en zo richting Ravensbosch. Hier kregen we de laatste klim en toen was het leed geleden. Fred zette zich nu op kop en in een mooi tempo, waarbij hij steeds in de gaten hield of iedereen kon volgen, nam hij de groep op sleeptouw. Door Sittard en via Nieuwstadt en Susteren kwamen we even na half twee weer terug op het Hingen. Onder het genot van een lekker drankje werd de rit nog eventjes geëvalueerd. Alweer een prima geslaagde trip en werkelijk heel sociaal gereden zodat niemand in de problemen kwam. Bedankt, heren, voor dit zeer collegiale rijden.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 30-7-2015

Donkere wolken en druppels om 18.30 uur en dan weet je het wel. Jo V present, maar ook Lyon en Jo Storms in vol ornaat en fiets in de auto. Verder Leon in burgerkleding en fiets met licht en spatborden. Wegens de druppels besloot Jo S het voor gezien te houden. Dus Lyon en Jo die om 18.30 uur vertrokken. Omdat de echte wereld er toch anders uitziet dan het virtuele buienradarscherm besloten de twee om bij de rijksweg gelijk rechts te sturen, richting opklaringen. Uiteindelijk via Thorn naar Ell, Stramproy en over Maaseik terug zonder een spatje regen.

A Vous Hilversoem
De Razende Reporter

27 juli 2015

Rondom Echt

Om 9.00 stonden 3 rijders op de startplaats, Wil van Montfort, Lex Quadvlieg en Har van der Vorst. De rest is waarschijnlijk afgeschrikt door de buienradar of andere verplichtingen.

Vol goede moed vertrokken we richting zuiden(wind in) richting Born, in Graetheide aangekomen begon het al te regenen en alles om ons heen werd grijs. We besloten om te keren.

Via Guttecoven naar huis, maar de regen stopte en we besloten om via Sevriens naar huis te gaan.

Bij Sevriens aangekomen was het nog steeds droog, dus besloten we door te rijden tot Maria Hoop.

Vervolgens nog via Haaren naar Posterholt, net achter het Jaba circuit reed Wil leek. Dit klusje werd in de wind en het was inmiddels weer gaan regen snel geklaard.

Via Vlodrop en Paarlo richting Berg en toen via het nieuwe fietspad naar Linne en Maabracht. Hier nam Wil afscheid van ons en Lex en Har gingen richting Sint Joost.

Het was een tocht met enkele buien maar echt nat zijn we niet geworden, maar wel weer veel poetswerk en geen vlaai.

Thuis aangekomen hadden we toch 80 km op de tellers.

Mvg

Har van der Vorst.

ZONDAG 26 JULI: KONING VAN SPANJE ONDER ANDERE

Nee, niet op zaterdag was het te doen, John, maar op zondag zoals afgesproken. Roger, Henk, Piet, Geert, Jo V, Jan S, Fred Knoops, Frank, Leon, Annie, [PETER](#), Roger, Bart en Michiel waren de dapperen die de Koning van Spanje wel met een bezoek wilden vereren. En zo geschiede. Achter Amby, ja het gaat snel vandaag, linksaf langs de Nachtegaal en zo naar de Daalhemmer. Dan richting Ingerberggrub waar niemand in de problemen kwam. Niet verwonderlijk want deze reden we bergaf en dan diende de Koning zich aan. We bogen nederig over onze sturen en ondergingen de zelfkastijding gedwee. Via de mooie weg naar Heijenrath en via de Alp d' Huez van Limburg, de Loorberg naar de Piemert. Boven de kruising overgestoken en even verder gewacht tot alles weer compleet was. Compleet betekende zonder Geert want die was al in Bunde afgedraaid. Maar Piet, Jan en Fred doken niet meer op uit de achtergrond. Leon is nog teruggedren, net als Annie maar niemand meer gezien. We vermoeden dat ze bij Hoogcruts rechtsaf zijn gegaan, maar waarom is ons niet bekend. Als dat het plan was, geef dat dan door of even vragen hoe de route is, kleine moeite. We hopen dat ze goed zijn thuisgekomen. In het vervolg toch beter communiceren. Ze moeten ons toch gezien hebben hoe we bij Hoogcruts rechtdoor naar Noorbeek zijn gegaan want onder aan de Piemert was alles nog bij elkaar. Wij zijn na een minuut of vijf maar doorgereden volgens plan en hebben de route volbracht. Door de pittige klimmetjes was het toch nog een zwaar ritje geworden. Om 13.30 uur waren we weer terug, op tijd om Max Verstappen te zien schitteren op de Hungaroring.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Het weer was op zaterdag 25 juli inderdaad hopeloos. Of er mensen zijn geweest die toch de rit naar de Koning van Spanje hebben gereden is niet bekend. Als er echte "Flandriens" zijn geweest, geef dit dan a.u.b. door aan John.

DONDERDAG 22 JULI: ALDENEIK, LINNERHEIDE ENZ.

Het was druk, zo druk dat ik zelfs mensen heb gezien die er niet eens waren, zo druk. 22 man zouden het geweest zijn. Roger, Fred, Jo V, Jo S, Berry Tholen, Cor, Hub van Eck, Peter, Annie, Fer, Kompaan van Fer, Jan Laugs, Paula, Har Valkenburg, Harrie Kuipers, Bart, Michel, Frank Tholen, jongeman van Heel (bmc-fiets), Ton, Chris en Fred Knoops, voila 22 man. Berry en Jo S nestelden zich aan kop en zouden dat een kleine 60 km volhouden. Belofte maakt schuld en omdat er werd beloofd om hen wegens deze puike prestatie in gouden letters in de annalen van suist op te nemen bij deze dus **Berry** en **Jo**, prima kopwerk geleverd. Het tempo bleef binnen de perken en als één groep werd de route afgewerkt. Naarmate de rit vorderde werd het tempo stukje bij beetje opgevoerd, met name onder impuls van Jo Storms. Maar omdat het niet hard waaide en iedereen mooi in de wielen kon rijden, kwam niemand in de problemen. Nog niet, maar nadat we St O berg achter ons hadden gelaten, moest Paula toch passen. Niettemin een knappe prestatie van haar binnen dit mannengeweld. Via Reutje naar P'holt en langs het Hitje. Daar moesten we plots hard in de ankers in een blinde bocht in het bos aldaar wegens een tegemoetkomende traktor met aanhanger. Dat was effe close en ook effe schrikken. Maar niks gebeurd en dus konden we weer door. Ergens onderweg reed Fer lek maar hij stuurde ons door, zi het dat zijn onbekende kompaan bij hem achterbleef. Via Putbroek naar Maria Hoop en daar linksaf naar Annendaalderweg en weer rechtdoor naar K'bosch. Eenmaal in Böhmerwald waren de kilometers wat aan de magere kant en dus dirigeerde Jo de meute nog eens linksaf, terug naar K'bosch. In het peloton sloeg de schrik in de benen en men kwam informeren waarnaartoe nog. Jo stelde hen gerust; tot aan de neutrale weg en daar weer terug naar Reijans. Het laatste stuk namen Michel en Harrie vooraan de honneurs waar en zo waren we vlot weer terug op het Hingen. Een grote delegatie streek daar neer op het terras om het een en ander te evalueren onder het genot van een paar lekkere versnaperingen. Let ook even op de programmawijziging voor zaterdag a.s. Deze rit is verplaatst naar zondag.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DINSDAG 21 JULI

TOER DER LAGE LANDEN

De traditie is dat er op de Belgische Nationale feestdag een toertocht wordt verreden. Deze TLL-toer voert door Belgisch Limburg en de route is werkelijk fantastisch. We doen dan ook al verschillende jaren aan deze rit mee. Voor de editie 2015 stonden 's morgens om 8 uur 6 rijders klaar. Annie, Peter, Michiel, Henk, Wil v. M. en John V. waren de dapperen die de buienradar durfden te trotseren. Want er zou regen komen deze morgen. Vol goede moed werd er vertrokken om klokslag 8 uur. In Maaseik hadden we gehoopt dat Paul ook nog zou aansluiten maar blijkbaar durfde hij het toch niet aan. Hier kregen we de eerste keer enkele druppeltjes regen maar dat was niet de moeite waard. Over mooie

verkeersluwe wegen ging de rit richting Molenbeersel. Henk en Wil namen de kopplaatsen in en in een lekker tempo, het leek wel Pensionado's-Time, ging het verder. Deze twee hebben de hele rit deze kopplaatsen niet meer afgestaan, een prima prestatie waarvoor we hen heel hartelijk willen bedanken. Over onbekende binnenwegen ging het steeds maar door. Nauwelijks verkeer en ook de bebouwde kom werd angstvallig vermeden. Op een gegeven moment wist zelfs John, die normaal toch wel de weg weet, niet meer waar hij ergens zat. Tenslotte kwamen we uit in Opoeteren waar we weer bekend terrein kregen. Via Niel bij As ging het steeds zuidwaarts. Het leek wel of de rit voor ons alleen was uitgezet. Je zag nergens andere rijders dus het was heerlijk fietsen. De bepijling was uitstekend zodat we nergens verkeerd reden. De hei in Zutendaal stond al mooi in bloei, dus het was ook nog genieten van de prachtige natuur. Zo kwamen we na 90 km. aan bij het beginpunt, de sporthal in Schoonbeek in de buurt van Bilzen. Hier hielden we onze pauze en de koffie met taart smaakte voortreffelijk. John waagde nog een kansje in de loterij maar de fiets heeft hij niet gewonnen. Een notitieboekje en een pen was zijn prijs. De bidons werden bijgevuld en toen konden we weer verder. Met de wind in de rug werd het tempo iets opgevoerd maar het was voor iedereen heel goed te doen. Zo is het rijden van zo'n lange rit een fluitje van een cent. Dit zou iedere Suister gemakkelijk kunnen. Over alweer stille wegen kwamen we uiteindelijk in Leut en van hieruit was de route bekend. Er werd besloten om niet de officiële route te volgen maar we reden via Heppeneert naar Maaseik en van hieruit weer terug naar Echt. We werden nog uitgenodigd door Annie en Peter om bij hun thuis een Radler te komen drinken. Dit aanbod werd natuurlijk niet afgeslagen en zo sloten we deze geweldige rit af met een lekker drankje. 155 Km. op de klok en alweer "Lekker Gefietst"

Het Fluitend Hert

20 juli 2015.

Rit naar Zutendaal

Ondanks de weersvoorspellingen stonden er toch 12 rijders aan der start. Piet Clout, Geert Beckers en Cor van der Varst uit Montfort, Har V, Har v.d.V, Wil Hodzelmans, Lex Quadvlieg en John Bloemer uit Sint Joost, uit Echt Pieter Stassen, Annie van de Venne, uit Roosteren Paul Steskens en Wil van Montfort uit Maasbracht. Door familiere verplichten kon John Vergoossen niet mee gaan.

Er werd besloten om de route naar Zutendaal te rijden.

Via Heppeneert reden we naar Rekum en zo via de bekende weg naar Zutendaal. Bij het veer in Berg aan de Maas boog Wil Hodzelmans af richting huis. Het was pas zijn eerste rit naar 4 weken dus een verstandig besluit. (langzaam weer opbouwen). In Zutendaal begon het te motregen en met dit natte weer kon pech niet uitblijven. Het gevolg was 3 lekke banden gedurende de terugweg. Langs het kanaal kreeg John ook nog panne aan zijn fiets. Na controle door Piet bleek dat een pedaal los zat. Bij navraag bleek dat Annie inbussleutels bij zich had, waarna Piet het zaakje repareerde. Annie was vandaag wel heel hulpvaardig, we mochten haar zakdoek lenen om onze smerige brillen te poetsen. Via Maaseik –Thorn Maasbracht zijn we naar huis gereden met 110 km op de teller. Door de weersomstandigheden hebben we de vlaai weer moeten over slaan.

Ondanks alles was het een mooie tocht met een tempo dat meestal door iedereen te volgen was.

Groet H.v.d.V.

ZATERDAG 18-7-15,

BEMELERBERG, STAMMENHOF

18 deelnemers, als de data kloppen tenminste. Roger, Fred, Jo S, Jo V, Henk, Jan S, Piet C, Fer, compaan van Fer, Tom, Ton, Theo Jacobs, Paul, Michel, Michiel, John Bloemer, Fred Knoops en Leon Renet natuurlijk. Als één groep vertrokken maar al snel bleek het tempo voor John te fors en hij haakte al snel af. We kunnen moeilijk met 17 in de remmen om die ene aan boord te houden; John zal dat zelf ook begrijpen. Dus John, nog een beetje bijtrainen. De rest reed en groupe naar Bunde waar de weg door Weert een veel mooier alternatief bleek om op de Oude Molenweg in Amby te geraken; moeten we vaker doen. Dan dus de Bemelerberg waar de koers ontplofte. Door de grote rookontwikkeling was het niet mogelijk te ontwaren wie de vetleren medaille kon komen ophalen. In elk geval vond boven de hergroepering plaats en werd gezamenlijk de afzink van de Daalhemmerweg gedaan. De Cauberg stond niet op het affiche van vandaag en dus ging het op het Grendelplein rechts naar de grote weg en daar links naar de Kleversberg. Ook hier werd even de maat genomen, maar wie nu van wie de maat nam is eveneens onbekend. Daarna ging het in gestrekte galop naar de Stammenhof, altijd een feest om die op te mogen rijden nietwaar. Unaniem verkozen we een alternatieve route, om Sittard te vermijden, via Jabeek, Wehrhagen en zo naar Susterseel en Waldfeucht. Van daaruit naar Sevriens en zo bereikten we na een slordige 95 km weer het Hingen. Natuurlijk werd wegens het mooie weer het terras aangedaan voor enkele lekkere versnaperingen. Wat kan het leven toch mooi zijn.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Alpentrip

Roger, Fred, Annie en Jo waren voor een week naar Bourg d'Oisans afgereisd voor een weekje alpinefietsen. De eerste dag, 6 juli ging de route via Allemont zijwaarts naar Alpe d'Huez. Heerlijke klim om "erin" te komen, nauwelijks verkeer, veel schaduw en met temperaturen van 40 graden was dat niet verkeerd. Via Villard Reculas kom je dan uit in Huez in bocht 6. Van daar besloten we om de klim te volbrengen en boven nieuwe plannen te smeden. Bij de finish op de Alp bestelden we 4 cola voor 24 euro! Snel weg daar met dat soort prijzen en verder klimmen naar de Sarenne. Het was werkelijk bloedheet en op de top was het 42 graden. Voorzichtig daalden we af naar de beroemdste tunnel van Frankrijk. Die is afgesloten omdat een halve berg op het punt staat in een stuwmeer te verdwijnen waardoor de route van de tour de France in week 3 ook is aangepast. Wij snel de stuwdam over (dat mocht van de gendarmes nog) en rechtdoor naar les Deux Alpes. Het was werkelijk een bakoven en eigenlijk voor dag 1 iets teveel van het goede. Boven weer een cola naar binnen gekiept en afgedaald naar Bourg en dan nog een paar km klimmen naar het hotel. 95 km was meer dan genoeg en we waren gelijk geacclimatiseerd. Na een lekkere koude douche en een bak pasta zag de wereld er weer anders uit. Het eten om 19.30 uur was lekker, de rode wijn prima en het gezelschap aangenaam. Niet verkeerd toch. Op tijd naar bed ná vive le Vélo.

Dag 2

Wegens de hitte besloten we wederom dezelfde klim te doen en in bocht 6 af te dalen en dan via la Garde, je bent dan bijna geheel afgedaald, linksaf richting dezelfde stuwdam. Maar eenmaal bij La Garde planden we een lekker ijsje in Bourg en lieten we de route voor wat hij was. Na een lange pitstop op het terras aldaar reden we terug naar het hotel. Maar eenmaal gearriveerd besloten we door te rijden naar de col La Bérarde die langs het hotel loopt. Wederom een aangename verrassing want veel schaduw en mooie vergezichten. Maar het werd toch op een gegeven moment 10-11 % en op een gegeven moment hield de weg rechtdoor op en ging de weg links verder met de nodige haarspeldbochten. Omdat we sowieso niet de hele klim wilden doen, was dat de plek om terug te gaan. Na nog een lekkere cola in Venosc bereikten we in de namiddag na 75 km het hotel.

Dag 3

Croix de Fer. Kortgezegd afzien en genieten. Afzien wegens de lange steile stukken en genieten van de mooie omgeving. Omdat we er toch waren deden we gelijk de col de Glandon aan. Één klim, twee cols, mooier kan het niet toch. In de afzink moesten we de beurs van Roy nog ophalen want die was hij vergeten na zijn deelname aan de Marmotte. Na 100 km zetten we de velo's in de stalling, poeh.

Dag 4

Col de la Morte, col d'Ornon.

Na een minder leuk stuk langs de grote weg richting Grenoble (maar wel allemaal bergaf) sloegen we linksaf naar de col de la Morte, weg van de drukke weg en richting prachtige dalen via een mooie klim. Hoewel niet al te zwaar is ook deze niet te onderschatten. Hij loopt meer dan 10 km omhoog met ook wel steilere stukken. Maar we kwamen uiteraard goed boven en daarna zeilden we door een prachtig dal bergaf en zuidwaarts. Omdat vanaf woensdag de temperatuur naar normalere waarden waren gedaald was het in de zon aangenaam fietsen. In Valbonnais kregen we nóg een bonus. Op zoek naar een restaurant volgden we de borden bergaf naar een camping. Het restaurant vonden we door onze neus te volgen en daarbij ontdekten we een prachtig bergmeer waar de camping aan lag. Na de cola en de pizza's kon Jo de lokroep van het water niet weerstaan. Hij kleepte zich en plein public uit totdat alleen de koersbroek resteerde. Daarna speerde hij vanaf het terras linea recta het water in, dit tot grote hilariteit van de anderen. Wat was dat zalig, 25 graden watertemperatuur, even kopje onder, het zweet even wegspoelen en dan met enige tegenzin aankleden en weer verder richting Ornon. Nadat we ons daar vakkundig van hadden gekweten, volgde een mooie afzink naar Bourg en naar het hotel. Na 126 km was een prachtige fietsdag weer ten einde.

Dag 5

La Bérarde. We besloten om toch eindelijk de Bérarde eens helemaal te beklimmen. Op en neer zou dat zo'n 50 km zijn. Daarna zouden we op voorspraak van Fred het bergmeer van gisteren nog eens met een bezoek vereren, maar nu met zwembroek. Annie had daar niet zo'n trek in en besloot 's middags nog eens de alp op te fietsen. Het eerste stuk van de klim was al bekend maar bij het haarspeldbochtendeel begon het onbekende deel van de klim. Het was behoorlijk aanpoten maar

omdat we nog fris waren, viel het toch enigszins mee. Daarna vlakt de klim af, zodanig dat er eigenlijk meer sprake is van een glooiende weg die bij tijd en wijle zelfs licht bergaf loopt. De vergezichten zijn daarentegen fan-tas-tisch. Zo dicht bij het hotel en dan nooit de moeite genomen de berg helemaal te beklimmen. Op het gemak de laatste 7 km afgelegd als een waar toerist, dus genietend van de omgeving. In het dorpje La Bérarde, van oudsher een herdersdorpje, paktten we een lekkere cola of koffie en ook daar werd het bewijs geleverd dat Heineken een wereldmerk is want ook een pint van deze makelij kon je daar aan het einde van de wereld bestellen. Nog een keer werden de rossen bestegen voor een mooie afzink naar het hotel. Daarna met de Audi van Roger snel naar het water. Na eerst nog een lekkere lunch te hebben verorberd doken we in het meer voor een verkoelende duik. Na nog een paar lekkere pinten te hebben weggekloekt, was het tijd om terug te gaan voor de laatste avondmaaltijd in het hotel en zo zat de week er alweer op; werkelijk voorbij gevlogen. Ik denk dat ik ook namens Annie, Roger en Fred spreek als ik zeg dat het een hele mooie vakantie was.

A Vous Hilversoem
De Razende Reporter

DONDERDAG 16 JULI MAASBAND SLINGERBERG

Goed weer en dan is een grote opkomst gegarandeerd. Annie, Peter, Jo, Fred Knoops, Chris en Jan Laugs liepen gelijk achterstand op cq hadden een ander idee om deze donderdagavond in te vullen en zagen de grote groep langzaam aan de einder verdwijnen. Fred, Roger, Jo S, Fer, Wil Nissen, Cor, Jan S, Michel Utens en wellicht nog enkele deelnemers schreven zo hun eigen, voor de redactie onbekend verhaal. Ons verhaal was dat van een aangenaam ritje met overwegend rugwind naar Maasband. Het vermoeden was dat de andere groep hier mogelijk anders heeft gereden, wat later ook bleek. In elk geval daarna op naar de Slingerberg, lekker klimmen in de schaduw; heerlijk. Chris had zich inmiddels aan kop genesteld en zou deze positie ook niet meer afstaan, waarvoor hulde Chris. De anderen verleenden collegiaal hand- en spandiensten en zo maakten vele handen (of eigenlijk benen) ook hier licht werk. Had ik al verteld dat ergens voor Geulle Michel Utens de oversteek naar onze groep maakte? Niet, nou Michel Utens maakte ergens voor Geulle de oversteek naar onze groep na een leuke band. Als we het goed hebben begrepen werd dat veroorzaakt door een hachelijke uitwijkmanoeuvre voor een vrachtwagen die geen duimbreed uit de weg ging. Met zijn tweeën door het grind met de leuke band als gevolg. Ook hij had aan den lijve gemerkt dat het hoge tempo toch voor extra gevaar zorgt en dat hij daar na dat hachelijke moment wel klaar mee was. Vandaar zijn keus om de eerste groep door te sturen en op ons te wachten. Laten we toch vooral voorzichtig blijven is het enige wat ik nog daarover wil zeggen. Dat is het belangrijkste en de rest is maar bijzaak. Op het Hingen stond de grote afwezige van vandaag (John V) in vol ornaat op de Kasteelweg. Hij was niet helemaal in orde, voelde zich een beetje draaierig en had vandaar besloten niet te gaan fietsen; ook een verstandig besluit natuurlijk. Op het Hingen vond de hereniging plaats. Volle bak daar wegens het tranenbal van de kinderen en ouders die de lagere school verlaten hebben (de kinderen hebben de school verlaten neem ik aan). Geen zitplaats meer te krijgen maar aan een Stehtisch was het ook goed te doen. Roger en Jo waren de laatsten die de tafel loslieten.

MAANDAG 13 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEMELEN-BANHOLT

Wat een weertje. Buienradar voorspelde niet veel goeds en dus dacht John dat er wel niemand zou gaan fietsen. Maar hij had buiten de waard gerekend. Om 9 uur stonden maar liefst 6 bikkels klaar. Piet, Geert en Cor uit Montfort en Har, John en Jo uit St. Joost. Dus moest hij zelf natuurlijk ook aan de bak. Met 7 rijders werd de rit dus gestart. Gelukkig was het op dit moment droog en er werd besloten om richting Valkenburg te gaan. Maar zoals het de laatste tijd gebruikelijk is wordt de route tijdens het fietsen geregeld aangepast. Langs de Maas werd het tempo bepaald door de mensen uit St. Joost. Eerst John en Jo en later werd John afgelost door Har. Rustig rijdend werd Elsloo bereikt waar de eerste aanpassing plaatsvond. Har stuurde de groep richting Bunde en zo via Weert naar Bemelen. Deze klim werd rustig genomen en boven besloot John V. om richting Banholt te gaan. Iedereen was het hier mee eens en dus ging het nog meer zuidwaarts. Het weer bleef redelijk, dus de stemming was goed. Via Banholt en Reymerstock ging het naar Gulpen en zo de Ingbergrub op. Ook hier geen probleem en dus naar Valkenburg. In de afdaling van de Dahlemerberg begon het te regenen, maar gelukkig was het niet koud. Omdat het weer niet meewerkte was er vandaag geen koffiestop, want om in de regen weer te moeten opstappen is echt geen pretje. Ravensbosch was de volgende klim en in de gestaag vallende regen ging het zo naar Schimmert. Door Geleen en het "Har Fijen" paadje naar Sittard en via Nieuwstadt naar huis. Met 105 km. op de teller toch een leuk ritje gemaakt, ondanks de regen. Zoals Piet het op Facebook aangeeft, "Lekker Gefietst". Hopelijk is het de volgende week wat beter weer zodat we weer met een grote groep in een lekker zonnetje kunnen fietsen. Maar zoals vandaag duidelijk gebleken is mogen we wel stellen dat de Pensionado's toch echte "Flandriëns" zijn die niet terugschrikken voor een regenbuitje.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 11 JULI

RONDE V. LIMBURG

De beslissing om de twee zaterdagen om te wisselen is een groot succes geworden. Voor de Ronde v. Limburg, die voor vandaag op het programma stond, meldden zich om 8 uur maar liefst 16 deelnemers. Als we bedenken dat 4 vaste deelnemers nog niet terug zijn uit Frankrijk, een prima aantal. Vol goede moed werd er gezamenlijk vertrokken want het eerste deel van de route was zowel voor de 135 km. als voor de lange afstand, de 190 km., hetzelfde. Gelukkig waren er vandaag ook verschillende B-rijders aanwezig zodat er altijd een groepje was dat het rustig aan zou doen. Maar de groep was heel collegiaal en vandaag bleef alles netjes bij elkaar zoals het eigenlijk ook hoort bij Suist. Er stonden verschillende pittige klimmetjes op het road-book, dus daarom werd er met verstand gereden. Achtereenvolgens kregen we de Slingerberg, Schiefersberg en Raarberg te verwerken. Boven aan de Raarberg gaf Tijmen Touw aan dat hij last had van zijn knie en hij draaide af, richting

thuisbasis. Erik Dieteren gaf hier aan dat hij liever alleen verder reed want voor hem was het tempo eigenlijk te langzaam. Later hebben we hem nog boven op het plateau van de Gulpenerberg gezien, dus hij heeft zijn kilometers best gemaakt. De rest ging verder naar de Brakkeberg, de eerste van de 3 echte pittige colletjes. Hier namen we afscheid van Eric Stokbroeks want hij moest eerder thuis zijn. In een door iedereen goed te volgen tempo ging het verder met nu de Walemborg, de Fromberg en toen de tweede "Echte" klim, de weg naar Elkenrade. Wat een pokkeding is dat altijd weer. Hierna had John een verrassing voor de groep. Ze mochten voor de verandering eens de Eysenerbosweg nemen, maar nu omlaag. Zo lekker ben ik nog nooit gegaan op deze bekende helling. Via Wittem ging het nu naar de zwaarste helling van vandaag, de Gulpenerberg. Ook hier kwam iedereen boven al hoorde je nu toch duidelijk het gehijg van "Het Hijgend Hert". Over het plateau ging het naar Heyenrade waar de koffiestop gepland was. De vlaai en de koffie was zoals vanouds voortreffelijk en ook menig glaasje cola ging naar binnen, want het was intussen behoorlijk warm geworden. Nu werd er eens gepolst of er mensen waren die voor de langere afstand wilden gaan. Maar het bekende euvel deed zich weer voor, men wist de weg niet. Michiel wilde wel nog de Camerig erbij pakken en Leon zou hem hierbij vergezellen. De rest koos er allemaal voor om de korte route af te maken want 135 km. met zoveel klimmetjes vond men wel genoeg. Dus ging het de Schweiberg af richting Mechelen en zo naar Wittem en door tot Valkenburg. Om niet door Sittard te hoeven rijden kreeg Wil Nissen de opdracht om ons via de Vuilnisberg en Oirsbeek de Duitse kant op te sturen. Dit betekende wel nog een paar extra klimmetjes maar niemand had bezwaar. Dus werd er van de route afgeweken en via de bovengenoemde plaatsen ging het richting Bingelrade en Jabeek. Zo naar Waldfeucht en toen, met 140 km. op de klok, weer naar huis. Van Leon hebben we later gehoord dat de twee klasbakken die de lange afstand genomen hebben naast de Camerig ook nog de Kruisberg, de Eysenerbosweg en de Huls erbij hebben genomen. Je zou kunnen zeggen, welke helling hebben ze niet gehad? In totaal hadden zij toen ze thuiskwamen maar liefst 185 km. gereden, klasse mannen! De opzet om bij deze langere ritten te kunnen kiezen uit een korte en een lange versie werk dus prima want iedereen was na afloop tevreden en dat is toch de bedoeling.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 9 JULI

WÜRME

En daar sta je dan. Als enigste rijder van de langzamere groep. Ondanks dat er verschillende mensen in de Alpen aan het fietsen zijn waren er toch nog 13 rijders present. Bijna allemaal, op eentje na, waren dit snelle mannen. Ook weer een nieuwe rijder uit de stal van TWC Echt, Harold v.d. Heuvel. Maar er was één probleem. Het bleek dat er maar een rijder de route wist. En laat dat nou net die rijder van de langzamere groep zijn. Goede raad was duur. De snelle mannen beloofden met de hand op hun hart dat ze vandaag de snelheid zouden aanpassen en zodoende de gids in hun midden zouden houden. Maar deze belofte hield natuurlijk niet lang stand. De eerste helft van de rit ging nog wel, ook al is het voor sommigen toch wel moeilijk om met zijn tweeën naast elkaar te rijden. Ze moeten en zullen hun wiel een stukje voor dat van hun buurman hebben en als dan twee van zulke rijders naast elkaar rijden gaat de snelheid natuurlijk omhoog. John, want om hem ging het natuurlijk, liet al af en toe een gaatje vallen en omdat niemand de weg wist moesten ze wel wachten. Maar op een gegeven moment, in Schleiden, dachten de kopmannen dat ze het wel wisten en ze reden dus prompt verkeerd. Om dan van achter alweer te moeten roepen was wat veel van het goede dus liet John ze maar richting Heinsberg gaan. En toen wisten ze het niet meer. Misschien eventjes wachten bij een splitsing als je de weg niet weet, dat zou veel ellende voorkomen, heren. Sef nam nu het heft in handen en samen met Cor stuurden ze ons over het nieuwe fietspad vanuit Heinsberg richting Opspringen. In Haaren meenden de kopmannen weer dat ze route wisten dus ging het weer verkeerd. Hierdoor misten we de lus over Putbroek en Montfort maar werd er rechtstreeks via Maria Hoop naar huis gereden. Hier moesten de snelle mannen toch eventjes laten zien hoe hard ze wel konden, dus werd John als dank er afgereden en achtergelaten. Peter was wel zo collegiaal en bleef bij hem. Maar

in de Tour gaat dat dus ook zo, de knechten kunnen het werk opknappen en als dank worden ze op het eind zoek gereden. Maar zo is het leven nu eenmaal, maar een volgende keer zal ik me toch wel twee keer bedenken om nog eens op zo'n voorstel in te gaan. Als de mannen hard willen rijden, moeten ze dat zelf weten, maar ik ga dus niet meer mee met deze snelle groep. Als ze de weg niet weten is dat dus hun probleem en moeten ze niet als dank de gids op het laatst achter laten. Dus de volgende keer doen wat er beloofd wordt en niet op het laatst toch nog iemand wegrijden. Ondanks dit minder leuke akkefietje kan ik evengoed zeggen: "Lekker Gefietst".

Het Hijgend Hert

MAANDAG 6 JULI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

REKEM-KESSENICH

Een heerlijk zonnetje en niet al te veel wind, dus alweer uitstekend fietsweer. Enkele vaste deelnemers konden vandaag niet aanwezig zijn maar toch waren we nog met 13 deelnemers. Ook aan het vertrek stonden de gebroeders Laugs, Sef na zijn fikse val van enkele weken geleden, maar hij was zo goed opgeknapt dat hij het weer wilde proberen. Er werd besloten om de Belgische fietspaden weer eens op te zoeken en Hub en Pieter namen de kopplaatsen in. Via enkele nieuwe weggetjes kwamen we toch weer op het bekende fietspad richting Niel bij As. Wel was het goed uitkijken geblazen want de fikse wind van afgelopen zaterdag had voor heel wat afgewaaiden takken gezorgd. Maar de Pensionado's gebruiken gelukkig allemaal hun verstand en zonder kleerscheuren werd Rekem bereikt. Omdat het nog te vroeg was werd er meteen doorgereden en langs het kanaal ging het terug naar het Noorden. Henk en Wil namen nu de kopplaatsen over en dan weet je dat er een tandje bijgezet wordt. Toch was het goed te doen, alleen vergaten ze dat het de gewoonte is om na een kilometer af 65 te stoppen voor een kopje koffie en een stukje vlaai. Ze kachelden stoïcijns door maar van achteruit kwamen natuurlijk de klachten. Er werd besloten om dan maar te stoppen bij de "Scheive Dörpel" in Aldeneik, maar deze uitspanning was nog niet open. Geert gaf toen de tip om naar Kessenich te rijden. Hier zou kermis zijn en dus was de café bie Bertus zeker open. Wel werd nog even geprobeerd om de camping net voor Thorn aan te doen maar deze was ook dicht, dus weer terug naar Kessenich. Inderdaad was hier open en op het mooie buitenterras lieten we ons de koffie en de vlaai goed smaken. Na deze welverdiende pauze ging het richting Thorn waar we een stukje onvervalste kasseien voor de kiezels kregen. Via Panheel naar de stuw en zo naar de Linnerweerd en richting St. Odileenberg. Of Henk en Wil meenden dat ze te laat zouden komen voor de tv-uitzending van de tour, wie weet, maar ze zetten er op het fietspad flink de sokken in. Achter in de groep moest af toe royaal hard gereden worden om aan te sluiten. De teller gaf snelheden aan van 37 km., wel wat veel voor de Pensionado's, dus heren, ook op het laatst een rustiger tempo. Iedereen wilde natuurlijk niets missen van de uitzending van de tour dus werd rechtstreeks naar huis gereden. 115 Km. zonder problemen, dus wat wil een mens nog meer. Ruim voor half twee waren we dan ook weer terug op het Hingen waar we, na een lekkere douche, konden gaan genieten van de echte renners. Jammer genoeg verliep het voor Tom Dumoulin en Fabian Cancalara niet zo goed af maar dat is het risico van het vak.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 4 JULI

HORN-MAASEIK

Het is een rare week. Allereerst is er de hitte waardoor we het programma hebben aangepast. Verder zijn er verschillende mensen op vakantie en in Frankrijk wordt SUIST goed vertegenwoordigd bij de Marmotte. Donderdag stonden er maar 3 mensen klaar voor de avondrit. Jo, Roger en Harrie waren de dapperen die de warmte durfden te trotseren. Jo Storms kwam ook nog eventjes de neus aan het venster steken maar toen hij zag dat er maar 3 mensen paraat waren draaide hij vlug om. Misschien te veel kopwerk als er maar met zo weinig mensen wordt gereden? Jo had de smaak van de Eddy Merckx-Classic goed te pakken en op zijn initiatief werd de korte afstand nog maar eens gereden. Toch een ruime 80 km., klasse heren, in zo'n hitte. Voor de zaterdag was het programma helemaal omgegooid. De langere ritten van de Ronde van Limburg werden een weekje uitgesteld en voor vandaag stond er nu een kortere rit op het programma. De rit Horn-Maaseik, een vlakke rit van 80 km. zou gereden worden. Omdat de verwachtingen waren dat het 's middags extreem warm zou worden was het vertrek gepland om 8:00 uur. Maar liefst 14 rijders kwamen op het vroege tijdstip opdagen. Het grote aantal Pensionado's viel echt op. Deze oude knarren zijn dus echt niet bang voor een beetje warmte. Om 8 uur was het al 25 graden en snel werd er op pad gegaan waarbij Henk en Wil de kopplaatsen innamen. Het tempo werd natuurlijk aangepast aan de hitte en de vele aanwezige Pensionado's. Dit betekende dat iedereen gemakkelijk kon volgen en het gezellig geklets in de groep was duidelijk te horen. Zo werden de kilometers probleemloos afgelegd en vooraan bleef Henk op zijn post. Wil werd nog een tijdje afgelost door Roger maar het tempo bleef constant, lekker eventjes onder de 30. Met twee vingers in de neus kwamen we zo weer terug op het Hingen waar een flinke delegatie al om 11 uur plaatsnam op het terras. De koude dranken gingen er goed in en zo sloten we deze geslaagde wissel goed af. Als de weersverwachtingen nog eens zo extreem zijn zullen we dit zeer zeker vaker toepassen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 29 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

IMMENDORF

Na de hevige regenval van vorige week was het vandaag heerlijk weer. Een lekker zonnetje en bijna geen wind, dus echt Pensionado's-Weer. Een leuke opkomst van 14 rijders want door ziekte, vakantie en blessures zijn er verschillende mensen niet in staat om mee te fietsen. Wel present de volgende deelnemers: Wil Nissen, Piet Clout, Geert Creemers, Cor v.d. Varst en Hub v. Eck uit Montfort. Lex Quadvlieg, John Bloemer en Har v.d. Vorst uit St. Joost, Har Fijen, Pieter Stassen en Annie v.d. Venne uit Echt en John Vergoossen en Roger Deckers van het Hingen. Ook weer van de partij was Wil v. Montfort. Zijn blessure was zodanig hersteld dat hij het weer voorzichtig mocht proberen. Om de kuitspier niet teveel te belasten werd er besloten om een ritje te maken met niet te veel beklimmingen. John stelde voor om eens richting Immendorf te gaan want daar had hij een leuk pauzeadres gevonden. Wil Nissen nam de taak van routekapitein op zich want in deze buurten kent hij de weg op zijn duimpje. Samen met Pieter zetten ze zich op kop en in een tempo wat door iedereen goed te volgen was werd er koers gezet naar de Duitse Selfkant. Via allerlei binnenweggetjes vorderde de rit gestaag. Achter in het peloton werd volop gekletst, dus het tempo was goed te doen. Zo kwamen we in de buurt van Gereonsweiler waar Hub opeens "Lek" riep. Hij was nog niet van zijn fiets af of bij Wil Nissen klonk een harde knal. Zijn voorband plofte opeens uit mekaar. Samen werden de bandjes van de twee Montfortanen gewisseld en na dit oponthoud konden we verder. We reden richting Beek waar

we voorbij het café „Beecker Bauern- und Erzählkaffee“ kwamen waar we een tijdje terug gestopt waren. Maar het was nog te vroeg en John stuurde ons via een omweg, de meesten zullen niet eens gemerkt hebben dat we deze weg al gereden hadden, richting Immendorf. Bij Haus Immendorf streken we neer op het grote terras, met 65 km. op de teller zoals het gebruikelijk is bij de Pensionado's. de cola, koffie en grote stukken taart lieten we ons goed smaken er na deze welverdiende pauze werd de terugweg aanvaard. Hub stuurde ons nu via Tripsrath richting Leifahrt en zo naar Randerath. Omdat achterin enkele mensen toch wat moeite kregen met het tempo werd er besloten om rechtstreeks naar huis te rijden en het tempo wat aan te passen. Zo kwamen we mooi als een grote groep alweer terug op het Hingen, 100 km. op de klok en iedereen tevreden, zoals het hoort bij de Pensionado's. Alweer een prima rit over mooie wegen en een uitstekende rustplaats.

Hier konden we uit kiezen !!!

Route: Immendorf

Het Fluitend Hert

ZONDAG 28 JUNI

EDDIE MERCKX CLASSIC

Na de slijtageslag van zaterdag (zie verslag 2 van de Math Salden tocht) had Jo aanvankelijk geen goesting en zere poten. Maar nadat hij goed had uitgeslapen, kreeg hij om 12.00 uur alsnog de kolder in de kop. "Ik kan nog goed de 60 km route rijden!". De route werd met hulp van, of eigenlijk dankzij Marleen gedownload op de Garmin en zo ging hij alsnog op weg. Achter Sint Joost kwam hij de Kiss brigade van Sint Joost tegen (mountanbikers) waarna in Berg het toch even puzzelen was want de Garmin gaf vreemde aanwijzingen. Maar ik denk meer dat het de onervarenheid van de gebruiker was die het gepuzzel veroorzaakten. Dan toch op de route maar in Roermond was het weer even zoeken en gaf de Garmin weer vreemde berichten. Maar gaandeweg begrepen de twee zich steeds beter zodat het navigeren vanaf dan prima ging. Het bleek een mooie route te zijn met vooral de weg vanaf Witte Stein in Reuver door het bos naar een of ander Duits dorp die het vermelden waard is. De Garmin bewees zijn diensten en uiteindelijk kwam hij ook op de Meinweg verzeild. Nog even met met een deelnemer omlaag gescheurd, waar Jo het kopwerk voor zijn rekening nam (even gepiekt boven de 51, de opschepper). Via Herkenbosch naar de Oo en via Berg weer terug na een dikker 65 km.

Toch nog (onverwacht) lekker gefietst. Deze route is een mooie aanvulling voor een donderdagrit of een zondagmorgenrit.

Wederom A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZONDAG 28 JUNI

EDDY MERCKX CLASSIC

Na de pittige tocht van gisteren stond er voor vandaag alweer een kraker op het programma. De Eddy Merckx Classis vanuit Roermond was de bestemming. Om 8 uur stonden echter maar 4 mensen klaar. Michiel, die gisteren de 145 km. had gereden, John die gisteren voor de 105 koos en de frisse mannen Jan Sevriens en Stefan Golsteyn. Misschien dat er in Montfort nog enkele mensen zouden aansluiten, maar dat was ijdele hoop. Aan de rotonde stond namelijk niemand. Dus met z'n vieren richting St. Odiliënberg waar we de route oppikten. Via Lerop ging het naar Roermond. We schreven maar niet in want € 25,- is toch wel wat veel gevraagd. Dus verder als zwartrijder. Langs het Outletcentrum ging het naar Asselt en binnendoor via Beesel naar de Witte Stein. We vonden vlug een geschikt groepje en met een lekker tempo ging het verder. Steeds meer mensen sloten aan en op zeker ogenblik was het toch een groep van een man of 30. Allemaal verschillende soorten, dus dat is best gevaarlijk. In Stevensend, vlakbij Kaldenkirchen, ging het dan ook fout. In een bocht van het fietspad hoorde je ineens een gekraak en verschillende mensen lagen op de grond. Gelukkig viel de schade mee en kon iedereen verder rijden. Nu werd er wat voorzichtiger gereden en via bekende wegen, met de rit vanuit Kevelaer komen we hier ook, ging het naar Herongen. Jan wilde op een gegeven moment van het fietspad de rijweg op, maar hij zag het richeltje over het hoofd. Als een volleerd fietskunstenaar wist hij zijn stalen (carbon klinkt niet) ros toch in bedwang te houden en kon hij een valpartij voorkomen. Wel was zijn achterband royaal aan flarden maar met behulp van een inlegstukje durfde hij toch verder te rijden. Nu begon een totaal onbekend stuk. Wel een heel mooi parcours, constant lichte hellingen en mooie wegen. We bleven de hele tijd met ons vieren mooi bij elkaar en genoten van het prachtige stuk. Heel veel bos en meestal prima, brede wegen, dus dat was genieten. Zo bereikten we na een tijdje weer bekendere plaatsen, Amern en Niederkrüchten verscheen op de borden. Plotsklaps kwamen we uit boven op de Meinweg bij de manege, dus vanaf hier was het weer bekend terrein. Via Herkenbosch ging het door de Oo naar Berg en zo verder weer naar huis. Bijna 5 uur op de fiets en een kleine 135 km., dus een mooi ritje. Er gingen zelfs al stemmen op om deze rit het volgend jaar op het officiële programma te zetten. Maar dat zullen we later wel bekijken.

Het Fluitend Hert

Eddy Merckx 2015

ZATERDAG 27 JUNI: MATH SALDEN TOERTOCHT

In Limbricht gingen Roger, Roy, Fred, Michiel en Jo idd even inschrijven en de nummers opspelden. In een mum van tijd zaten ze weer op de fiets en ging het loos. Roy had er zin in en gaf al gelijk flink gas. Na een 10-20 km bleek hij voor de 150 km te hebben ingeschreven, dus hij had haast. Uiteindelijk is hij doorgereden, voorwaar geen sinecure want onder de bezielende leiding van Roger stonden wij ook niet bepaald stil. Dus Roy, chapeau, een knap staaltje fietsen want we hebben hem voor de splitsing ook niet meer gezien. De echte grote beklimmingen vielen zat mee; oké Cauberg, Geulhemmer en Bemeler kwamen kort na elkaar. Daarna is het gebied bij t Rooth, Margraten, Cadier en keer, Banholt, Eckelrade enz. wel constant op en neer. Als je daar flink tekeer gaat, wordt je ook vanzelf moe, en dat gebeurde dan ook. Maar mede door de goede bevoorrading hadden we steeds voldoende kolen op de kachel om tempo te kunnen houden. Uiteindelijk kwamen we boven op de Fromberg voor een laatste tussenstop. Het weer was prima, lekker zonnetje, dus weer het ongelijk aan de thuisblijvers. Nu ging het weer terug naar Limbricht met nog de Putherberg als laatste klim. Roger ging er nog maar eens goed voor zitten en zodoende waren we snel terug in Limbricht. Roger haalde zijn petje op bij de startlocatie en daarna gelijk terug naar huis. Om 13,45 uur waren we terug en ploften op het terras bij Nicole. Zonder Roger want die heeft het maar druk met allerlei sociale verplichtingen zoals nu een bbq in Oosterbeek meen ik. Wij lieten ons het gerstenat goed smaken waarna het ook voor ons schluss was. Eenmaal weer op de fiets bleek dat de benen niet veel pk's meer leverden maar dat was ook geen verrassing gezien het toch wel hoge tempo dat we hadden gereden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 27 JUNI

MIDDAGRIT

Om half twee slechts 3 mensen paraat op het Hingen. Of de donkere wolken hier iets mee te maken hadden weet ik niet. Maar Theo Jacobs, John Bloemer en Piet Clout gingen ervoor. Omdat niemand precies de route wist stelde Piet voor om naar de Slingerberg te rijden, dan de oude Adsteeg op en Neerbeek omlaag richting Stammenhof. De tweede klim omhoog naar Puth en via Hillensberg naar Tudderren, Susteren en Pey terug naar het Hingen. Goed samenwerkend werd deze rit van 80km afgewerkt. Piet en John hebben nog even bij cafe `t Hingen de rit afgesloten met een lekker glaasje bier.

Gr.Piet.

MATH SALDEN TOERTOCHT

Op vrijdag kwamen er nog verschillende telefoontjes en mailtjes binnen waarin aangegeven werd dat men mee wou rijden. Maar op zaterdagmorgen kregen we om half acht nog eventjes een buitje. Hoogstwaarschijnlijk heeft dit sommige mensen ervan weerhouden om af te reizen naar het Hingen. Een verkeerde beslissing, zoals later zou blijken. 7 Rijders besloten wel de stoute schoenen aan te trekken en waren om 8 uur present. Jo, Roger, Fred, Michiel en Roy kozen ervoor om de 120 km., wat dus 145 km. was, te rijden. John en Annie kozen voor de kortere afstand en kwamen uit op 105 km. Omdat enkele mensen officieel hadden ingeschreven werd er eerst naar Limbricht gereden waar de startbewijzen konden worden opgehaald. John en Annie reden meteen door en in een lekker tempo ging het richting Denneberg, die we echter niet kregen. Een passend groepje werd opgezocht en zo ging het zuidwaarts. Omdat de weg rond het vliegveld nog niet klaar is moest de route enigszins aangepast worden. Via Beek en Ulestraten ging het nu richting Waterval waar we de oorspronkelijke route weer oppikten. De Cauberg in Valkenburg deed eventjes pijn maar toen John boven kwam merkte hij dat hij voor nog de 39 had staan. Logisch dat het hijgend hert hier dan moeite mee heeft. In Vilt was de afsplitsing en hierna hebben Annie en John de hele route zowat alleen gereden. Nergens zag je andere rijders en met zijn tweeën wisten ze de klus te klaren. Lekker fietsend, in een tempo wat goed te doen was, weden de kilometers afgelegd. In Puth reed John lek. Een stuk ijzerdraad van een kleine 5 cm. was het euvel. Hier is niets tegen bestand maar het wisselen van het bandje bleek een fluitje van een cent. Na dit korte oponthoud ging hert verder richting Sittard waar de twee besloten om het verder voor gezien te houden. Limbricht werd links gelaten en over het fietspad ging de reis terug naar het Hingen. Om 12 uur waren we weer terug en we besloten om er eentje te nemen op de goede afloop. Café `t Hingen was nog dicht dus daarom maar door naar St. Joost waar we ons bij Paula tegoed deden aan een lekker glaasje bier. Heerlijk gefietst, in een tempo dat voor alle Suisters heel goed te doen zou zijn geweest. Hopelijk kunnen we morgen als de Eddy Merckx toertocht op het programma staat wat meer deelnemers verwelkomen.

Het Fluitend Hert

De verslagen worden goed gelezen want meteen 's morgens na de publicatie kwamen er al de nodige opmerkingen. De onbekende die op donderdag mee heeft gereden was Tom Marcellis. verder heeft Roy v. Montfort niet meegereden bij de tocht naar de Keuteberg. Wie de 16de rijder was is dus niet bekend. Als iemand weet wie deze persoon is, geef dit dan eventjes door.

DONDERDAG 25 JUNI

SLINGERBERG-ADSTEEG-SCHIMMERT

Lekker weertje, maar toch maar 13 rijders present op het Hingen. De vakantie zal hierin wel al een grote rol spelen, en het feit dat volgende week verschillende rijders van Suist gaan deelnemen aan de Marmotte is ook een factor van belang. Omdat er niet zoveel deelnemers waren werd er voorgesteld om allemaal samen te rijden, maar John wilde de snelle mannen hun plezier niet bederven en hij koos ervoor om toch apart te blijven rijden. Annie, Paul Gulikers en Henrie bleven bij hem en zo gingen ze met 4 man sterk op pad. De snelle groep was dus 9 man sterk. Roger, Fred, Cor, Jo Storms, Jan Sevriens, Harrie Cuijpers, Fer, Michèl v. Smoorenburg, en dus nog een rijder maar wie dit was weet de schrijver niet meer. Dus als iemand weet wie deze onbekende is, geef het even door aan John, dan verwerkt hij het in de stand. De 4 "rustige" rijders gingen dus even later dan de hoofdmacht op pad maar bij de klim naar het kanaal kwamen ze Jo Storms al tegen. Het bleek dat hij lek had en daarom omdraaide en terug naar huis reed. Een rare manier van doen, ik weet zeker dat de groep op hem wacht als hij een bandje verwisselt maar dat moet hij zelf beslissen. Het tempo van de 4 werd netjes op 30 gezet en goed afwisselend werd probleemloos Elsloo bereikt. Hier koos Henrie ervoor om linksaf te slaan. Of hij geen zin had om de Slingerberg te bedwingen? Dus met 3 verder en goed samenwerkend werd de rest van de trip afgelegd. Iedereen deed zijn kopwerk en zo kwamen we na 70 km. weer op het Hingen terug waar we bij het Café nog een paar fietsen zagen staan. Toch maar niet naar binnen want op donderdag is het al laat genoeg. Lekker gefietst en iedereen tevreden, zo hoort het ook.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 20 JUNI DAN TOCH EINDELIJK.

Feest bij Suist want...jawel: de Keutenberg werd weer eens aangedaan na lange tijd. Hoe zou die aanvoelen zo lang na dato. We zouden het gaan meemaken. Dus spoedden wij zestienen ons op weg. Leon, Henk, Cor, Piet, Wil Nissen, Annie, Patrick Heijnen, zijn broer zo te zien, Ralf, Eric

Stokbroeks (waarschijnlijk niet goed gespeld), Fred, Roger, Jo, Chris Ruiters uit Linne, Michiel en Roy dacht ik maakten de groep tot wat ze was. We lieten wegens wegwerkzaamheden de neutrale weg maar eens rechts liggen voor de verandering en via Schinveld ging het naar het Merkelbeekse land. Wat al opviel was het collegiale rijden bij eenieder, en ik kan het al verklappen...dat zou ook zo blijven. Langs Kasteel Hoensbroek en zo stilletjes richting het hoofdgericht voor vandaag. Even het plateau afdalen naar Schin op Geul en plots waren we al eraan begonnen. Iedereen, ervaren als hij of zij is, met de goede verzetten want het steilste stuk ligt gelijk vooraan. Niet dat de rest vlak is te noemen maar toch. Iedereen kwam natuurlijk goed boven want we hadden niet voor niks het hele voorjaar getraind nietwaar. Dode man af en zo naar de tweede deftige affiche, de Fromberg. Prachtige klim qua uitzicht maar eerst de hoogtemeters overwinnen om vervolgens in de afzink van het mooie weidse panorama te genieten. Daarna via de lus door Ransdaal weer uitkomend op het plateau rechtsaf de Goudsberg af. Deze verloren hoogtemeters werden vervolgens vlotjes terugverdiend in het Ravensbos. Toen Piet als volgende afspraak de naam Stammenhof hoorde, had hij daar toch niet zo'n trek meer in. Op zijn verzoek werd deze dan ook spontaan geschrapt en vervangen door het weggetje even verderop. Omdat we toch bezig waren met het verzoekplatenprogramma werd op verzoek van de groep zelf de terugweg door Sittard ook geschrapt voor een omtrekkende beweging over Jabeek, Wehrhagen, Waldfeucht en Sevriens. Iedereen kwam met een dijk van een moraal terug aan de meet door het reeds genoemde en geroemde sociale rijden en door de mooie maar toch ook uitdagende route. We tikten een dikke 95 km aan meen ik me te herinneren. Daarna nog even "uitbollen" op het terras ter afsluiting van een mooie zaterdagmiddag.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 18 JUNI

MEINWEG-MERBECK

Op deze langste dag leek het wel herfst. Het was behoorlijk frisjes en er stond een straffe wind. Toch waren er nog 13 rijders present om de rit Meinweg-Merbeck te gaan rijden. 6 rijders kozen ervoor om in de snelle groep te starten. Fred Stoffels, Roger Deckers, Roy v. Montfort, Jo Storms, Hennie v. Dongen en Roger Dohmen waren de snelle mannen van vandaag. 7 Rijders hadden de intentie om het wat rustiger aan te doen. Annie v.d. Venne, Jo Vergoosen, Chris Hannen, Jan Sevriens, Fred Knoop, Lex Quadvlieg en John Vergoossen vertrokken even later. In het Kranenbroek kreeg Jo het ineens op zijn heupen en hij probeerde de oversteek naar de snelle groep te maken. Hij zette aan en onder in de beugel gaf hij gas. Maar het was onbegonnen werk. Een echte "Chasse Patatte", zoals de Belgen zeggen. Hij deed zijn uiterste best maar vooraan staan ze echt niet stil. Tot St. Odiliënberg duurde de poging en toen moest hij de handdoek in de ring gooien. Hij koos eieren voor zijn geld en liet zich weer terugzakken naar de langzamere groep. Hierin werd er prima samengewerkt en in een

lekker tempo ging het richting Meinweg. Natuurlijk werd er flink gas gegeven omhoog en John moest lossen. Hij probeerde nog net als Tom Dumolin er een tijdrif van te maken maar de anderen waren toch te sterk. Boven werd wel netjes gewacht en zo ging het samen richting Lousberg. Na Lüttenforst kregen we de wind van voren wat goed te merken was aan het kopwerk. De afwisselingen werden onregelmatiger en na de afdaling vanuit St. Ludwig werd er besloten om kop over kop te gaan rijden. Dit kunstje is echter nog niet bij iedereen bekend zodat het, vooral in het begin, moeizaam verliep. Het is bij dit systeem echt de bedoeling dat je niet probeert om op kop te versnellen maar het is de bedoeling om gewoon het tempo vast te houden. De rechterrij laat zich dan langzaam afzakken en sluit weer netjes aan in de linkerrij. Snel wisselen is een noodzaak want anders moet je te lang op kop tegen de wind. Heel belangrijk is om niet opeens van richting te veranderen want je zit kort op elkaar en moet erop kunnen vertrouwen dat iedereen de ketting goed laat ronddraaien. Na wat startproblemen verliep het prima en zo konden we tegen de wind in toch een lekker tempo aanhouden. Zo kwamen we na 70 km. weer terug op het Hingen waar Jo nog eventjes het gezelschap opzocht van enkele rijders van de A-groep, die al aan de koffie zaten.

Het Hijgend Hert

MAANDAG 15 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

CAMERIG

Druilerig, koud weer 's morgens. Toch stonden er, goed ingepakt, 11 rijders klaar om 9 uur. Wil Nissen, Piet Clout, Geert Creemers en Hub v. Eck uit Montfort. Lex Quadvlieg, John Bloemer en Har v.d. Vorst uit St. Joost, Henk Swillens, Har Fijen en Annie v.d. Venne uit Echt en John Vergoossen van het Hingen. Enkele vaste rijders zoals Wil v. Montfort en Wil Hodzelmans waren geblesseerd en natuurlijk speelt de vakantie van sommigen ook nog mee. Als voorbereiding op zijn trip naar Frankrijk wilde Har Fijen graag nog een keer de Camerig beklimmen. Natuurlijk werd dit verzoek ingewilligd en zo zette de karavaan zich in beweging. Langs Peusen naar Dieteren en zo de gebruikelijke route over Graetheide. John en Har namen de eerste beurt waar en in een rustig tempo ging het zuidwaarts. Bij de DSM was het al zo warm dat verschillende jasjes al uitgetrokken werden. Om het kwartier werd er vooraan gewisseld en het tempo bleef beheersbaar, zoals het de gewoonte is bij de Pensionado's. We begonnen vandaag met de Adsteeg en via de Kleversberg ging het naar Valkenburg. In Mechelen stelde Wil Nissen voor om via Bommerig te rijden, een leuke route die voor sommigen totaal nieuw was. De Camerig werd natuurlijk door iedereen in zijn eigen tempo opgereden en boven, bij de afslag naar het Hijgend Hert, werd gewacht want de weg rechtdoor was pas opnieuw gesplit. Via Vijlen ging het nu naar Simpelveld waar we onze traditionele stop maakten. Omdat er wat weinig vlaai voorradig was ging vlug iemand naar de plaatselijke bakker om de voorraad aan te vullen. Wat een service voor ons groepje. Annie moest op tijd thuis zijn en Wil Nissen bood aan om samen met haar meteen naar huis te rijden. De 9 overgeblevenen namen plaats op het overdekte terras en deden zich tegoed aan de koffie met de rijstevlaai. Na deze welverdiende pauze werd de rit hervat. Richting Eys en toen omhoog naar Trintelen. Van hieruit naar Ubachsberg en over Voerendaal naar Nuth. Omdat we niet door Sittard wilden werd koers gezet naar Thull en zo via de Beukeberg naar Doenrade en Jabeek. Iedereen zat er nog redelijk fris bij en er werd besloten om de mannen van Montfort netjes thuis af te

zetten. Dus over Waldfeucht naar Breuchelgen en via Maria Hoop naar Montfort. Hub, Piet en John besloten om nog eventjes bij Terry op het Terras de suikervoorraad weer op peil te brengen en zo kreeg deze rit van ruim 125 km. weer een leuk einde.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 13 JUNI

Van John Bloemer en Chris Ruyters hebben we gehoord dat er voor de middagrit van 13 juni 6 rijders waren. Michiel Penders, Tom Marcellis, Jan Sevriens, Roger Dohmen, John Bloemer en Chris Ruyters zouden de mannen zijn die deze rit van 80 km. hebben gereden. Dit is zo verwerkt in de tabellen.

EIFELRIT FRITS VERHEESEN

Het weer was niet zo geweldig op deze zaterdagmorgen. Toch waren we met 12 op het Appél om 8 uur op het Hingen. De fietsen werden over de verschillende auto's verdeeld en vol goede moed gingen we op weg naar Sechtem. Onderweg kregen we verschillende regenbuien te verwerken en toen we om kwart over negen bij Frits aankwamen was het nog niet gedaan. Dus begonnen we maar met de gebruikelijke koffie en we lieten deze koffiestop maar wat langer duren. De voorspellingen waren dat het gaandeweg de ochtend droog zou worden. Rond kwart over 11 was dit inderdaad het geval en dus werden de fietsen klaar gemaakt en konden we op pad. Frits had weer een nieuwe route uit de hoge hoed getoverd met na 4 km. al een pittige klim. Wel werd dit niet van te voren aangekondigd en opeens moesten we naar rechts. Steil omhoog ging het meteen en enkelen waren

hier totaal niet op voorbereid. Bij John kraakte van alles maar hij kreeg de versnelling niet meer geschakeld, dus afstappen maar en omhoog lopen. Annie draaide onder aan de klim om en nam vervolgens, met wel de goede versnelling, een nieuwe aanloop en bedwong deze kuitbijter probleemloos. Verder ging het over prachtige wegen en door een mooi natuurgebied waar we zelfs een paar reeën de weg zagen oversteken. De wolken verdwenen en er kwam een lekker zonnetje te voorschijn, dus het was weer geweldig fietsweer. De klimmen en afdalingen volgden elkaar mooi op en gaandeweg werd er op de vele hellingen een bus geformeerd. John, Piet en Hub deden het wat rustiger en bleven dus als groepje wat achter. Boven werd er steeds netjes gewacht en zo kon de groep mooi bij elkaar blijven. In een prachtige, lange afdaling ging het echter opeens fout. Piet miste een bocht en vloog met fiets en al het talud af. Net zoals Wim v. Est in vroeger jaren lag hij beneden in het struikgewas. Wel geen Pontiac, maar een Seiko, maar deze deed het ook nog prima. Na bestudering van de filmbeelden kwamen we tot de ontdekking dat Piet voor de bocht een lekke achterband kreeg en hierdoor de grip verloor. Dus het lag niet aan zijn stuurmanskunst maar het was domme materiaalpech. Gelukkig verder geen verwondingen en na het opleggen van een nieuw bandje konden we weer verder. De rit ging verder door het prachtige Sahrddal en na een laatste beklimming om weer uit dit dal te komen ging het weer richting Sechtem. Met de wind in de rug en licht aflopende weg ging het natuurlijk wat sneller en zo kwamen we klokslag 4 uur weer aan bij de woning van Frits. 105 Prachtige kilometers op de teller en op het akkefietje van Piet na was de rit prima verlopen. Bij Frits thuis werd, zoals gebruikelijk, de tafel gedekt en pasta en broodjes was ons deel. Enkelen gingen vlug onder de douche en we lieten ons het eten goed smaken. Een lekkere Kölsh om alles weg te spoelen en zo kwamen de verhalen weer los. Het was weer perfect georganiseerd door Frits en we hebben weer een geweldige rit kunnen rijden. Heel hartelijk bedankt, Frits, voor deze mooie traditie.

DE GROEP VOOR HET VERTREK

Het Hijgend Hert (het ging af en toe flink omhoog)

DONDERDAG 11 JUNI

KRUISBERG-ULESTRATEN

Weer een prima zomerdag, dus weer een leuke opkomst. 15 rijders stonden klaar voor deze avondrit. Klokslag half zeven werd het vertreksein gegeven, maar tot onze grote verbazing bleken er maar twee rijders te kiezen voor de snelle groep. Heeft het akkefietje van de vorige week toch zo'n grote invloed

gehad of hadden de mensen geen zin in een snelle rit in dit warme weer? Fred en Roger gingen dus alleen op pad en de overige 13 kozen ervoor om, zoals in het verslag van vorige week stond, te rijden op de ouderwetse "SUIST-manier". John en Hub namen het voortouw en in een, zoals afgesproken, tempo van rond de 30 werd er koers gezet naar het zuiden. De wisselingen verliepen in het begin nog wat stroef maar na een half uurtje was iedereen het alweer gewend en de ketting draaide mooi rond zoals vanouds. Zo kon iedereen eens op kop rijden en in de groep viel dit zeer goed in de smaak. De rijders die normaal met de snelleren meedingen gaven aan dat dit toch wel een stuk relaxter overkwam. Zo kwamen we probleemloos aan in Bunde waar het klimwerk voor vandaag begon. De Kruisberg werd in eigen tempo bedwongen en na boven nog eventjes wat "Kluun-werk", want de weg is nog altijd niet klaar, werd er gehegroepeerd. Via de Vuilnisberg naar de Beukeberg en toen zat het zwaardere werk er op. Jo en Hub namen nu de kopplaatsen in en ze zorgden ervoor dat het gemiddelde nog wat werd opgeschroefd. Wel zodanig dat iedereen goed in het wiel kon blijven. De afstand die in het programmaboekje stond bleek vandaag weer eens niet te kloppen. Niet de geplande 65 km., maar ruim 75 km. werden er gereden. Maar omdat er zo gedisciplineerd werd gereden was dit voor niemand een bezwaar. Na ruim twee en een half uur kwamen we dus weer terug op het Hingen waar enkelen nog eventjes de vochthuishouding op peil gingen brengen. Al met al alweer een prima verlopen rit en in het vervolg is het de bedoeling dat er steeds een groep is die op deze manier gaat rijden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 8 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

HELENAVEEN-SEVENUM

Wel een zonnetje, maar toch ook weer een straffe, frisse noordenwind. Dus werd er besloten om richting de Peel te rijden. 13 deelnemers voor de rit van vandaag. Verschillende mensen zijn nog op vakantie maar volgende week zullen de meesten er wel weer zijn. Har v.d. Vorst, die in de Peel heeft gewerkt, weet hier uitstekend de weg en samen met Wil v. Montfort werd de eerste rij bemand. De rest bleef netjes achter deze twee kleppers en zo werd het eerste uur gereden. Niemand had moeite met het tempo en gezellig babbelen werd er doorgereden. Vanaf Heibloem kregen we echter een lang, open stuk waar de wind schuin van voren stond. Hierdoor was het uit de wind zitten wat moeilijker, dus er vielen af en toe gaten. Vooraan werd dan eventjes geminderd en kon iedereen weer mooi aansluiten. Via Beringe en Grashoek ging het naar Helenaveen. Hier werd afgeweken van de gebruikelijke route want we namen nu de weg via Evertsoort en Kronenberg naar Sevenum. Bij de kerk is een leuk cafeetje, dus hier werd halt gehouden. De koffie en de vlaai was uitstekend en buiten op het grote terras was het heerlijk toeven in het zonnetje. Na deze welverdiende pauze ging de route nu Zuidwaarts. Met de wind in de rug was het heerlijk fietsen. Het tempo bleef heel aangenaam en met nu Wil en Hub op de eerste rij ging het richting Baarlo. Vanaf hier werd dezelfde route gevolgd als afgelopen zaterdag, dus dit was bekend terrein. Zonder een centje pijn werd dan ook St. Joost bereikt waar we op het terras bij Paula nog eventjes de suikers aanvulden. Ook kwam hier het rijden op de donderdag en zaterdag nog even ter sprake. Niemand is hier gelukkig mee en er werd afgesproken dat we in het vervolg niet meer gaan spreken van de B-groep, maar van de "Echte Suist-groep" het is dan ook de bedoeling dat deze groep vanaf komende donderdag weer zal gaan rijden zoals het vroeger de gewoonte was bij Suist. Dus een aangepast tempo en steeds doorwisselen zodat iedereen zijn kopwerk kan doen. De snelleren in deze groep moeten zich hier dan ook aan houden en dat

betekent dat zij ook meedraaien in de ketting. Dan gaat het maar wat langzamer maar voor de gezelligheid is dat beter. Want op deze manier rijd je steeds naast iemand anders zodat er ook nog eens met iemand anders gepraat kan worden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 6 JUNI 2015

BAARLO ROGDEL

Groep 1 vertrok alvast richting Montfort en ondanks de valpartij van afgelopen donderdag was het toch weer een grote groep. Het tempo was fors maar iedereen kon dit tempo draaien. Na Montfort zakte Fred plotseling vanaf de 1e rij helemaal door de groep en liet lopen; ons verbaasd achterlatend. Toch maar even vragen en het bleek dat hij de motor even te fors in de toeren had gejaagd. Er werd collegiaal getemporiseerd en zo kwam hij weer enigszins in gewone doen. Via het mooie fietspad naar Linne en zo mooi meanderend over de stuw en noordwaarts langs de Maas naar Baarlo. De Garmin van Jo deed prima dienst in Baarlo zélf en zo ging het zonder zoekwerk weer terug door natuurgebied de Meeren en via bebost gebied naar Helden, Roggel en Heytse. Het laatste bekende stuk over Baexem, Grathem enz leverde ook geen problemen op en via het lusje Montfort- Sint Joost kwamen we boven de vereiste 90 km. Een flinke delegatie streek nog neer bij café het Heukske om zich nog lekker te koesteren in de zon onder het genot van...Iedereen was tevreden en de afgelopen donderdag werd ook nog besproken. Er waren wat meningsverschillen en er werd op een gezonde manier gediscussieerd over de diverse standpunten. Dit is verder prima want iedereen moet zijn mening kunnen geven en we hoeven het niet altijd met elkaar eens te zijn. Dus al met al weer een prima zaterdagmiddag gehad.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 6 JUNI

BAARLO-ROGDEL

Na de vermanende woorden van de razende reporter waren er dit keer, met alweer een heerlijk weertje, weer 16 deelnemers voor de rit naar Baarlo. 6 Rijders kozen voor de B-groep, Cor, Piet, John en John, Har en Fred, en dus ging de A-groep met 10 man van start. Hoe het dit keer afgelopen is zullen we nog wel horen, maar de B-groep heeft er alweer een heerlijk ritje van gemaakt. Het tempo werd door de wegkapitein, het Fluitend Hert, met strakke hand gedirigeerd. Als een havik dook hij er telkens bovenop als er weer iemand was die meende dat het tempo toch opgevoerd mocht worden. Dus er werd gereden met een tempo van iets boven de 30 km. per uur en iedereen kon goed volgen. In de bebouwde kom werd er overal iets getemperd en "alle" rijders kregen de kans om hun aandeel te leveren en ook eens kopwerk te mogen doen. Zo draaiden we netjes rond en probleemloos werden de kilometers afgelegd. Gezellig keuvelend als je uit de wind zat en iets meer inspanning als je kopwerk mocht doen. Het meeste kopwerk werd vandaag gedaan door de twee Montfortanen in deze groep, Cor en Piet. Of ze al aan het trainen zijn voor de kermisronde van volgend jaar? Tegen de wind in werd het tempo evengoed mooi op 30 gehouden en in een lang lint, als je hiervan mag spreken met 6 deelnemers, werd goed rechts gehouden zodat niemand last van ons had. Dus kwamen we probleemloos weer terug in Maasbracht waarna er werd besloten om Cor en Piet als dank voor hun vele kopwerk netjes thuis af te leveren. Dus een lusje extra over Montfort wat ons op een

totaal van 95 km. bracht. Evengoed een mooi gemiddelde, want met 30 km. p/u kun je toch niet van treuzelen speken, of wel soms. Enkele rijders besloten om nog eventjes bij Paula te gaan kijken of er nog mensen van de A-groep waren en de rest ging voldaan naar huis. Iedereen lekker gefietst en zo hoort het ook.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 4 JUNI

HEELDERPEEL

De eerste echte zomerdag van dit jaar, dus weer een ferme opkomst. Maar liefst 20 rijders waren er present op het Hingen. John probeerde alle namen in het geheugen te prenten en warempel, 's avonds wist hij de 20 namen op papier te krijgen. Om half zeven werd het startsein gegeven, maar de snelle mannen hadden er schijnbaar nog geen zin in. Jo kreeg eerst nog eventjes een les in het gebruik van de garmin en na enige aarzeling zette de karavaan zich toch in beweging. De rijders van de B-groep, een achttal vandaag, lieten de snelle mannen eerst eventjes wegrijden en toen vertrokken deze rijders ook. Bij het stoplicht was er echter alweer meteen een samensmelting, dus in het vervolg toch maar eventjes langer wachten. De A-groep had er schijnbaar niet zoveel zin in want tot Berkelaar bleven ze in een rustig tempo net voor de anderen uitrijden. Toen ze in de smiezen kregen dat er toch geen aansluiting kwam zetten ze er de sokken in en waren snel uit het zicht verdwenen. In Neeritter werden ze echter weer gesignaleerd. Of ze een andere weg hebben genomen of dat er een pechgeval was, wie weet. De B-rijders hadden vandaag wel een probleem. Sommigen waren zo sterk dat ze zich maar moeilijk aan de kruissnelheid van 30 konden houden. Maar John hield zijn troepen goed in het gareel en hij zorgde ervoor dat het tempo niet opgevoerd werd. Dit betekende wel dat hij ook een flink stuk op kop moest rijden, maar daar word je sterk van, hebben ze me wel eens verteld. Voor Ton Ramakers betekende dit dat hij zowat de hele rit op kop heeft gereden. Een prima training met een tempo van constant net boven de 30. Toch werd de Suist-gedachte vandaag goed uitgevoerd. Een rijder die wat meer moeite had vandaag werd netjes uit de wind gezet en als het nodig was werd het tempo geminderd. Zo kwamen we dus als een groep terug in St. Joost waar we aankwamen met een gemiddelde van net geen 30, dus getreuzeld is er zeker niet. Toch kunnen we met recht zeggen: "Lekker Gefietst".

Het Fluitend Hert

MAANDAG 1 JUNI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAAS MAASTRICHT

Na de vele regenritten van de afgelopen week bleef het vandaag gelukkig droog. Verschillende vaste deelnemers waren afwezig. Hub, Jan, Henk en Har v.d. Vorst waren op vakantie en Wil Hodzelmans had last van zijn schouder. Wel weer aan het vertrek John Bloemer die na een lange blessure weer van de partij kon zijn. Omdat er een stevige zuidenwind was voorspeld werd er besloten om richting Maastricht te rijden en dan via de Belgische Maaskant terug. Vol goede moed werd er met 12 man vertrokken met Roger en Pieter op de eerste rij. Het tempo was lekker en zo werden de eerste kilometers rustig afgelegd. Maar vandaag sloeg de pechduivel twee keer toe. Eerst hadden we een leuke band van Michiel en even later was het de beurt aan Har Fijen. Gelukkig konden ze alle twee, met assistentie van Piet, het klusje rap klaren zodat we niet teveel oponthoud hadden. Har Fijen nam

nu plaats op de eerste rij en hij hield, zoals gewoonlijk, het tempo goed in de smiezen. Dus werd na iets meer dan anderhalf uur Maastricht bereikt. Nu kregen we de wind mee, maar het tempo bleef steeds zodanig dat iedereen goed kon volgen. Bij "De Oude God", in Oud-Rekem, bij de meesten wel bekend, werd een koffiestop gemaakt. De mensen voor wie dit nieuw was wisten niet wat ze zagen. Zo'n tuinterras hadden ze nog nooit gezien. De koffie en de wafel met warme kersen en slagroom was voortreffelijk en na deze welverdiende pauze werd de thuisreis begonnen. Omdat Annie graag om twee uur thuis wilde zijn vanwege het werk en omdat we door de lekke banden wat oponthoud hadden gehad besloten we langs het kanaal richting Maaseik te rijden. In Eisden bracht Har ons binnendoor weer via Leut naar het veer in Obbicht waar we de Maas weer overstaken. Roger en Wil namen nu de kopplaatsen in en met een oog op hun horloge i.v.m. de geplande aankomsttijd van twee uur en het andere oog op de kilometerteller voerden ze ons door het Zuid-Limburgse land. Via Guttecoven en het Limbrichterbos ging het naar de Ned-Car en dwars door Susteren ging het naar Hommelheide. Bij Sevriens ging Annie rechtdoor zodat ze ruim op tijd thuis was en de rest maakte nog een lusje over Montfort. Geert, Piet en John gingen nog eventjes kermis vieren bij Terry en na enkele drankjes ging het huiswaarts, een mooie 110 km. op de teller en iedereen had goede zin. Probleemloos had iedereen de rit kunnen fietsen en zo hoort het ook.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 28 MEI

SCHINVELD-HOBBELRADE

Een klein buitje en meteen is de opkomst een flink stuk minder. Ondanks dat de buienradar aangaf dat het droog zou blijven durfden de meesten het toch niet aan om te komen fietsen. Wat vooral opviel was dat de mensen die normaal in de A-groep rijden, dus de echte hardrijders, vandaag verstek lieten gaan. Alleen Roger en Fred uit deze groep waren present. Uit de B-groep waren present Jo, Annie en John. Verder was er ook nog Cor, die afwisselend in de A- of de B-groep rijdt. Na de laatste druppeltjes om half zeven kon de rit beginnen. Omdat we maar met zo weinig waren werd besloten om in een groep te rijden. Dat betekende dat iedereen wat water bij de wijn moest doen om toch lekker te kunnen fietsen. Dit lukte wonderwel en zo kregen we vandaag weer een heerlijk ritje. Na een rustige opening door Jo en John namen Roger en Fred het heft in handen. Dit deden ze op een zodanige manier dat iedereen lekker in het wiel kon blijven. Via Saefelen en Hastenrath kwamen we in Gangelt waarna de weg naar Doenrade opgezocht werd. De klim in Hobbelrade zorgde voor de afscheiding maar boven werd netjes gewacht, zoals het hoort. Eenmaal aangekomen op de weg langs het kanaal gaven Fred en Roger toch eventjes een beetje gas, maar iedereen kon in het wiel blijven. Hier zorgden de twee kleppers perfect voor. Jo had in Obbicht nog een aanvaring met een opgefokte automobilist, die meende dat we hem hinderden. Toen hij het boze gezicht van Jo zag ging hij er snel vandoor. Nadat Jo gekalmeerd was werd er doorgeschakeld. Een tempo van dik boven de 35, maar John gaf geen krimp. Roger zei later nog dat hij de indruk had dat hij zich in de B-groep maar wat zat te drukken. Maar voor John geldt, het is niet het kunnen, maar het willen. Dus laat hem maar lekker rustig meebollen in die B-groep. Zo kwamen we mooi als een groep na iets meer dan 2 uurtjes, met een mooi gemiddelde, weer aan op het Hingen. Deze "Echte Flansriëns", hebben laten zien dat, ondanks een druppeltje regen, er toch heerlijk gefietst kan worden.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 25 MEI

KLIMMEN-FROMBERG

Het was een echt Welles-Nietes spelletje vanmorgen. Om kwart voor acht regende het nog behoorlijk, dus na enkele telefoontjes besloten sommige mensen om maar niet te gaan fietsen. Om kwart over acht was het echter weer droog, en na alweer telefoontjes besloten sommigen om toch maar de stoute schoenen aan te trekken en het erop te wagen. Om 9 uur stonden er dan toch nog 7 echte "Flandriëns" klaar voor de rit Klimmen-Fromberg. De dapperen die het toch waagden waren: Jo, Annie, Roger, Michiel, Paul, Stefan en toch John, die eerst had gezegd dat hij niet mee zou gaan. De Pensionado's, normaal op maandag royaal van de partij, lieten dit keer verstek gaan. Zouden het dan toch mooi-weer fietsers zijn? Wil en Hub waren in Friesland aan het werk, dus deze twee konden er niets aan doen, maar de rest liet ons mooi in de steek. Dus moest John vandaag het klusje alleen klaren. De 6 andere rijders hadden medelijden met hem en besloten om in een aangepast tempo te gaan rijden zodat hij niet alleen hoefde te blijven. Hartelijk dank voor deze mooie geste, mensen. Via de Neutrale weg kan nog steeds niet door de wegwerkzaamheden, dus ging de route vandaag via Saefelen en Hastenrath naar Gangelt en zo weer terug naar Schinveld. Het tempo bleef lekker beheersbaar en iedereen kon goed volgen. De rit verliep dan ook voorspoedig, ook al kregen we in Wijnandsrade toch nog een regenbuitje te verwerken. Maar omdat het niet koud was gaf dit geen problemen. Gelukkig duurde dit niet al te lang zodat we niet doorweekt werden en toch lekker konden doorfietsen. Op de klimmetjes werd vooraan natuurlijk doorgetrokken maar boven stond Roger steeds netjes te wachten tot John ook boven was om hem hierna terug te brengen in de groep. Roger, bedankt voor dit sportieve gebaar. De route was prachtig en zonder problemen werd Valkenburg bereikt. Omdat het weer niet zeker was werd er niet gestopt en ging de rit verder via Schimmert naar Waterval. Deze afdaling hadden de meeste mensen nog nooit gemaakt, net zoals de klim naar Schietecoven. Vanaf Klein Meers was het nu de gebruikelijke route en Roger zette zich nu op kop. Het tempo ging flink omhoog maar iedereen bleef netjes in zijn wiel, zelfs John gaf geen krimp. In Illikhoven was de koek echter op en nadat John dit had aangegeven werd het tempo weer aangepast. Vanuit Roosteren nog eventjes wat versnellen en zo kwamen we na 4 uur koers en 115 km. weer aan in St. Joost. Hier trakteerde Jo, die gisteren Abraham heeft gezien, op koffie en vlaai. Jo, nogmaals van harte proficiat en bedankt voor de vlaai en de koffie. Na nog enkele pinten te hebben genuttigd ging iedereen zijns weegs. Ondanks het mindere weer toch een geweldige rit en alweer "Lekker Gefietst".

Het Hijgend Hert (Toch best wel moeten "Stoempen")

TOERTOCHT TONGEREN

Als er mensen zijn die de toertocht van Tongeren hebben gefietst, horen we dat graag.

ZATERDAG 23 MEI

UNTERBRUCH-GANGELT

En gelukkig alweer een lekker weertje, maar wel een pittige wind. Alweer 21 deelnemers op het Hingen, waarbij weer twee nieuwe mensen, Wil Leurs en Bert Golsteyn. De overigen hadden allemaal al een of meerdere keren meegefietsd dit jaar en John heeft ze 's avonds weer allemaal in de lijst gevonden. Wel moeten we eens gaan nadenken over de naam van de groep, want SUIST is het toch niet meer. In Montfort kwam er al een afscheiding, want met 35 tegen de wind in is toch wel wat veel van het goede. Natuurlijk mag iedereen zo hard rijden als hij wil, maar laten we in het vervolg maar meteen bij het vertrek de groep in tweeën splitsen want niet iedereen wil zo hard rijden. Dus ontstond er al in Montfort een B-groep. John en Fred Knoops bleven doorfietsen met een tempo van 32 km., dus ze bleven achter. De rest draaide netjes door, ook al waren er enkele rijders die toch probeerden om John en Fred zover te krijgen dat ze toch aansloten. De A-groep liep langzaam weg van het tweetal en in Vlodrop stuurde John richting Vekoma om te zorgen dat de hoofdgroep uit het zicht zou zijn. Hierna hebben we ze een tijdje niet meer gezien totdat we achter Ophoven richting Kempen moesten. Hier was de weg afgesloten dus moesten we terug. De A-groep kwam hier ook uit het veld opduiken en samen ging het toen via een omleiding richting Wassenberg. John heeft vroeger een kersentijd wiskunde gestudeerd en hij wist nog dat als je steeds naar rechts blijft gaan dat je dan weer op hetzelfde punt uitkomt. Dit bracht hij dus vandaag in de praktijk en zo kwam hij, vergezeld van Fred Knoops en Har Valkenburg, weer netjes op de route uit in Unterbruch, het plaatsje dat meteen na Kempen op de lijst staat. Van hieruit kon de oorspronkelijke route gevolgd worden en met z'n drieën werd dit varkentje vakkundig gewassen. Mooi om beurten op kop, waarbij het meeste werk opgeknapt werd door Fred en Har, werden de kilometers in een lekker tempo afgelegd. We hadden zelfs nog tijd om rustig rond te kijken en zagen in de velden allerlei wild, waaronder een prachtig stel fazanten. De juiste route werd probleemloos gevonden en via Gangelt en Süsterseel kwamen we in Hönngen waarna we via Breuchelchen weer op het Hollands kwamen. Van Maria Hoop naar Sevriens kregen we weer eventjes wind mee en zo kwamen we, met een mooi gemiddelde van 30 km. p/u, niet slecht voor een rit van 95 km. met een behoorlijke wind en slechts twee en een halve man, want John mag je niet voor vol tellen want hij blijft meestal netjes uit de wind zitten, weer aan op het Hingen. Omdat er bij het café niemand te zien was werd besloten om maar rechtstreeks naar huis te gaan. Hoe het de mannen van de A-groep vergaan is en waar ze overal zijn geweest zullen we misschien nog wel eens horen. Wel kunnen we stellen dat de 3 mensen van de B-groep "lekker" hebben gefietsd. Komende maandag zal er dus zeer zeker weer een groep zijn die in een rustig tempo de rit zal maken. Als er mensen zijn die graag harder willen rijden dan kunnen ze apart vertrekken, iets voordat de B-groep van start zal gaan.

Het Fluitend Hert (Lekker kunnen fietsen)

Het aantal deelnemers aan de rit van zaterdag 16 mei is intussen bekend. Fred Stoffels en Bart Rams hebben ook meegereden, dus in totaal waren het 8 deelnemers.

DONDERDAG 21 MEI

SLINGERBERG-ADSTEEG

Op deze mooie donderdagavond stonden er alweer 16 deelnemers klaar voor een ritje richting Slingerberg. Ook alweer een nieuwe fietser die het wel eens wilde proberen. Tiemen Touw uit Pey kwam ons vergezellen. Zoals gebruikelijk werd er vertrokken in twee groepen. De A-rijders begonnen met 11 man en even later vertrok de B-groep, die uit 5 rijders bestond. Annie, Jo, Ton, Cor en John waren de deelnemers die het wat rustiger aan wilden doen. Jo en Annie namen meteen de kopplaatsen in, wat eigenlijk heel normaal is voor deze jonge gasten. Het tempo werd gezet op een km. of 30 en gezellig kletsend kon iedereen goed volgen. Het ging zelfs zover dat de andere drie om beurten ook op kop mochten komen, dus het ouderwetse wisselen werd weer eens toegepast. Best wel een goed gevoel als je ook weer eens op kop mag rijden en niet steeds alle zeilen bij moet zetten om in het wiel te blijven. Natuurlijk deden Jo en Annie het meeste werk, maar de rest mocht toch ook meedraaien. Dus werd in een klein uurtje de Slingerberg probleemloos bereikt en iedereen in eigen tempo omhoog. Boven werd natuurlijk netjes gewacht en toen naar Beek naar de Adsteeg. Hier hetzelfde verhaal, dus boven weer een hergroepering. De rit ging vervolgens door Geleen en via het "Har-Fijen paadje naar Sittard. Toen we Sittard eenmaal doorkruist hadden kregen verschillende mensen toch wel wat kriebels. Het tempo ging omhoog en de groep werd op een lint getrokken, mooi alle vijf achter elkaar en dan steeds doorwisselen. Toch werd er goed opgelet of iedereen bij kon blijven, dus het was niet de bedoeling om er iemand af te rijden. Zo bereikten we rap alweer de Slek en op de weg naar de Boerenbond werd er zowaar nog eventjes een sprintje getrokken. Het zal wel een cadeautje geweest zijn, want de rappe jongeren lieten vandaag John met de bloemen naar huis gaan. Mensen, bedankt voor dit mooie gebaar, het deed me goed dat ik ook een keer als eerste kon aankomen. Al met al hebben we alweer heerlijk gefietst en de 65 km. in een mooi tempo afgelegd. Jo ging nog eventjes aan op 't Hingen om te horen hoe het de snelle groep was vergaan. Bij de B-groep was het zeer zeker genieten geblazen vandaag.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 MEI

GOUDSBERG-NUTH

Bij deze wil ik mijn steentje bijdragen v.w.b de deelnemers, al moet ik direct toegeven dat ik nog niet zoveel renners bij naam ken. Ten eerste waren we met 7 man i.p.v. 6. 2 mannen in het Kiss tenue waarvan 1 met Ridley, Roger met tenue Zellissen trappen Sittard met de Rosa, Paul (steskens)? uit Susteren met het quick step tenue, iemand met tenue van wielclub Stramproy met mooie S-Works. 1 verder onbekend. En ik zelf. Hierbij een beknopt verslagje van de rit. Na het bestuderen v.d buienradar, de buitjes zijn weg getrokken en dus maar besloten om naar t Hingen te gaan. Het is behoorlijk fris en er staat een flinke z.w wind. Lange broekenweer! De opkomst is niet geweldig, maar een gedeelte v.h peloton zit nu voor de 4 daagse in de Eifel. Roger neemt de kop en het gaat direct a 33 km/ uur tegen de wind in. In Echt gaan we het kanaal over i.p.v richting Dieteren maar dit wordt in Born weer gecorrigeerd zodat we daar weer op de originele route uit komen. Als we Beek binnen rijden klinkt er plots een vloek. Roger heeft zijn 1e platte. Dan volgt er een 2e (piep)als we net Schimmert uit zijn. Hier miezert het al behoorlijk en de wegen zijn nat. Als ook dit is opgelost rijden we verder en in de afdaling naar Valkenburg gaat het voor de 3e maal mis voor Roger. Bij de camping staan we dan gelukkig onder de bomen want nu regent het echt flink en de kou gaat nu door de kleding heen. Aangezien ik een mooi-weer fietser ben besluit ik om te keren ondanks dat we bijna op de helft v.d rit zijn. Heb geen zin in een natte afdaling. Als ik de collega fietsers pols wat zij er van vinden wordt er direct mee in gestemd. Al na een klein stuk terug in de buurt van Spaubeek is de regen al gestopt en hoe korter we bij huis komen hoe droger de wegen. De terugreis verloopt vlot aangezien we de wind nu schuin van achter hebben. Thuis gekomen in Linne geeft de teller 84 km

aan. Al weer een keertje bewezen dat de buienradar niet alles ziet of oppakt want bij vertrek was nergens meer een bui te bekennen!

Gr.Chris Ruyters.

Hartelijk bedankt, Chris, voor dit eerste verslag uit jouw pen. Hopelijk kunnen we nog vaker zulke verslagen tegemoet zien.

Volgens de redactie zijn er 6 mensen zeker bij geweest deze rit. Dit zijn: Roger Beckers, Henk Swillens, Miechiel Penders, Paul Steskens, Johnnie Mols en natuurlijk Chris Ruyters. Wie de zevende rijder is geweest horen we nog wel.

John

FIETSWEEKEND GONDORF

DONDERDAG 14 MEI

SÜD-EIFEL MOSEL

Klokslag 8 uur was het vertrek bij Annie. John reed samen met Hub en Annie deelde de auto met Jo. Leon pikte Erwin Noteborn op in Wahlwiller en reed verder op eigen gelegenheid naar Gondorf. De reis verliep voorspoedig en om 10 uur waren we al op de plaats van bestemming. Hier kregen we de eerste verrassing. De hotelbaas leverde ons meteen de gevraagde kamers zodat we meteen konden inruimen. Ook regelde hij dat we om 11 uur konden eten. Een hele verbetering t.o.v. vorig jaar. Na de prima lunch werd er om half een vertrokken voor de eerste rit. Een opwarmertje van 80 km. richting de Moezel. Het weer was prima, de wegen lagen er goed bij en de natuur was werkelijk prachtig. Probleemloos wisten we dan ook de Moezel te bereiken. Met af en toe een klimmetje maar het meeste ging toch omlaag. Maar we moesten ook nog terug. Dat was andere koek. In Piesport meteen een fikse klim van een kleine 5 km. Dus dat was wel eventjes afzien. John bleef heel Cool en reed natuurlijk in zijn eigen tempo omhoog. Ook keek hij goed om zich heen om van de prachtige natuur te genieten. Hij was dan ook de enige die het wild zwijn langs de kant van de weg zag. Hij leefde wel niet meer, maar werd toch gespot. De rest van de trip terug verliep ook voorspoedig en na verschillende klimmetjes kwamen we rond 4 uur , want op zo'n korte rit stoppen we natuurlijk niet, weer aan in Gondorf. Een ruime 80 km. op de teller met maar liefst 1100 hoogtemeters. Dus terecht een lekkere opwarmer. In het hotel lieten we ons meteen de Radler goed smaken en daarna rond 6 uur aanschuiven voor het prima diner. De kok toverde ons een heerlijke wildschotel voor die voortreffelijk smaakte. Gelukkig had hij niet het wild zwijn gebruikt dat John onderweg gezien had. Annie hield zich bij de pasta en Leon en Erwin namen de gebruikelijke friet met kip of schnitzel. Hierna nog eventjes een kleine wandeling, nog enkele "kloeke pinten" en toen op tijd naar bed.

VRIJDAG 15 MEI

GONDORF-ECHTERNACH

Wat een teleurstelling. 's Morgens regende het, dus goede raad was duur. Nadat we genoten hadden van een voortreffelijk ontbijt besloten we om rond 10 uur een vergadering te beleggen. De weersverwachtingen waren zodanig dat het 's middags zou opklaren, dus werd een leuke route uitgezocht. Omdat het al te laat was voor de geplande rit naar de West-Eifel viel de keuze op een rit richting Echternach, toch nog een ruime 105 km. en naar later bleek maar liefst 1800 hoogtemeters. Het begon meteen goed met een lange klim vanuit Hüttingen naar Röhl en zo ging het steeds op en neer richting Echternach. Het aantal beklimmingsen was teveel om allemaal op te noemen maar iedereen reed steeds in zijn eigen tempo omhoog. Het weer klaarde fantastisch op en de zon kwam zowaar tevoorschijn, dus prima fietsweer. Been- en armstukken verdwenen en het zag er weer zomers uit. Over een prima fietspad langs de Prüm kwamen we uit in Minden en zo ging het naar Echternach. Hier was het eventjes zoeken maar met hulp van de Tom-Tom van John werd ook dit varkentje gewassen. Nu kwam het mooiste deel van de route. Het Luxemburgse "Klein Zwitserland", het Müllertahl, werd doorkruist. Lange afdalingen, maar natuurlijk ook pittige klimmetjes waren ons deel. Zo bereikten we via Berdorf en Reisdorf weer de grens tussen Luxemburg en Duitsland. In Wallendorf staken we de Our over en toen ging het constant omhoog, richting Enzen en zo naar Oberweis. Weer uitstekende wegen waarbij het meer omhoog liep dan omlaag. In Oberweis werd er gestopt voor een kopje koffie en een heerlijk stuk taart, want dat hadden we intussen wel verdiend. Lekker in het zonnetje was het genieten geblazen. Omdat het toch al laat werd, want door het vele klimwerk lag het gemiddelde niet zo hoog, werd er besloten om rechtstreeks via de B50 naar Bitburg te rijden. Een vervelende, gevaarlijke weg om te fietsen want hier wordt behoorlijk hard gereden, dus netjes achter elkaar en goed uitkijken. Verder reed Jo hier ook nog lek, dus we hadden nog eventjes oponthoud. Eenmaal door Bitburg heen kregen we het toetje van de dag. Eerst omlaag, alweer naar Hüttingen en van hieruit de klim naar Gondorf, een pittige klim van een kleine 3 km. Toch had ook hier niemand problemen en zo kwamen we rond 6 uur weer terug bij het hotel, zoals al gezegd ruim 105 km. met een dikke 1800 hoogtemeters. Annie en Leon gingen onmiddellijk de fietsen poetsen, jammer genoeg alleen die van henzelf. Jo, Erwin en John namen een frisse duik in het zwembad en ze maakten de spieren weer lekker los in het bubbelbad. Om half 8 schoven we aan voor het diner dat weer voortreffelijk smaakte en de gebruikelijke pinten werden natuurlijk niet overgeslagen. Op tijd weer naar bed want morgen zou toch de "Koninginnerit" gereden gaan worden.

ZATERDAG 16 MEI

WEST-EIFEL

Ook bij de Eifelhangers is er uiteindelijk een B-groep ontstaan. Na de pittige rit van gisteren vertrokken we om kwart over negen voor de Koninginnerit. De West-Eifel tour, die volgens GP sies 135 km. zou zijn. Hier komen echter nog bij de heen- en terugweg naar Erdorf. John ging in het begin mee, maar meteen na Erdorf kwam er een pittige klim van een kilometer of 3, die aangegeven stond als 12 %. Omdat we toen al 15 km. erop hadden zitten vond John het welletjes. De hele rit zou hierdoor ongeveer 160 km. gaan worden en met het vooruitzicht van de vele beklimmingsen vond hij het verstandiger om om te draaien en een andere route te gaan rijden. Jo ontfermde zich over de GPS van John en met hulp van de plaatsnamen en een routekaartje moest het wel lukken. De 5 dapperen reden dus door en John ging terug naar het hotel waar hij een kortere route uitzocht. Dit werd de

“Teufelsschlucht”, naar later bleek ook beslist geen gemakkelijk karweitje. Ook nu weer verschillende langere hellingen van meer dan 4 km. in de route, dus geen peulenschilletje. In een rustig tempo draaide hij echter de kilometers weg en lekker genietend van het zonnetje had hij een geweldige dag. Halverwege, in het plaatsje Holzthum, nam hij plaats op het terras en in het zonnetje deed hij zich tegoed aan een heerlijke kop aspergesoep met stokbrood. De tweede helft van de route werd wat moeilijker, niet door de lastigere beklimmingen maar om de juiste weg te vinden. Verschillende keren reed hij verkeerd en kon hij weer omdraaien. Een keer zelfs na een akelig steile klim van ruim 2 km. Boven stond ineens een bord “verboden voor fietsers” zodat hij weer omlaag moest. Verschillende keren vragen en zo werd de juiste route toch weer gevonden. Ook vandaag kreeg hij weer de beklimming vanuit Hüttingen te verhapstukken maar met beleid kom je er wel. Na 80 km. werd de thuisbasis om kwart over vijf weer bereikt. Hoeveel hoogtemeters het precies waren is niet bekend, maar het gevoel zei dat het dit keer ook weer ruim 1500 waren geweest. Weer lekker het zwembad in en toen wachten op de A-groep.

Deze A-groep verging het minder goed. Om kwart over zeven kwamen ze pas binnen, dus ze hadden ruim 9 uur op de fiets gezeten. In totaal hadden ze ruim 165 km. gereden en uit de verhalen kwam naar voren dat er verschillende zeer zware hellingen in het parcours zaten. Getallen van boven de 20 % werden genoemd en dat verschillende keren. Verder hadden zij de pech dat het weer aan deze kant niet zo goed was. Verschillende regenbuien kregen ze te verwerken maar gelukkig bleven de lekke banden achterwege. Gelukkig was de wegkapitein Jo meteen goede vrienden met de GPS en hij stuurde de groep dan ook netjes over de goede wegen, op een enkele uitzondering na maar dat gebeurt bij iedereen. In totaal hadden ze vandaag ruim 2700 hoogtemeters overwonnen, een geweldige prestatie.

John gaf meteen toe dat hij de juiste keuze had gemaakt, want zulke afstanden en zoveel klimwerk is te veel van het goede voor het Hijgend Hert.

Na een snelle douche zaten we een half uurtje later weer lekker aan tafel voor het gebruikelijke diner met de nodige pinten. De verhalen kwamen goed los en gaandeweg de avond werden de beklimmingen steeds steiler en zwaarder, maar evengoed Chapeau voor deze 5 kleppers.

ZONDAG 17 MEI

GONDORF-QUINT

Na de zeer zware rit van zaterdag was het de bedoeling om vandaag een rustig ritje te maken. John had gekozen voor een trip van 80 km. naar Quint aan de Moezel. Het bleek achteraf toch niet zo gemakkelijk als eerst werd gezegd. We kregen weer behoorlijk wat hellingen en de inspanningen van de voorbije dagen begonnen hun tol te eisen. Voor Leon geldt dit natuurlijk niet. Hij heeft zich deze 4 dagen weer eens lekker kunnen uitleven. Hij presteert het namelijk om iedere helling zowat 2 keer te rijden want eenmaal boven draait hij iedere keer om en rijdt terug tot de staartgroep. Dan nog een keer omhoog, een tandje groter en staand omhoog. Dus een prima training voor de Marmotte. Vandaag kregen we weer te maken met een afscheiding. Voorop natuurlijk Leon, hierachter kwamen Annie en Jo en tenslotte werd er een bus gevormd door Hub, Erwin en John, die de vele hoogtemeters toch behoorlijk begonnen te voelen. Boven werd natuurlijk steeds netjes gewacht. De zwaarste helling van vandaag was de klim naar Erlenbach. Alweer een kleine 5 km. en behoorlijk Steil. Dus bijna iedereen, behalve Leon natuurlijk, gebruikte hier de kleinste versnelling. Voor de rest van de route ging het best wel lekker. Alleen in Ohrenhofen verraste Leon ons nog eventjes. John riep “Rechts” en Leon zag zijn kans waar. Hij sloeg een weg te vroeg rechtsaf, een soort mini-Keuteberg

op zonder dat we hierop voorbereid waren. Het kraakte van alle kanten want niemand had hierop geteld. Kettingen en benen kregen het zwaar te verduren maar toch redde iedereen het. Boven bleek dat dit helemaal niet nodig was geweest want de hoofdweg liep slechts 50 meter verder en was lang niet zo steil. De laatste klim van de dag, de weg van Philippsheim naar Gondorf, werd gebruikt om de afvalstoffen uit de kuiten te fietsen. Lekker peddelend op het koffiemolentje werd er op deze lichte klim naar boven gereden. Toch hadden we deze dag alweer 80 km. op de teller staan en er werden alweer 1235 hoogtemeters overwonnen, dus echt gemakkelijk was het toch ook weer niet. Bij het hotel aangekomen werden de fietsen ingeladen, dronken we nog een kopje koffie met een stukje taart en toen naar huis waar we rond kwart voor zes aankwamen.

Al met al kunnen we stellen dat het Eifelweekend in Gondorf uitstekend is bevallen. Leuke ritten, voor ieder wat wils, een prima hotel en het weer werkte ook nog mee, vooral voor John. Dus hoogstwaarschijnlijk zal deze trip het volgend jaar wel weer op de kalender verschijnen.

Het Hijgend Hert (Toch wel pittig fietsen hier)

ZONDAG 17 MEI

GRENSLAND TOERTOCHT

Voor de rit van zondag 17 mei, de Grensland-toertocht, waren er niet veel deelnemers. Bij de redactie zijn 3 deelnemers bekend. Jan Sevriens en Stefan Golsteyn reden de kortere afstand en kregen zo 110 km. op de teller. Maar Sef Laugs koos voor de lange afstand en reed hierdoor maar liefst 175 km. wat een geweldige prestatie.

MAANDAG 18 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BRÜGGEN-VENLO-WITTE STEIN

Vandaag stonden er alweer 15 mensen klaar om de rit, die een tijdje geleden op de zaterdag niet doorgedaan was, alsnog te rijden. John was de enige die vertrouwen had in het weer. Bijna iedereen stond in wintertenuue, maar hij durfde het aan om met korte broek en korte mouwen te fietsen. Later bleek dat hij het dit keer bij het rechte eind had want het werd toch nog lekker weer. Vol goede moed werd er vertrokken richting de Meinweg. Henk en Wil namen de kopplaatsen in en in Melick namen ze niet de gebruikelijke weg door de Oo, maar ze reden door tot Melick en zo naar Herkenbosch. De Meinweg werd probleemloos genomen met de wind in de rug. Voor Dam moest John eventjes ingrijpen want de koplampen wisten niet precies de weg. John en Jan namen nu de kopplaatsen in en deze Ridley-tandem bepaalde nu het tempo. Met de wind in de rug werd er lekker doorgepeddeld en achterin had iedereen adem genoeg om gezellig te kunnen kletsen. Zo bereikten we zonder een

centje pijn het prachtige natuurgebied van de Kirbecher-See. Vlak voor dit mooie gebied reed Lex lek en hadden we het eerste oponthoud. Met de hulp van enkele vrijwilligers werd de klus geklaard en konden we verder. Door Venlo en Kaldenkirchen en zo richting Bracht. Nu kwamen Henk en Wil weer op de eerste rij en tegen de wind in hielden ze een pittig tempo aan. John gaf al eens aan dat het wat minder kon maar erg langzamer ging het niet. Tot de Witte Stein bleef de groep toch bij elkaar en zo konden we genieten van een welverdiende pauze met koffie en vlaai. Hierna ging het richting Beesel en de kopmensen voelden blijkbaar geen wind. Het tempo bleef zo hoog dat achterin gaten begonnen te vallen en John zelfs liet lopen. Na het Gondorf-weekend had hij er geen zin meer om steeds tot het uiterste te moeten gaan om bij te blijven. Na een tijdje werd dit naar voor doorgegeven en werd het tempo aangepast. In Asselt kreeg Wil een lekke band zodat we de tweede stop moesten maken. Ook dit klusje werd geklaard zodat we weer verder konden. Lex had intussen ook nog zijn andere bandje lek gereden. Waar dit precies gebeurde weet de schrijver niet meer, maar wel is het een feit dat we drie keer hebben moeten stilstaan. Hierdoor werd het weer laat vandaag en of de kopmensen meenden dat ze de verloren tijd moesten inhalen is de vraag. Veel te hard werd er doorgereden en ondanks herhaaldelijk vragen om het tempo aan te passen bleven ze hard rijden. Door de Oo, met de straffe wind van voren, ging het ruim 30 km. p/u. Met moeite konden de mindere rijders uit de wind blijven, maar dit is echt niet de bedoeling van de Pensionado's. Als het zo doorgaat ben ik bang dat er zeer snel mensen zullen afhaken want ieder week steeds maar weer opnieuw moeten roepen om het tempo te minderen is echt niet leuk meer. We zijn begonnen met een klein groepje om op maandag lekker een stukje te fietsen in een aangepast tempo. De laatste tijd is het echter de gewoonte om zo hard te rijden dat er steeds mensen moeite hebben met het tempo. Het is toch niet de bedoeling dat we ook al bij de Pensionado's in twee groepen moeten gaan rijden. Dus graag in het vervolg in een tempo rijden wat voor iedereen gemakkelijk te doen is zodat we ook weer, zoals in de beginperiode, om beurten een keer kopwerk kunnen doen, ook al gaat het dan wat langzamer. Want zoals het de laatste tijd gaat zal het niet meer lang goed gaan. Dan zal het groepje uit elkaar vallen en dat is toch echt niet de bedoeling. Dus moeten we vanaf juni, als we om 9 uur gaan vertrekken, toch echt op het tempo gaan letten zodat iedereen lekker zijn kilometers kan maken, ook al gaat het dan maar wat langzamer.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 14 MEI

[Vandaag matige opkomst voor de
BEDEVAARTROUTE WITTEM](#)

Slechts 6 man.

Piet Cloudt, Henk Swillens, Michiel Penders, Jan Sevriens, Paul Steskens, Roger Deckers

Barry Tholen heeft nog een stukje meegereden maar is op een gegeven moment aangesloten bij een grote groep.

Op de terugweg nog een stukje huiswaarts gereden met TWC Echt maar op een gegeven moment zijn wij afgedraaid en de route van Piet gevolgd.

Gr.

Roger Deckers

Van een deelnemer aan de rit op donderdag hebben we de naam doorgekregen. Roger Dohmen uit Susteren zou ook hebben meegereden.

MAANDAG 11 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SIPPENAEKEN

En alweer hadden we de hoofdprijs. Een heerlijk zonnetje en maar liefst 17 deelnemers aan het vertrek. E vaste deelnemers waren er bijna allemaal. Alleen Jo Storms en Sef Laugs ontbraken vandaag. Omdat Annie en Peter er de vorige week niet bij konden zijn wilden ze graag vandaag ook een ritje naar het zuiden maken. Natuurlijk werd dit verzoek ingewilligd en klokslag 10 uur vertrok het peloton om langs de Maas richting Mesch te gaan. Hub en Pieter Stassen waren de kopmannen van het eerste uur en in een lekker tempo ging het tegen de wind in. Iedereen kon goed volgen en omdat er geen commentaar kwam bleven de kopmannen lekker doortrappen. In Stein ging John eventjes naar voren om door te geven dat sommigen achter toch wel wat moeite hadden. Het gevolg hiervan was dat onmiddellijk een tandje werd teruggeschakeld en het tempo werd iets lager gezet. Zo bereikten we probleemloos, lekker kletsend in de groep, Mesch. Hier nam Peter het commando over en via het prachtige fietspad ging het naar 's Gravenvoeren. We kregen enkele hellingen te verhapstukken. De klim naar De Planck mag er best zijn en even later kwamen we op bekend terrein. In Teuven kregen we dezelfde route als vorige week en dit bleven we volgen tot Sippenaeken waar we in de Barbeau neerstreken op het prachtige terras. De koffie was voortreffelijk en de stukken vlaai van een zeer groot formaat. Dus het was weer genieten. De tip om voor wat kleingeld te zorgen kwam vandaag weer goed van pas want ook hier kon niet apart afgerekend worden. Het was vandaag echter geen probleem en zeer snel kregen we de euro's vandaag bij mekaar. Er was weer wat fooi en John gaf aan dat dit gebruikt kan worden om de kosten van Suist zoals de website en de slotavond te betalen. Na het voortreffelijke oponthoud ging het eventjes terug en via het kleine weggetje naar Teziet. Vandaag werd er geen ommetje meer gemaakt en ging het rechtstreeks via Epen en Mechelen richting Valkenburg. Met de wind in de rug kon er iets sneller gereden worden maar wel zodanig dat iedereen gemakkelijk kon volgen. De klim in Ravensbos zorgde nog voor een kleine afscheiding maar bij de rotonde voor Schimmert werd netjes gewacht. Zo kwamen we dit keer probleemloos, dus geen leuke banden, weer aan op het Hingen. Enkelen wilden toch nog eventjes naar de kermis op St. Joost.

Jammer genoeg was er dit jaar geen rups te bekennen dus beperkten we ons tot de drankjes. De Affligem werd weer goed genuttigd en na enkele "kloeke pinten" ging het huiswaarts. Omdat het toch weer laat was geworden werd er besloten om de vertrektijd aan te gaan passen. Komende maandag 18 mei vertrekken we nog gewoon om 10 uur. Het is de bedoeling om dan, bij goed weer en gunstige wind, de rit "Brüggen-Venlo-Witte Stein" te gaan rijden. De week daarna is het Pinksteren maar vanaf maandag 1 juni gaan we vertrekken om 9 uur. Dan hoeven we niet zo op de tijd te letten en kunnen we de ritten van dik 120 km. gemakkelijk maken zonder in tijdnood te komen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 9 MEI: RIT NAAR HET ONBEKENDE DUITSE ACHTERLAND

Net nu er een compleet nieuwe route op het program stond, was John er niet bij. Navraag door de redactie bij laatstgenoemde over de route loste dit probleem op. Huub van Eck zou meefietsen en die wist de route. De meeste nadruk moet gelegd worden op het woordje "zou". Want wie was er NIET om 13.30 uur... juist ja: Huub van Eck. Waar de kink in deze communicatieve kabel zat, zullen we nog wel horen. We namen daarop een wijs besluit, namelijk om deze route niet te rijden maar deze te vervangen door bekender terrein. Nu kan SUIST bogen aan een schat van tomtom-ervaring en Henk deed ons het beste aanbod. Een route richting Maarheeze via Thorn, Stramproy, Atweeterheide, Weert, Budel, Soerendonk, Maarheeze, Gastel en zo langzaam weer richting Nederweert, Schoor, Eind, Kelpen, Grathem en zo weer terug. Dus togen de volgende deelnemers richting Maasbracht: Leon, Henk, Roger, Fred, Jo S, Wil, Roy, Tom, Ralf, Harrie Cuijpers, Jo V, Jan S, Michiel, vader en zoon (met die BMC, wonen op de Weyenpasweg), Cor, Fer, deelnemer met Jacobs tenu (Gullikers?). Mochten er mensen in deze opsomming ontbreken, mail dan even naar john.vergoossen@ziggo.nl. Er stond een harde wind en dat maakte het zwaarder dan normaal. Leon en Henk nestelden zich vooraan en bleven bijna de hele rit vooraan rijden. Onder normale omstandigheden is dit al een puike prestatie maar met de wind van deze zaterdag was dit nog indrukwekkender. Daarom konden wij normale stervelingen in de luwte genieten van de mooie route die Henk ons voorschotelde. Over mooie grote wegen en veelal door fraaie natuurgebieden slingerde deze voor de meesten onbekende route. Zo niet voor Henk want zonder ook maar de minste aarzeling stuurde hij ons feilloos door de omgeving aldaar. De teleurstelling over het annuleren van de oorspronkelijke route was daardoor compleet verdwenen. Gaandeweg nam de bewolking toe en zowaar kregen we nog een beetje regen te verwerken. Dit gebeurde toen Wil vooraan de turbo had opengedraaid en prompt schoof Cor onderuit bij zo'n nieuwe vluchtheuvel aan het eind van een fietspad. Gelukkig had Cor verder weinig schade en konden we de rit gewoon afmaken. Eenmaal terug op het Hingen na Cor netjes in Montfort te hebben thuisgebracht, hadden we precies 100 km op de teller en zo rond de 30 gemiddeld. Voor enkelen was dat reden genoeg om binnen even te evalueren onder het genot van een paar lekkere versnaperingen. Toch weer een mooie middag gehad.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

De deelnemers van TWC Echt worden steeds meer bekend.

We hebben nu al 5 namen doorgekregen van mensen van TWC Echt die zaterdag 2 mei hebben meegereden. Het zou gaan om de volgende personen: Harry Cuypers, Eric Stockbroeks, Bob Duijs, Frank Jacobs en Stefan Peeters. verder zou er ook nog een zekere Harold hebben meegereden. Deze namen zijn verwerkt in de lijsten. Als de namen niet kloppen en als er mensen zijn weten wie Harold is, horen we dat graag. verder kunnen de mensen die niet genoemd zijn in het verslag van de razende reporten voor de rit van 7 mei dit ook kenbaar maken.

DONDERDAG 7 MEI.

Een kilometertje of 50 op het program en weer veel deelnemers. Vertrokken als één groep omdat de splitsing vooraf niet wou vloten maar al snel splitste de groep toch. Achterin werd gehegroepeerd door Har V, Annie, Jo V, Ton, Piet Peters, Fred K en Cor. Vooraan in elk geval Roger, Fred, Jan Sevriens, Jan Laugs, Chris, Jo S, Roy, Wil, Frank Thoolen, Harrie Kuipers en nog enkele deelnemers die zelf kunnen doorgeven dat ze meegereden hebben. Dit kunnen ze doen naar JohnVergoossen@ziggo.nl. De Hei in Susteren is afgesloten maar beide groepen hebben dezelfde route langs de kerk gereden om zo weer aan het spoor op het juiste spoor uit te komen. Het was heel goed fietsweer want een lekker temperatuurtje en niet zo veel wind. Groep 2 heeft in een mooi tempo van zo rond de 31 gemiddeld en vooraan lekker ronddraaiend gefietst waarbij iedereen zijn en haar steentje heeft bijgedragen. Alleen heeft Piet Peeters al snel afgedraaid zonder opgaaf van reden. Hij had makkelijk in de wielen meegekund maar heeft anders beslist, iets dat iedereen natuurlijk zelf moet weten. Op de grote baan naar Saefelen en Waldfeucht meldde Cor zich vooraan want dat is kaasje voor hem. Hij heeft het echter al eens beter getroffen daar want er was toch een beetje tegenwind wat het tempo toch wat drukte. Eenmaal uitgeraasd werd besloten via Bruggelchen te rijden en dan weer via Montfort terug. Met 52 km op de teller werd het Hingen bereikt waar ook de fietsen van Roger en Fred tegen de gevel stonden. Zij waren net gearriveerd en hadden boven de 34 gemiddeld gereden maar jammer genoeg ook niet iedereen aan boord weten te houden. Nog even geëvalueerd en vervolgens weer naar huus.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 4 MEI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

SUISTS MOOISTE (TEUVEN)

Werkelijk fantastisch was het vandaag. Het weer werkte goed mee en Jo Vergoosen had voor een schitterende route gezorgd. Niet voor niets noemden sommigen het "Suists Mooiste" want ze vonden het de mooiste rit die we tot nog toe hebben gereden. Alweer 16 deelnemers vandaag, waarbij 3 nieuwelingen. Roy v. Montfort had eens een keer vrij, Cor v.d. Varst is nu eindelijk zover dat hij op maandag mee kan rijden en een nieuwe deelnemer van TWC Echt, Pieter Staseen. Verder de gewone deelnemers: John, Piet, Geert, Hub, Wil v. M., Henk, Lex, Har v.d. V., Jo S., Sef, Wil H., Leon en de al genoemde Jo V. Zoals gezegd zorgde Jo vandaag voor de route en hij had voor ons iets geweldigs uit

de hoge hoed getoverd. Hij stuurde ons eerst richting Valkenburg volgens de normale weg door Sittard, Munstergeleen, Spaubeek en Schimmert. Wel kregen we al twee keer te maken met een lekke band. Eerst was het de beurt aan Piet en even later stond ook Cor lek. Ondertussen verwisselde Jo V. uit voorzorg ook maar al een bandje want hij had ook niet meer zoveel lucht. Na dit vervelende oponthoud koersten we richting Valkenburg waarbij het kopwerk natuurlijk gedaan werd door Wil v. M. en Henk, samen met Leon. Ook Hub liet zijn neus geregeld voor aan het venster zien. Het lijkt wel of de elektrische schakeling van zijn nieuwe fiets ook een aftakking heeft naar de aandrijving. Toch eens laten controleren. In Etenaken verlieten we de bekende wegen en stuurde Jo ons over voor de meesten totaal onbekende paden. Voor de Dode Man gelukkig linksaf en zo naar Gulpen. Over leuke binnenweggetjes ging het richting Reymerstock en toen binnendoor, via Schilberg, naar Teuven. Hier hadden we al ruim 60 prachtige kilometers op de teller staan dus was het tijd voor de koffie. Bij Moeder de Gans was het veel te druk dus streken we naar "Bie de Buure". De vlaai, Tosti's en wafels met warme kersen en slagroom waren hier ook van uitstekende kwaliteit en we lieten het ons goed smaken. Dit is waar we het voor doen, lekker ontspannen fietsen en een mooie rustpauze halverwege. Bij het afrekenen kregen we weer de bekende problemen. Het schijnt dat ieder apart afrekenen toch wel moeilijk is. Gelukkig hadden verschillende mensen kleingeld bij zich zodat we er toch uitkwamen. In het vervolg kan dus iedereen het beste wat kleingeld bij zich steken zodat we zonder problemen kunnen betalen. De rit werd na deze welverdiende pauze weer vervolgd en nu kwamen er toch enkele wat pittigere hellingen. Maar iedereen deed dit in zijn eigen tempo en boven werd er steeds netjes gewacht. Via Sippenaeken ging het naar Epen en toen richting Camerig. Gelukkig ging het hier ook weer naar links en via Bommerig over mooie binnendoorweggetjes (wel stiltegebied, zodat John zich behoorlijk moest inhouden vandaag) kwamen we uit op de grote weg van Vijlen naar Mechelen. Omdat sommigen de vele hellingen en de kilometers toch begonnen te voelen en ook omdat we veel oponthoud hadden gehad door de lekke banden werd er besloten om niet de hele route van Jo te volgen maar rechtstreeks terug te rijden naar huis. Dus, met de wind in de rug, richting Wittem en zo naar Valkenburg. Hier kregen we de laatste helling, Ravensbosch, en toen omlaag naar Spaubeek. In Sittard reed Jo voor de tweede keer lek, dus weer oponthoud. Ook dit werd vlug opgelost en zo kwamen we na 120 prachtige kilometers weer terug op het Hingen. Wel wat later dan normaal, maar met zoveel lekke banden is dat niet gek. Iedereen was het erover eens dat het een geweldige route was en we zullen zeer zeker nog eens op herhaling gaan en dan de hele rit rijden zoals Jo ze had gepland. Ook gingen er stemmen op om een keer per maand zo'n langere rit naar de Voerstreek te maken. Maar dan wel om 9 uur vertrekken want anders wordt het toch wel erg laat. Dit zullen we nog wel eens bespreken op het terras bij een van de volgende ritten. Jo, hartelijk bedankt voor de mooie trip en als je nog meer van zulke leuke verrassingen hebt ben je natuurlijk altijd van harte welkom.

Het Fluitend Hert (het was werkelijk genieten vandaag)

ZATERDAG 2 MEI

PLATEAURROUTE

Het wordt steeds moeilijker om alle namen op papier te krijgen. Vandaag hadden we in totaal maar liefst 35 deelnemers voor onze tocht. Om half twee was het al gezellig druk op het Hingen. 25 deelnemers stonden er klaar om te vertrekken. Later bleek dat er tijdens de rit nog verschillende mensen aansloten, maar dit volgt wel in het verslag. Omdat de groep zo groot was werd er besloten om weer in twee groepen te starten. De snelle jongens, een tiental vandaag, besloten om de aanloop over de Duitse Selfkant te maken om zo de drukte van Sittard te vermijden. De B-groep volgde de route zoals beschreven in het programma, dus wel door Sittard. Op de Sleik pikten we al de eerste nieuweling op. Theo Jacobs sloot netjes bij ons aan. Even later volgde Ton Ramakers en verder kregen we ook nog gezelschap van een groep rijders van TWC Echt, maar liefst 7 man sterk. Alleen Jan v.d. Rijt is tot nu toe bij de redactie bekend, maar we hadden de namen van de overigen ook graag zodat we ze kunnen opnemen in de lijst. Dus even een mailtje naar johnvergoossen@ziggo.nl en dan komt het goed. Tenslotte zagen we in Sittard ook dat Paul Steskens was aangesloten zodat we met een royale groep als B-rijders aan de trip begonnen. Ondanks het grote aantal verliep de rit perfect. Het tempo werd gezet op eventjes boven de 30. John hield dit heel goed in de gaten en moest af en toe de kopmensen tot de orde roepen. Vooral Hub was vandaag niet te temmen. Hij verscheen namelijk met een nieuwe fiets, een prachtige Trek Madone. Dit is al de zoveelste nieuwe fiets die we dit jaar bij Suist te zien krijgen. Het is zo dat er iedere week wel weer iemand anders met een gloednieuw karretje op de proppen komt en het eind is nog niet in zicht als we de verhalen mogen geloven. Maar trappen moeten we toch nog steeds zelf doen. De groep bleef mooi bij elkaar en na de bochten werd gewacht zodat de laatsten steeds rustig konden aansluiten. Op de beklimmingen zoals de Bemelerberg en de klim naar Koulen werd boven gewacht en de stemming was opperbest. De rijders van TWC-Echt pasten zich perfect aan, er werd meegewisseld bij het kopwerk en ze reden mee alsof ze dit al jaren zo gewend zijn. Ook was er een rijder die voor Barmhartige Samaritaan speelde. Hij hield achterin alles nauwlettend in de gaten en als er iemand even een gaatje liet vallen was hij er als de kippen bij om de achterblijver mooi uit de wind te zetten en weer terug te brengen in de groep. Wie het was hopen we nog te horen maar alvast hartelijk bedankt voor deze mooie geste. Henrie boog in Süsterseel af naar Nieuwstadt en op de Sleik namen we afscheid van een grote groep Echtenaren. Zo kwamen we met een klein groepje weer terug op het Hingen. 95 Km. op de teller en een prima verlopen rit. Tegelijkertijd was ook een delegatie van de A-groep gearriveerd op het Hingen, dus kon er samen nog eventjes nagebabbel worden over de trip.

Het Hijgend Hert (Op de hellingen klonk het weer ouderwets)

DONDERDAG 30 APRIL

Om kwart voor zes begon het te regenen, en niet zo'n beetje ook. Het werd een pittige bui maar om half zeven was het weer droog. Toch had niemand, voor zover bekend, de moed genomen om toch te vertrekken. Als we het hiermee fout hebben horen we dat graag.

MAANDAG 27 APRIL

ULVEND

Koningsdag op maandag, dus natuurlijk veel Pensionado's aan het vertrek. Voor vandaag stond de rit naar Ulvend op het programma. Een heel leuke, maar wel pittige trip. Dus stonden er ook verschillende niet-Pensionado's klaar. De mensen die bang waren voor het weer kregen vandaag ongelijk want we hebben het wel de hele rit droog gehouden. Bijna iedereen was gekleed op fris weer, alleen Michèl v. Smoorenburg niet. Op deze bikkel heeft de kou geen vat. Hij kwam doodleuk in korte broek en korte trui aanzetten om 9 uur. De temperatuur is de hele dag niet boven de 10 graden uitgekomen maar hij schijnt daar tegen te kunnen. Hij vertelde dat hij afgelopen zaterdag ook zo de klassieker Luik-Bastenaken-Luik heeft gefietst, en ook nog in de regen. Wat een bikkel, mogen we wel stellen. We vertrokken dus om 9 uur met maar liefst 15 rijders. John en Leon namen de koppositie in en de rest vond dat wel goed. Het tempo werd op 30 gezet en met de wind in de rug was dat goed te doen. Tot Spaubeek kwam er geen aflossing dus werden de grote kleppers netjes afgezet voor de klimmetjes. Hier reed natuurlijk iedereen in zijn eigen tempo en boven werd er netjes gewacht. Hub had het op de colletjes behoorlijk zwaar want hij was komen opdagen op zijn mountainbike. Toch heeft hij de hele rit mooi meegereden, klasse Hub, met jouw vorm zit het wel snor. John stuurde de groep, met behulp van zijn Tom-Tom, probleemloos door het prachtige Zuid-Limburgse land. Alles mooi in bloei maar door de regen van afgelopen nacht lagen sommige wegen er toch wel smerig bij. Dus het wordt weer poetsen na deze rit. In Ulvend wilden enkelen stoppen voor de koffie maar, verstandig als we zijn, werd er toch doorgereden want het was te koud voor een pauze. Op de terugweg vochten Tom en Leon verbeterde duels uit op de klimmetjes. Tom op de grote molen en Leon met het koffiemolentje. Wie de winnaar werd heb ik niet kunnen constateren want daarvoor lag ik te ver achter. John toverde alweer verschillende leuke verrassingen voor de rijders uit zijn hoge hoed. De meesten waren op deze plaatsen nog nooit geweest en er kwamen alweer enkele nieuwe klimmetjes op de route. Vooral de klim voor Cadier en Keer hakte er goed in. Meteen na een scherpe bocht steil omhoog. Bij sommigen die hier niet op hadden gerekend kraakte het behoorlijk. Maar gelukkig kwam hier ook weer iedereen boven al was het voor enkelen toch wel harken. John moest nu de tol betalen voor zijn kopwerk aan het begin van de rit. Tegen de wind in moest hij er verschillende keren van af. Gelukkig werd er, zodra dit opgemerkt werd, mooi gewacht en Michiel probeerde hem erbij te houden door af en toe een helpend zetje te geven. Bedankt, Michiel. Het toetje had John voor het laatst bewaard. De klim van de Zandberg in Schinnen. Dat voetpad dat behoorlijk steil oploopt. Ook hier kraakte het weer behoorlijk maar iedereen kwam toch boven. In Grijzegrubben kregen we de eerste lekke band te verwerken. Jan Laugs had de primeur maar hij is intussen zo bedreven dat het klusje in een vloek was gefikt. Rustig verder rijdend, vooral met het oog op John, werd de Sleek bereikt waar we de tweede lekke band kregen. Nu was de eer voor Roy v. Montfort. Deze is echter niet zo bedreven in het verwisselen van een bandje maar gelukkig kreeg hij assistentie van Fred en Piet. Zo konden we de laatste kilometers afleggen en een grote delegatie besloot om bij Paula toch nog de warme koffie te gaan drinken. Hier kwam ook nog lekkere vlaai op tafel en verschillende rijders deden zich te goed aan de Affligem, een heerlijk Belgisch biertje van de tap. Na enkele welverdiende versnaperingen werd de thuisreis weer aanvaard, een mooie 125 km. op de teller en een droge, maar wel frisse dag kwam zo ten einde.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 25 APRIL: TEVEREN EN OMSTREKEN

Een heleboel mensen wél aanwezig Roger, Fred, Sef, Jo V, Wil, Roy, Harrie Kuipers, die jongen van Utens, Har V, Ton, Lex, Man van de Weyenpasweg, Leon, man met geel shirt, Cor, Henrie, Jan S, Henk dacht ik, maar John niet. Hoe ging dat vervolgens. Witj emes de route? Jao ongevieer, Breberen

geluif ich en den rechtsop örges noa Gilrath en Tevere. En den ein stökske Pruuses en den Rimbürg en Schilventj en den zoa op de Boesj aan. Route in grove schetsen bekend dus. Wij dus onderweg, Spaanshuuske (wie komme ze trouwes aan dae naam, mot ich toch ens opzeuke) en zo naar Breberen. Daar ergens nam Sef het heft in handen want we moesten eerst langs Straeten en dan moet je links aanhouden ergens onderweg. In Straeten zou het ergens rechtsaf naar Gilrath moeten maar geen bordjes dus toen aan de grote weg rechts en via de macht der gewoonte stuurde de kop naar Tripsrath. Huub werd dit toch te gortig, "nog even en we staan in Nideggen", dus rechtsaf naar Geilenkirchen. Teveren werd gezocht en uiteindelijk toch nog via Gilrath (ook nog gevonden door Sef) gevonden). Zelfs Pannenschopp wist Huub weer te vinden. Zo vonden we Ubach Palenberg waar het plots haaks rechtsaf ging over een fiets/wandelpad langs de Worm denk ik naar uiteindelijk Rimbürg. Daar nog een verrassende klim door het bos omhoog alvorens op de Europaweg aan te landen. Via de Hering naar Stahe en Gangelt en verder geboenderd naar Saeffelen en zo terug. Op wat gespetter na was het droog gebleven maar bij Pepinusbrug kregen we nog even de volle laag. Op het Hingen hingen ze met de benen buiten, zo druk. Dus wij naar Paula waar de nu Affligem op e tap hebben, geweldig. Zo kwam er weer een mooi eind aan een rondreis door het Teverense land.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 23 APRIL

Maaseik-Grathem

En alweer een grote opkomst. Het rijden in twee groepen is echt een uitkomst. Voor vandaag kozen bij het begin 5 rijders ervoor om te starten in de B-groep. De A-groep bestond uit maar liefst 16 deelnemers wat een totaal van 21 opleverde. Bij het vertrek stond een oude bekende, Pieter-Jan Engelen, die weer eens tijd had gevonden om mee te fietsen. Wel had hij de pech dat hij al voor het vertrek een leegloper had. Chris pompte snel wat lucht in het bandje maar dat mocht toch niet baten. Bij het stoplicht stond hij weer plat en was het wisselen geblazen. Hierdoor kregen we de vreemde situatie dat de rijders van de B-groep vandaag als eerste vertrokken. Deze "rustige" rijders zetten de teller op een kleine 32 en ze bleven dit de hele rit netjes volhouden. Ton Ramakers koos eieren voor zijn geld en sloot aan bij de B-rijders. De snelle jongens lieten dit natuurlijk niet over zich heen gaan en nadat de lekke band was gerepareerd zetten zij er meteen flink de sokken in. Net achter Heerenlaak kregen ze de B-groep weer te pakken en meteen was het erop en erover. Wel hielden ze nog eventjes in om te kijken of men toch nog wou aanpakken, maar John was onverbiddelijk en ze bleven stug volhouden met het tempo van 32. Dus ging de A-groep er snel weer vandoor. De anderen deden mooi om de beurt hun kopwerk en zo werden door deze mensen netjes de kilometers afgelegd. In Thorn kregen we nog eventjes wat echte kasseien want het paadje langs het beekje is voetpad geworden. Dit werd door iedereen goed verteerd en zo konden we verder. Net achter Panheel zagen we opeens Hub weer rijden. Het was voor hem toch te gortig geworden en hij liet zich uitzakken en sloot netjes aan bij de B-rijders. Gelukkig is dit mogelijk, als beide groepen zich maar goed aan de beschreven route houden. Na precies een en een half uur kwamen we weer aan op het Hingen, dus weer een mooi gemiddelde van net boven de 30. Iedereen lekker gefietst en zo hoort het ook.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 20 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

GRASHOEK-OSPEL

Alweer een lekker zonnetje, en om 10 uur is het al heel wat warmer dan zoals zaterdag om 8 uur. Dus het aantal korte broeken was behoorlijk gegroeid. Toch waren er nog steeds enkele mensen met volledig wintertenuue. Alweer 16 deelnemers op het appèl, waarbij we Henrie weer mochten verwelkomen. Zoals vorige week afgesproken werd er voor vandaag gekozen om richting Grashoek te rijden. Jo Storms werd vandaag onze leidende man. Hij heeft de hele route op kop gereden, afgewisseld door verschillende andere deelnemers. Jo had het prima voor mekaar want het tempo bleef de hele dag netjes binnen de perken. Alleen toen John hem een tijdje kwam vergezellen ging het mis. Je gelooft het niet, maar na een tijdje kreeg het Fluitend Hert een fikse uitbrander omdat er achterin maar met moeite kon worden aangeklampt. Dus de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Zaterdag stikkapot en dan nu zo tekeer gaan. Hoe is dat toch mogelijk. De route liep via Kessel naar Helden en zo richting Grashoek. Omdat Wil en Wil om twee uur thuis wilden zijn werd er eerst voorgesteld om maar niet te stoppen, maar de meerderheid was toch wel voor een bakje koffie te porren, vooral omdat prachtig weer was. Bij "Mijl op Zeven", het informatiecentrum van de Groote Peel, werd er gestopt. Heerlijke vlaai en koffie stond er voor ons klaar. Na deze welverdiende stop werd er besloten om rechtstreeks naar huis te rijden zodat Wil en Wil op tijd zouden zijn. Har v.d. Vorst gaf nu de route aan en via Ospel ging het richting Kelpen en Grathem. Precies om 5 minuten voor twee leverden we de eerste Wil af in Maasbracht Beek en Wil twee draaide hier, vergezeld van Lex, af naar St. Joost. Dus alle twee waren ze mooi op tijd voor hun afspraak. De mensen van Montfort werden nog netjes afgeleverd en toen richting St. Joost waar Annie en John nog eventjes een drankje gingen nuttigen bij Paula op het terras. Het tellertje stond op 110 en iedereen had het prima naar zijn zin gehad. Wat kan het leven toch mooi zijn. Volgende week maandag is het Koningsdag. Er staat dan de rit naar Ulvend op het programma. Omdat de maandag de Pensionado'sdag is zal er een groep zijn die deze trip dan ook in dit tempo zal gaan rijden. Natuurlijk mogen de mensen voor wie dit te langzaam is een tweede groep vormen die dan hun eigen tempo kunnen bepalen. Het vertrek is dan om 9:00 uur bij Café 't Hingen, dus voor deze maandag **niet** bij John op de Kasteelweg.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 18 APRIL

AMSTEL GOLD RACE

Voor vandaag stond de Amstel Gold race op het programma. Zoals de laatste jaren gebruikelijk is werd er weer samen gestart en zou er in Elsloo gesplitst worden. Maar liefst 19 rijders waren present op het akelig vroege uur van 8:00 uur op het Hingen. Het was nog behoorlijk fris, maar toch waren er enkele rijders bij die gekozen hadden voor zomertenuue. De meesten stonden er echter goed ingepakt bij. Omdat we samen de eerste kilometers zouden rijden werd het tempo aangepast. Roy en Leon namen de eerste rij voor hun rekening en in een lekker tempo werd er koers gezet richting Born. Hier pikten we de route op en het tempo bleef hetzelfde zodat iedereen goed kon volgen. In Elsloo werd er eventjes gestopt zodat iedereen de kans kreeg zijn keuze te maken. 8 rijders besloten om voor de kortere afstand te kiezen zodat er maar liefst 11 deelnemers waren voor de 150 km. De 8 reden, zoals gewoonlijk als het Hijgend Hert erbij is, in een aangepast tempo hun kilometers. Op de hellingen trok iedereen door in zijn eigen tempo en boven werd er steeds netjes gewacht. Zo regen we de kilometers aaneen en probleemloos werd Brommelen bereikt. Hier reed Peter lek maar met hulp van Jan

Sevriens was dit een fluitje van een cent. Op de Fromberg werden de messen geslepen en er werd flink doorgetrokken. We moesten tenslotte toch laten zien wie vandaag de sterkste was. Op het Anniebergje in Ransdaal kraakte het eventjes want dit hellinkje is toch gemeen steil. En hierna ging het richting Sibbergrub. Op deze voor ons laatste klim werden er weer verschillende pittige duels uitgevochten en het Hijgend Hert gaf alles wat er was om Piet bij te kunnen houden. Piet gunde hem dit pleziertje en reed in een tempo omhoog dat voor John, wel met het nodige gekreun, net te doen was. In Vilt werden we nog eventjes door een ijverige verkeersregelaar teruggestuurd zodat we toch door Valkenburg zelf moesten. Maar vanaf Bunde kregen we de stevige wind letterlijk van voren. Omdat John zich zo had aangesteld op de Sibbergrub was bij hem de koek helemaal op. Bij de geringste tempoversnelling moest hij ervan af zodat het tempo drastisch moest worden aangepast. Toch hadden de mannen geen medelijden met hem want het tempo werd zodanig gehouden dat hij, wel met veel moeite, net kon aanklappen. Toch bereikten we als een groep weer eventjes na 1 uur het Hingen. Har en Peter streken neer op het terras en deze twee wachtten hier netjes op de hoofdmacht, die even later ook aankwamen na hun 150 km. Op het terras, in het zonnetje, werd er nog eventjes geëvalueerd. Er waren verschillende mensen die het toch wel erg druk vonden en het idee kwam op tafel om het volgend jaar niet meer met deze rit mee te doen maar deze rit op een andere dag op het programma te zetten. We weten nu hoe de route loopt en dan zal het er een stuk rustiger en relaxter aan toegaan. Het was inderdaad waar dat John harstikke kapot zat, maar dat was niet de reden dat hij niet op het terras zat. Zijn dochter was jarig en daar werd hij gewenst. Hij heeft zich de vlaai goed laten smaken en toen was alle leed alweer geleden. Zondag ook nog een uitstapje met de andere dochter, dus dat was de reden van het late verslag.

Het Hijgend Hert

De A-groep in Walem

ZATERDAG 18 APRIL AMSTEL GOLD RACE

Het ijs stond nog op het water om 8.00 uur maar het voorspelde goede weer had veel suisters naar het vertrek gelokt. Met windtegen naar Born waar we op de route kwamen. Fietsers waren nog niet te zien op dit vroege uur. In Elsloo werd gesplitst. John, Peter, Har V, Piet, Har Feijen, Hub, Jan Sevriens, Stefan

(schoonzoon van) kozen voor een kortere route. De 11 anderen volgden stoïcijns de gele pijlen, net zoals andere jaren. Via zijkant Slingerberg, terug naar Adsteeg en dan de lange Raarberg waar het

traditiegetrouw druk is vanwege de routes die daar allemaal voorbij komen. Gestaaag werd de klim afgewerkt want het fietspad liet letterlijk weinig ruimte om voorbij te steken. Dan langzaam maar zeker naar Kunrade en dan de vaste finale van de AGR. Iedereen reed op eigen maximum attack de klimmetjes omhoog in de inmiddels leuke entourage, zoals bijvoorbeeld op de Fromberg. In Ransdaal na dat vervelende klimmetje onder het spoor door werd geheergroepen. De volgende was de Sibbergrub en nadat alles naar boven was geklauterd, bleven we boven om via Vilt de drukte van de Cauberg te vermijden. Toen we daar niet door mochten, kregen we het vermetele plan om dan ook maar gewoon de Cauberg op te rijden. Dat plannetje kreeg niet iedereen gelijk mee maar uiteindelijk was iedereen ook hier naar boven gedanst. We konden mooi op de weg blijven tot de weg naar de Brakkeberg. Daar weer omlaag voor de Geulhemmerberg en zo richting Amby, Weert en zo door voor de laatste afspraak op de Maasberg. De laatste loodjes zijn spreekwoordelijk de zwaarste. Zo ook nu want vanaf Amby stond de straffe noordooster pal op de neus. Maar met Lyon, Henk, Ralf en dat soort kanonnen aan boord wordt dat varkentje wel gewassen. Om 13.30 uur waren we dan ook terug en vervoegden we ons op het terras bij de restanten van de eerste groep die 20 minuten eerder waren gearriveerd. John was al pleite, blijkbaar toch stikkapot want hij heeft nog niet de kracht gehad voor een verslagje van zijn AGR. Als hij is uitgehijgd, ook nog na de inspanningen van de rit van maandag, zal dat nog wel komen. De pinten smaakten voortreffelijk in de uitbundig schijnende zon en uit de wind. Met tegenzin hesen we ons uiteindelijk uit de terrasstoelen en togen we moe maar voldaan huiswaarts.

A Vous Hilversoem
De Razende Reporter

DONDERDAG 16 APRIL

VOLVO-URMOND

Wat een verschil met gisteren. Toen nog een kleine 25 graden en nu alweer de lange broek. Het kan verkeren, zei Bredero al. Toch waren er weer 15 deelnemers present. Alweer een nieuw gezicht, Peter Otten uit Maasbracht. De delegatie van Maasbracht doet het prima, steeds meer mensen uit deze plaats weten de weg naar het Hingen te vinden. Er werd weer gereden in twee groepen. De A-groep met de meeste deelnemers, 12 in getal, vertrok meteen met een tempo van dik boven de 30. De B-groep, dit keer maar 3 deelnemers, Annie, Jo en John, deed het wat rustiger en ze zetten de teller, met de wind in de rug, op iets boven de 30. Dit was gemakkelijk te doen zodat er nog tijd en adem over was om gezellig wat te babbelen. Dus werd Urmond in een vloek en een zucht bereikt. Maar hierna werd het andere koek. De straffe wind stond nu helemaal in ons nadeel. Maar Annie en Jo wisten dit varkentje wel te wassen. Kop over kop reden deze twee, tegen de fikse wind in, toch steeds een tempo van dik boven de 30. John hield zich wijselijk mooi achter dit tweetal zodat ook hij dit tempo kon volgen. Af en toe mocht hij zelfs eventjes overnemen maar lang duurde dat niet, dan kwam een van de twee tempobeulen weer naar voren. Zo bereikten we Echt alweer vrij spoedig, een gemiddelde van dik boven de 30 met deze pittige wind is toch niet niks. En toch het groepje mooi bij elkaar gehouden, klasse, Annie en Jo. In Pey zagen we nog Cor v.d. Varst rijden die met de A-groep was meegegaan. Hij gaf aan dat het toch wel hard ging en er waren enkele mensen die het tempo toch niet zo goed konden volgen. Misschien een idee om in het vervolg toch maar aan te sluiten bij de B-groep, want hier staat het bij elkaar houden van de groep op de eerste plaats. Ondanks de pittige wind kunnen de B-mensen volmondig beamen: "Lekker gefietst".

Het Hijgend Hert (toch wel pittig deze wind)

MAANDAG 13 APRIL

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RONDJE WIL NISSEN (BEECK)

Het weer werkte, in tegenstelling tot afgelopen zaterdag, nu wel mee. Daarom wekte het geen verbazing dat er op deze wonderschone maandagmorgen maar liefst 16 rijders present waren. Zelfs Roger had extra vrijaf genomen om nog een keertje met de Pensionado's mee te fietsen. Na overleg werd er besloten om een route van Wil Nissen te gaan rijden. Wil toverde ons een route voor waarbij we de hele rit hemelsbreed niet verder dan 30 km. van het Hingen afkwamen. Het was dus heel veel draaien en keren over voor de meesten volkomen onbekende weggetjes. Wil kent vooral de Duitse grensstreek als zijn broekzak en hij toverde ons weer allerlei mooie landwegen voor. In een pittig tempo hielden Wil Nissen en Wil v. Montfort de groep goed op snelheid. John waarschuwde wel eens dat het echt niet zo snel hoefde maar deze heren zijn zo sterk dat ze na een tijdje toch weer versnellen. Jammer, want achterin hebben hierdoor verschillende mensen toch moeite met volgen. Dit is echter niet de bedoeling van de Pensionado's. Het moet zo zijn dat iedereen gemakkelijk moet kunnen volgen, dus in het vervolg graag een tandje minder, heren. De route was weer prachtig. De natuur stond op uitbarsten en door het ontluikende groen en de prachtig bloeiende struiken en bomen was het een genot om te fietsen. Via allerlei omwegen kwamen we uit in Gereonsweiler en van hieruit ging het naar Beeck. Hier wist Wil een mooie uitspanning. Hij stopte bij het Beecker Bauern- und Erzählkaffee. Een geweldig mooie oude boerenhoeve waar het uitstekend toeven was. De koffie was voortreffelijk en we hadden de keuze uit verschillende soorten Duits gebak. Dit lieten we ons natuurlijk goed smaken en na de welverdiende pauze werd de trip weer hervat. Weer over onbekende binnenweggetjes kwamen we tenslotte uit in Breuchelchen en van hieruit werd koers gezet naar Montfort. Enkele dapperen besloten om nog eventjes wat na te vertellen bij het Café aan de Kirk. Na alweer enkele versnaperingen werd de thuisreis aanvaard. Met 110 km. op de teller kwamen we weer terug op het Hingen. Afgezien van het voor sommigen te hoge tempo was het weer een prima geslaagde rit.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 11 APRIL

Wind, kans op een beetje regen, weinig zon en zo sta je dan slechts met een paar man. Voor de andere "helden" was dit weer blijkbaar al te slecht. Als dit de graadmeter wordt, krijgen de nodige suisters de bandjes dit seizoen echt niet versleten. Roger, Har V, Leon, Bart en Jo vormden het "peloton". net voor het vertrek kwam nog een trio van TWC Echt aanzetten; Ralf, Frank Thoolen en Patrick Heynen. Daar waren de meeste helden blijkbaar ook thuisgebleven. Uitgezwaaid door Jo Storms werd koers gezet naar de Kruisberg. Probleem was dat deze 35 km verderop lag en dat we met forse tegenwind er naar toe moesten. Leon en Bart bepaalden een forse kruissnelheid die verderop nog voor slachtoffers zou kunnen zorgen. Bij de col du Canal sloten Paul en Ton nog aan en zo leek het nog heel wat. De wind stond schuin van rechts zodat niet helemaal geschuld kon worden. Ergens in Obbicht was het dan zover, Har had met de stille trom afgehaakt; het tempo was hem

blijkbaar te machtig. Hij had beter kunnen aangeven dat het te snel ging, dan hadden we gas teruggenomen en was dit niet nodig geweest. Met een man minder dus door. Bij Geulle draaiden Frank en Patrick af omdat zondag nog een zware tocht bij TWC op het program stond. De Kruisberg kwam als een verademing omdat we eindelijk van die smerige tegenwind waren verlost. Daarna door naar de Visweg en met de wind in het gat naar Haasdal en Spaubeek. Langzaam sloop de vermoeidheid in de kuiten wat goed te merken was op de Putherberg. Een andere versnelling zorgde gelijk voor meer melkzuur in de benen en "Parijs was nog ver". De oversteek naar het wildpark Gangelt ging zeer vlot want pal wind mee. De passage door het park verliep moeizaam want geaccidenteerd terrein en dus even martelen en spartelen. Via Gangelt draaiden we langzaam naar het Noordwesten en dus ook weer naar de wind. Ton begon ook problemen te krijgen en oogste onbegrip toen bleek dat hij totaal geen drank bij zich had en bovendien redelijk warm gekleed was. Volgende keer toch maar een bidonnetje steken Ton. Af en toe het gas eraf om hem weer in de wielen te laten was voldoende om hem aan boord te houden. Bij Kantoor streek hij dan toch de vlag en zwaaide ons door. Hij ging op het gemak naar Susteren om een beetje op adem te komen. Wij in het gelid achter Leon en zo was het goed te doen op die laatste stroken windtegen. Nadat Ralf en Bart waren afgezwaaid, namen de drie musketiers die overbleven nog een afzakkertje bij Nicole op het Hingen.

Bij het naar huis rijden bleek dat toch een zware zaterdagmiddag was geweest voor de beentjes. Laten we maar zeggen dat het een goede training was geweest.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 6 APRIL MAAS PEEL ROUTE

Om het smachtende publiek niet langer te laten wachten volgt hier het verslag van deze eerste monsterrit. Het was berekend aan het départ en rillend stonden we dan ook aan het vertrek. Eenmaal onderweg ging het gerazel nog geruime tijd door. Pas zo rond een uur of 10-11 werd het wat aangenamer, mede ook omdat we gaandeweg wat meer tegenwind kregen en de kilometers langzaam in de kuiten begonnen te trekken. Door het voorbeeldige kopwerk van locomotief 1 'Leon' en locomotief 2 'Lyon' waren we in no time in Grubbenvorst. Geen mens op het terras om 11.15 uur met die kou. Maar zo had Jo eens de tijd om eens rond te kijken en herkende zo achter de teek een van de zangers van De Toddezek, een wereldberoemde band in Limburg en omstreken zo rond carnaval. Na de lekkere vlaai en koffie was het tijd voor het slotakkoord. Jo nam nog even dapper vooraan de honneurs waar naast Lyon maar moest na een tijdje de ongelijke strijd staken. Leon nam het weer over en zo sleurde het duo L & L ons met deftige gemiddelden naar de meet. Om 14.15 uur waren we al terug en ik kan melden dat menigeen redelijk versleten over de meet "bolde". Een klein gezelschap toog vervolgens nog naar Paula om elkaar de nodige heldendaden onderweg wijs te maken en de twee kanjers vooraan nog eens te bewieroken.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 9 APRIL

BUCHTEN-HAESELAAR

Eindelijk was het warm genoeg voor de zomerkleren. Er stonden dan ook verschillende mensen om half zeven paraat in korte broek. Ook waren er nog mensen die het nog niet vertrouwden, dus ook winterse kleding was er nog te zien. In totaal waren we weer met 22 deelnemers. Verschillende mensen hadden alweer een nieuwe fiets, o.a. Jan en John die alle twee present waren met hun gloednieuwe Ridley Noah. In ons peloton houden we het niet meer bij, elke week staat er wel weer iemand anders met een gloednieuw karretje. Het zal wel door de crisis komen denk ik. Tevens waren er vandaag weer 4 nieuwe Suisters. Stan Kraut, Theo Jacobs, Raymond Heythuysen en Jean Peeters kwamen onze gelederen versterken. John gaf meteen aan dat hij niet van plan was om zo hard te fietsen als de vorige week donderdag. Meteen bij het begin duidelijk maken wat de bedoeling is werkt het beste. Dus er werd vertrokken in twee groepen. De A-groep bestond uit 16 rijders en de B-groep, die even later vertrok, had dus 6 rijders. Bij de afzink van de Col du Canal besloot Stan Kraut de oversteek te maken naar de A-groep, die een ietsje sneller reed dan de rest. Op de grote molen was hij zo aangesloten bij de hoofdmacht. Achter Roosteren zagen we de snelle jongens nog steeds rijden maar ze volgden niet de officiële route want het lusje over Schipperskerk sloegen ze maar over. Dus nu waren we ze uit het oog verloren. Goed samenwerkend werkten de 5 “rustige” rijders hun kilometers af. De oude tijden herleefden want iedereen kwam op kop en kon zo dus zijn steentje bijdragen. Na de bochten werd er eventjes ingehouden zodat het rijden werkelijk een fluitje van een cent was. Dat het toch lekker opschoot bleek toen we weer terugkwamen op het Hingen. We hadden de 34 km. gereden met een gemiddelde van ruim boven de 30, dus echt langzaam ging het toch niet. Evengoed mogen we vaststellen dat deze groep echt lekker heeft gefietst. Volgende week zal er dus zeer zeker weer een groep zijn die het iets rustiger aan doet zodat de snelle klasbakken zich eens lekker kunnen uitleven, als ze dat willen tenminste.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 6 APRIL

MAAS-PEEL ROUTE

Aan de Maas-Peel rit hebben dit jaar 12 rijders deelgenomen. John moest in Heel al afhaken want in zijn achterwiel knapte een spaak. De overige 11 rijders voelden zich allemaal zo goed dat ze allemaal kozen voor de lange afstand. Klasse mannen en dame, want Annie was ook van de partij. Omdat de verslaggever, de Razende Reporter, door de week ook nog moet werken laat het verslag eventjes op zich wachten maar zodra hij weer een uurtje vrij heeft zal het zeker nog komen.

ZATERDAG 4 APRIL

GRUITRODE

Na twee zaterdagen met vreselijk veel regen was het vanmorgen weer goed raak. Het druppelde weer behoorlijk dus waren de verwachtingen niet zo hoog. Gelukkig klaarde het voor de middag al op en

om half twee was het perfect fietsweer. Wel niet zo warm, maar met droog weer zijn we al ruimschoots tevreden. Het wekte dan ook geen verbazing dat er alweer maar liefst 23 fietsers klaar stonden om de rit over de Belgische knooppunten te gaan maken. Er werd nog even geopperd om de rit van vorige week naar de Biesenberg te nemen, ook omdat we tegen de lopers van de Kennedymars in moesten fietsen. Maar standvastig zoals het bij Suist de gewoonte is werd toch besloten om de voor vandaag geplande route te gaan rijden. John had de trip al een keer voorgereden en dus stond de route mooi op zijn GPS. Wil v. Montfort had zijn huiswerk ook goed gedaan en een lijstje met de knooppunten was om zijn stuur gedrapeerd. Dus het zat wel snor met de route. Wel bleek dat John af en toe afweek van de knooppuntenroute maar dat komt omdat hij deze regio ook kent als zijn broekzak. Vol goede moed werd er vertrokken klokslag half twee. Het tempo was goed te doen, al moest John af en toe de twee kopmannen, Wil v. Montfort en Jo Storms, tot de orde roepen. Omdat John het wiel voor hem en ook de lijntjes op zijn GPS in de gaten moest houden ging het af en toe wat te snel. Daardoor zakke hij naar achteren in de groep en kon hij zijn aanwijzingen niet meer goed doorgeven. Meteen werd hij weer naar voren gedirigeerd en toen liep het weer als vanouds. Zonder problemen werden de kilometers afgelegd waarbij het opviel dat de wegen zo mooi schoon waren. Zelfs midden in de bossen was geen takje te bekennen op de weg. Of ze deze voor ons hadden geveegd, wie weet. De route liep over mooie brede boswegen en er was bijna geen verkeer, dus het schoot lekker op. Voor de meesten was dit traject volkomen nieuw maar iedereen was het erover eens dat het een mooie route was. Toen we weer op de bekende wegen rond Opoeteren kwamen werden de kopmensen nerveus. Alsof het echt Koers was werd er voorin behoorlijk doorgetrokken zodat de groep uit elkaar viel. De zwakkere broeders hadden de grootste moeite om te volgen waarbij Jo Vergoosen en Michiel Penders de taak van knecht op zich namen. Zij waren zo sportief om de minderen netjes uit de wind te houden en zo op sleeptouw te nemen tot ze weer konden aansluiten bij de hoofdmacht. Zo hebben ze ook eens kunnen ervaren wat het betekent als er gaten dicht gereden moeten worden. Jo en Michiel, heel hartelijk bedankt voor dit sportieve optreden. Dit zouden meer mensen eens moeten doen, dan weten ze ook dat het achter in de groep "Hard Labour" kan zijn. Gelukkig werd er voorin toch gewacht zodat we, ondanks dat het zo'n grote groep was, toch als een peloton weer aankwamen in Echt. Een flinke delegatie streek nog even neer bij Café 't Hingen waar de rit nog eventjes werd geëvalueerd.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 2 APRIL

Seizoen ouverture van de donderdagritten. Het was droog en dat was al heel wat, de zon scheen af en toe maar het was toch nog bitter koud. Geen beletsel voor Roger, Fred, Annie, Ton, Chris, Bart, Cor, Lex, Fred Knoops, Hub, Fer, de schoonzoon van Jan, Roy en Jo. Goed om Roy weer te zien, een teken dat het met de rug beter gaat. Hopelijk is dit nu achter de rug (leuke woordspeling; ik verzin ze ter plekke). Roger en Fred op kop en zo zou het lange tijd blijven. Er werd fors doorgereden maar we bleven wél bij elkaar. De route werd zonder problemen afgeraffeld met 32 gemiddeld. Te vroeg terug en daarom nog een beetje tijd kwijtgespeeld in het café. Daarna even douchen en daarmee was de kop er dus af. Tot een volgende keer en Chris veel succes met het lopen van de Kennedymars zaterdag.

A vous Hilversoem
De Razende Reporter

MAANDAG 30 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-ALTWEERTERHEIDE-HORN

Na de heroïsche klassieker GENT-WEVELGEM, waarbij de renners soms van de fiets werden geblazen, konden de Pensionado's natuurlijk niet achterblijven. Dus, op deze winderige maandagmorgen, stonden alweer 13 dapperen klaar om de elementen te trotseren. Er werd gekozen voor een rit over bredere wegen met zo weinig mogelijk fietspaden. En natuurlijk eerst wind tegen. Dus het werd een ritje richting Altweerderheide. De twee kopmannen kregen eerst een envelop met inhoud aangeboden, want vandaag moesten ze wel erg veel werk gaan opknappen en de hele groep netjes uit de wind houden. Maar dit is Wil en Henk wel toevertrouwd. Henk, zeer goed bekend in deze streken, nam het voortouw en stuurde ons richting Maaseik. Achterin zorgde Jo dat de zwakkeren toch bij konden blijven. John kreeg geregeld een helpend handje in de rug en zo konden we de groep tot Maaseik mooi bij elkaar houden. Achter Maaseik, richting Kinrooi, kregen we de wind schuin van voren zodat er meteen een klassieke waaier werd gevormd. Iedereen was zeer geconcentreerd om te zorgen dat hij het wiel van zijn voorganger kon volgen en we moesten goed uitkijken om niet tegen deze voorganger aan te rijden. Jammer genoeg zat Har Fijen helemaal verkeerd en kreeg de wind recht van voren. Hierdoor brak de groep en moest Har lossen. Dit werd niet meteen opgemerkt en toen John op een rustiger stuk omkeek zag hij dat Har weg was. Jammer, misschien moeten de kopmannen bij zulke wind het tempo nog wat meer aanpassen en de rest van de groep moet proberen om wat vaker achterom te kijken zodat dit niet kan gebeuren. Van Har hebben we later vernomen dat hij de rit alleen heeft afgemaakt en toch, alleen tegen de wind opboksend, nog een ruime 45 km. heeft gereden. De groep ging verder via Stramproy, waar Piet afdraaide omdat hij vandaag eerder thuis moest zijn, richting Altweerderheide, waar we een lusje extra kregen langs de vuilnisbelt. Via Haler, waar gestopt werd om de regenjasjes aan te trekken, werd er, nu met de wind mee, richting Ittervoort gereden en toen langs de Napoleonsweg naar Horn. In Grathem namen we afscheid van Annie die afdraaide omdat ze op tijd thuis moest zijn voor het werk. In Horn kregen we nog een hagelbuitje te verwerken maar gelukkig duurde dit niet lang. De gebruikelijke weg door De Weerd en zo over de stuw naar Linne. Op de weg van St. Odiliënberg naar Montfort kregen we weer een hagelbui te verwerken maar gelukkig was dit ook van korte duur. In Montfort draaide Hub af en op St. Joost namen we afscheid van Wil, John, Lex, Har en nogmaals Wil. Zo kwamen we met een klein groepje, Henk, Jan, Jo en John, aan op het Hingen na toch alweer 85 km. Het was best wel pittig maar met zulke kopmannen is het best te doen. Wil en Henk, bedankt voor het geweldige kopwerk en we zullen zeker nog wel eens trakteren voor dit vele werk. Volgende week is het Pasen en dan staat de Klassieker naar Grubbenvorst en Sevenum op het programma. Het vertrek is al om 8:00 uur, dus vroeg uit de veren. Hopelijk krijgen we dan eindelijk eens wat beter weer want dit jaar duurt het toch wel erg lang.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 28 MAART

ULESTRATEN-BIESENBERG

Wat een weertje. Na de regen van vorige week was het deze zaterdag weer goed raak. Om half twaalf begon het te regenen en het bleef de hele middag doorgaan. Daarom zal er hoogstwaarschijnlijk niemand zo dapper zijn geweest om toch te gaan fietsen. Als er onverhoopt toch mensen zijn geweest die de weergoden hebben getrotseerd, horen we dat graag.

Wel hebben we van verschillende mensen gehoord dat ze op vrijdag en zaterdagmorgen de rit al hebben voorgereden, maar natuurlijk telt dat niet voor de stand.

DE REDACTIE

MAANDAG 23 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BANHOLT-GULPEN

Bij de Pensionado's begint het nu toch echt te kriebelen. Alweer 16 rijders aan het vertrek en het weer was goed, een lekker zonnetje maar nog niet al te warm. Er werd besloten om, natuurlijk, weer zuidwaarts te gaan. John had het plaatsje Banholt in gedachten en met algemene stemmen werd dit voorstel aangenomen. Hub moest op tijd thuis zijn en draaide in Urmond af naar huis. Via enkele omzwervingen kwamen we zo dus weer aan in Valkenburg waar de eerste klim op ons lag te wachten. De Daalhemerberg werd dan ook, ieder in zijn eigen tempo, bedwongen. Boven werd netjes gewacht en hier namen we ook afscheid van Annie. Het werk wachtte en dus moest ze op tijd terug zijn. De rest vervolgde de rit door het prachtige Zuidlimburg richting Margraten en Banholt. Iedereen kon goed volgen want het tempo werd netjes aangepast. De afdaling van Reymerstock naar Gulpen was een genot maar hierna kregen we wel weer de Ingbergrub. Hier werd ook boven weer netjes gewacht en toen naar Valkenburg. Omdat het toch nog wat frisjes was voor een terrasbezoek werd er besloten om maar meteen door te rijden. Jammer, maar het is toch nog te koud. Via Schimmert en Grijze grubben wilden de kopmannen ook nog richting Stammenhof. Bij de mindere goden was het sap echter bijkans helemaal weg en dus gaf John aan de kopmensen door dat het vanaf nu helemaal vlak diende te zijn en liefst niet te hard. Natuurlijk werd aan dit verzoek gevolg gegeven zodat we de groep mooi bij elkaar konden houden. In Geleen sloeg de pechduivel echter genadeloos toe. Eerst constateerde Peter een leegloper en dus werd er meteen gestopt. Met behulp van verschillende fietspompen en na ook nog een keer een defect ventiel kreeg hij uiteindelijk toch genoeg lucht in zijn band zodat we weer verder konden. Maar net toen we wilden opstappen kreeg Wil in de smiezen dat hij ook lek stond. Iedereen controleerde voor de zekerheid maar eventjes zijn bandjes en nadat Wil het karweitje had gefikst konden we verder. Zo kwamen we na ruim 4 uur weer terug op het Hingen. Dik 110 km. op de teller, dus de eerste langere rit voor de Pensionado's zat er alweer op. Hopelijk wordt het snel wat warmer zodat we ook weer tussentijds kunnen stoppen want dit is toch wel het mooiste van de maandagritten.

Het Fluitend Hert

RECTIFICATIE

Tijdens de SOS-rit van zondag 22 maart bleek een foutje geslopen in de verslaglegging van ZATERDAG 21 MAART. Een trouwe deelnemer én echte Flandriën ontbrak in het verslag. **Michiel Penders** was de doldrieste strijder die voor geen kleintje vervaard is.

ZATERDAG 21 MAART

Lente 2015, ammehoela, net als buienradar. Wat een waardeloos ding is dat zeg. Ik weet niet wat die satellieten hierboven zien, maar buien in elk geval niet; volgens mij zijn die dingen

stekeblind. Met de buienradarverwachting van wegtrekkende buitjes werd op opdrogende wegen koers gezet naar het Hingen. De vijf aanwezigen waren vijf meer dan verwacht. Fred, Roger, Paul, Michiel en John Bloemer die zich tussen de grote mannen (allemaal ongeveer 1.80 meter :)) mengde, waren namelijk de optimisten van dienst. Eenmaal onderweg sloot Ton nog aan en even later kwamen de eerste druppels van toch echt de laatste bui (dus niet). Op Windraak begon de nattigheid al door de kleren te trekken en begon de spijt de overhand te krijgen. In Schinveld, na een paar hoosbuien en een paar opgebroken wegen, raakten we ook nog Paul kwijt. Wij daalden af naar de Kazerne over Ganzepool, toch bij iedereen bekend, maar Paul trok even een jasje aan maar was en bleef verdwenen, de zoektocht van Fred ten spijt. Met een man minder over de Zevenheuvelenweg en de rest van de route. Ondertussen bleef het maar regenen en werd het ronduit onaangenaam, want doornat en koud is niet echt plezant. John had bovendien de PK's op en we moesten hem een handje helpen, wat we uiteraard deden, want nog iemand kwijtspelen was niet de bedoeling. Eenmaal in Saefelen besloten we naar huis te rijden want we hadden het wel gehad met de nattigheid. Maar we kregen nog een laatste slotakkoord van moeder natuur tussen K'bosch en Echt. De hemelsluizen gingen wagenwijd open waarna, o ironie, de zon begon te schijnen. Het waren nog eens ouderwets apocalyptische omstandigheden geweest, die je moet ervaren om te weten hoe het is. Maar de gevleugelde uitspraak van Georg Stumpf "fahrradfahren ist nichts für weiche Eier" vatte alles kernachtig samen. Nadat we over de meet waren gebold speedde eenieder zich naar warmere oorden om de ontberingen onder een warme douche weg te spoelen.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

MAANDAG 16 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

RIMBURG-THULL

Eindelijk was het dan eens lekker weer. Wel nog wat frisjes om 10 uur, maar het zonnetje deed al uitstekend zijn best. De opkomst was dan ook weer formidabel. Maar liefst 16 deelnemers voor deze rit. Hierbij de laatste van het groepje geblesseerden, Wil Hodzelmans, zodat we ze weer allemaal aan het vertrek hebben. Ook aanwezig was Wil Nissen die uit zijn winterslaap was ontwaakt en weer volop in training is voor het komende zomerseizoen. Er werd besloten om de richting van Rimborg weer eens te nemen. In een lekker tempo, waarbij goed gekeken werd of de minderen ook bij konden blijven, werd de Duitse Slefkat opgezocht. John hield goed in de gaten of er niemand achterbleef en als dat wel zo was werd dit meteen doorgegeven naar de kopmensen, natuurlijk weer Henk en Wil. Geert voelde zich vandaag niet zo lekker en moest daarom ook rustig blijven dus werd het tempo vandaag netjes aangepast. Zo hoort het ook, zeker bij de Pensionado's. In Rimborg werd de "John Bloemer" berg genomen, een venijnig rot klimmetje. Boven werd netjes gewacht en om toch aan de nodige kilometers te komen ging de rit nu verder over Hoensbroek richting Thull. Hier reed

Geert zijn ketting aan gort. Waarschijnlijk niet omdat hij vandaag zo sterk was maar hoogstwaarschijnlijk slijtage, ook al had de fietsenmaker hem verzekerd dat alles nog in orde was. Maar in het peloton hadden verschillende rijders de nodige hulpmiddelen paraat dus hadden de mensen van Montfort, Piet, Hub en Wil, dit klusje zo geklaard. De rit ging nu met wind in de rug wat goed te merken was aan de snelheid. Gecontroleerd werden de laatste kilometers afgelegd en via Koningsbosch en Putbroek werden de mensen van Montfort netjes thuis afgezet. De rest ging via St. Joost terug naar het Hingen waar we netjes op tijd, want Annie had aangegeven dat ze om 2 uur graag terug zou zijn, weer aankwamen. Hopelijk is het weer volgende week zodanig dat we kunnen starten met de traditionele tussenstop, want het wordt toch langzaam tijd dat de ritten van boven de 100 km. gemaakt kunnen worden.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 15 MAART

WANDELING ONDER LEIDING VAN WIL HODZELMANS

De tweede wandeling onder de bezielende leiding van Wil stond voor vandaag op het programma. Dit keer waren er, door verschillende oorzaken, wat minder deelnemers maar dat mocht de pret niet drukken. Om 10 uur waren er, ondanks het druilerige weer, toch 9 deelnemers op komen dagen. Na een lekker kopje koffie vooraf werd er weer vertrokken richting de geweldige natuur tussen St. Joost en Montfort. Wil had zijn taak weer uitstekend voorbereid en vertelde alweer van alles over dit mooie stukje Limburg. We kregen uitleg over de paddentrek en in de bossen liet hij ons verschillende wildsporen zien. Ook repte hij over enkele dassenburchten die hier zijn maar om de dieren niet te verontrusten zijn we hier niet heengelopen. De planten werden niet overgeslagen en uitleg over de kamperfoelie en verschillende soorten parasieten kregen we te horen. Vlak voor Montfort draaiden we terug en door het Reigersbroek werd de terugweg genomen. Dit mooie natuurgebied is nog niet zolang geleden opnieuw in de oude staat teruggebracht en de flora en fauna is zich hier geweldig aan het ontwikkelen. Wil liet ons de sporen van de bevers zien die flinke dikke bomen door hun knagen om kunnen laten vallen. De nieuwe uitkijktoren werd bezocht en zo kwamen we bij de voor de mensen van St. Joost welbekende "Dikke Den". Hier schotelde Wil ons een leuke quiz voor en op een speelse manier werden er allerlei onderwerpen uit de natuur, maar omdat het Suist betrof, ook uit de historie van het wielrennen, aan ons voorgelegd. De tijd vloog weer voorbij en dus gingen we weer richting café 't Heukske waar we ons tegoed deden aan een heerlijk stukje vlaai. Ook proefden we het nieuwste biersoort van Brand, de "IPA", een heerlijk biertje ook voor na de ritten van Suist. Deze tweede wandeling is alweer geweldig geslaagd en hopelijk is Wil bereid om hier over enige tijd weer een vervolg aan te geven. Want het is bekend dat hij over verschillende natuurgebieden van alles weet en we houden ons aanbevolen om over enige tijd alweer met hem op pad te gaan. Wil, nogmaals hartelijk bedankt en hopelijk tot een volgende keer.

John

ZATERDAG 14 MAART

HILLENSBERG-NAGELBEEK

Wat een verschil met vorige week. Niet het aantal deelnemers maar wel de temperatuur. Het was vies koud deze zaterdagmiddag. Toch waren er maar liefst 28 rijders present op het Hingen. Zoals afgesproken werd de groep in tweeën gedeeld. Een snellere A-groep en een langzamere B-groep. Klokslag half twee vertrokken 18 deelnemers voor de snellere groep en even later vertrokken de 10 langzamere rijders. In de Kalverwei zagen de B-rijders dat de snelle mannen er zin in hadden en er meteen de sokken inzetten want de groep werd meteen flink uit elkaar getrokken. Van Jo hebben we echter vernomen dat er heel netjes is gefietst en dat de groep fijn bij elkaar is gebleven. Ook gaf hij aan dat tijdens de rit Sef Laugs op een hagelnieuwe De Rosa aansloot. Ook een spiksplinternieuwe fiets zagen we bij Vincent van Hees. Een prachtige BMC versterkte ons peloton. Ook de fiets van Johnnie Mols zag er gelikt uit met zijn elektrische schakeling. Over recessie gesproken, het houdt niet op met de nieuwste spulletjes. De langzamere mannen begonnen onder aanvoering van John en Hub aan hun ritje. Een lekker tempo en gezellig babbelend werd er begonnen. Op de Sleik kregen we versterking van Michèl van Smoorenburg. Voor hem was dit wel de verkeerde groep maar hij paste zich perfect aan. Hij heeft dan ook heel veel kopwerk voor zijn rekening genomen. Bedankt, Michèl. Verder werd er heel collegiaal gereden en boven op de Hillensberg werd er meteen aan de top door iedereen gewacht op de langzamere rijders zodat we weer als een groep verder konden. Dit was ook het geval op de Vuilnisberg zodat we mooi samen aan de afdaling van de oude Adsteeg konden beginnen. Na Elsoo achter ons te hebben gelaten kregen we tegenwind. Maar met mannen als Michèl en Peter Winteraeken is dit geen probleem. Ze hielden het tempo mooi strak zodat we allemaal, zonder dat er iemand echt in de problemen kwam, goed konden volgen. De zwakkeren mooi uit de wind en de sterke mannen knecht spelen, zo hoort het. Klokslag 4 uur waren we na 70 mooie kilometers weer terug in Echt. Van Jo hoorden we dat Har Valkenburg nog aansloot bij de mannen van de A-groep die al de rit aan het evalueren waren op het Hingen. Hopelijk blijft de opkomst zo goed zodat we zonder problemen de groep steeds kunnen opsplitsen. Dit is voor iedereen veel plezierig rijden en iedereen kan op deze manier rijden in het tempo dat hij het prettigst vindt. Voor de administratie wordt de deelnemerslijst weer bijgevoegd. Als er foutjes in staan horen we dat wel.

Het Fluitend Hert

Vergoosen Jo	1	Deckers Roger	1	Hannen Cris	1
Vergoossen John	1	Mols Johnnie	1	Golsteyn Stefan	1
Penders Michiel	1	Winteraeken Peter	1	Rams Bart	1
Stoffels Fred	1	Dieteren Erik	1	Steskens Paul	1
Swillens Henk	1	Hees van Vincent	1	v. Hees Martijn	1

Valkenburg Har	1	v. Smoorenburg Michel	1	Vergoossen Johan	1
Renet Leon	1	Janssen Henrie	1	Ruyters Chris	1
v. Eck Hub	1	Hees van Peter	1	Laugs Sef	1
Beunen Ralf	1	Storms Jo	1	Nissen Wil	1
Sevriens Jan	1	v.d. Varst Cor	1	Bloemer John	1

MAANDAG 9 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

KESSEL EIK-HAELEN

Het weer was toch niet zo geweldig als de voorspellingen aangaven. Om 9 uur viel er zelfs nog wat lichte regen maar de meeste Pensionado's hebben zich hierdoor niet laten afschrikken. Om 10 uur, de nieuwe vertrektijd, stonden maar liefst 11 rijders klaar op het Hingen. De vaste deelnemers John, Piet, Geert, Wil, Henk, Har Valkenburg en Har v.d. Vorst. Verder stonden er verschillende "geblesseerden" aan het vertrek die het wel weer eens wilden proberen. Har Fijen en Lex Quadvlieg voelden zich weer zo goed dat ze het aandurfd. De grootste verrassing was echter John Bloemer die na een afwezigheid van 2 jaar weer de weg naar het Hingen had gevonden. Hij was goed hersteld van zijn heupoperatie en kwam onze gelederen weer versterken. Hartelijk welkom, John. Ook aanwezig bij het Depart was Paul Steskens, net terug van de wintersport en hij wilde de stramme spieren eventjes losfietsen. Omdat Hub had aangegeven dat hij wat later was werd er eerst richting Montfort gereden waar we Hub oppikten net achter het voetbalveld van St. Joost. De kopmannen Wil en Henk bepaalden de route en ook het tempo. Om de "nieuwkomers" te ontzien werd er een snelheid aangehouden van rond de 28 km. Dit kon iedereen goed volgen en zo werden de kilometers afgelegd in een gezellige sfeer waarbij er volop gekeuveld werd in het peloton. Ongemerkt ging het richting Stuw en zo via de Weerd naar Buggenum. Har Valkenburg reed nog lek, evenals Har Fijen, maar beide heren hebben zoveel ervaring dat dit klusje zo geklaard was. Zo door naar Kessel en maar steeds Noordwaarts. Na een kleine 45 km. vond John dat het toch maar eens tijd werd om de richting te veranderen. Eventjes naar voren en in goed overleg werd er besloten om van richting te veranderen. Henk had oog voor de twee crossfietsers in het peloton waarbij de gloednieuwe Trek van Hub, met schijfremmen, werkelijk een plaatje was. Hij stuurde ons daarom van de asfaltwegen af en toverde een prachtig stukje "Strade Bianche" uit de hoge hoed. Dwars door de Heldense bossen loopt een mooi onverhard fietspad en dit werd dus gevolgd. Het was uitstekend te berijden en zo kwamen we weer uit in Helden. Van hieruit volgden we de gewone weg naar Heythuysen waarbij we nog eventjes een extra lusje richting Haelen maakten. Vanuit Maasbracht werden de mensen van Montfort netjes thuisgebracht en zo kwamen we na dik 90 km. weer aan op het Hingen. De beslissing om, ondanks het dreigende weer, toch te gaan fietsen was dit keer de enige juiste. We hebben werkelijk een heerlijk ritje kunnen maken en de nieuwkomers konden uitstekend volgen. Hartelijk dank aan de twee kopmannen, Wil en Henk, voor het prima in de hand houden van het tempo. Klasse, heren. Hopelijk wordt het volgende week echt lente zodat we dan weer

kunnen beginnen aan de ritjes met de traditionele tussenstop.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 7 MAART

GRATHEM

Eindelijk was het dan zover. De officiële openingsrit van Suist in het seizoen 2015. Na de twee winterklassiekers in februari ging vandaag het seizoen echt van start. Het weer werkte uitstekend mee want we hadden een lekker zonnetje en bijna geen wind. Dus was de opkomst weer, zoals normaal bij de Vlaaientocht, prima te noemen. Wel beginnen bij John de jaren toch wel te tellen want hij krijgt echt niet meer alle namen op papier. Daarom wordt er bij het verslag een lijstje gevoegd met de namen die hij wel nog weet. Dan kunnen de mensen die misschien de overige deelnemers wel bij naam kennen dit eventjes doorgeven aan John (johnvergoossen@ziggo.nl) zodat hij dit kan verwerken in de lijst. Maar liefst 33 rijders waren er present. Dit volgens Jo die zich gaandeweg de rit eens langs het voltallige peloton liet zakken en zo kon tellen hoeveel het er waren. John had vandaag de opdracht om het hele zaakje bij elkaar te houden, dus nam hij resoluut de kopplaats in om het tempo te bepalen. Vergezeld van Jan Sevriens werd het tempo op 30 gezet zodat iedereen goed kon volgen. Wel diende er achter elke bocht en wegversmalling eventjes ingehouden te worden om iedereen in de gelegenheid te stellen om aan te sluiten. Bij het stoplicht in Grathem moesten we zelfs in twee partijen oversteken, zo groot was de groep. Door het geweldige sociale rijden van de hele groep konden we wonderwel bij elkaar blijven. John hield het op kop vol totdat we echt tegenwind kregen. Hierna kwam de KISS-ploeg (Roger, Henk en Wil) de kopplaatsen innemen maar John bleef zich voorin handhaven zodat hij toch het tempo goed kon controleren. Enkele keren vermanend roepen en dat was alles. Zo kwamen we zonder ook maar een enkel probleempje precies op de afgesproken tijd aan bij Café 't Heukske in St. Joost, dik 70 km. op de teller en een gemiddelde van net boven de 27. Dus de doelstelling was perfect gehaald. De koffie en de vlaai stond netjes op de tafel en we lieten ons dit dan ook goed smaken. Paula had het weer voortreffelijk voor mekaar. Hartelijk bedankt hiervoor. Roy v. Montfort, deze week geopereerd aan een hernia, kwam ons zelfs eventjes gedag zeggen. Na enkele versnaperingen kwam er weer een eind aan deze perfect geslaagde openingsrit. Als er tijdens de volgende ritten weer zo'n groot aantal deelnemers aan de start staat, zullen we wel in twee groepen gaan rijden zodat de snellere mensen die dit willen zich eens lekker kunnen uitleven. Natuurlijk zal er altijd een groep zijn die in een tempo rijdt dat voor alle aanwezige rijders goed te doen is.

Het Fluitend Hert

Vergoosen Jo	1	Clout Piet	1
Vergoossen John	1	Janssen Henrie	1
Penders Michiel	1	Hees van Peter	1
Stoffels Fred	1	Storms Jo	1

v. Montfort Wil	1	v.d. Varst Cor	1
Swillens Henk	1	Hannen Cris	1
Valkenburg Har	1	Ramakers Ton	1
Renet Leon	1	Laugs Jan	1
Sevriens Jan	1	Verheesen Frits	1
Deckers Roger	1	v. Hees Martijn	1
Mols Johnnie	1	Tholen Berry	1
v.d. Venne Annie	1	Vergoossen Johan	1
Winteraeken Peter	1	Onbekend	8

MAANDAG 2 MAART

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

OPITTER

De Pensionado's hebben op deze dag de buienradar uitstekend uitgelezen. Het zou om half drie beginnen met regenen, hagel en natte sneeuw. Dus werd er om 11 uur, onder een heerlijk zonnetje, gekozen voor een kortere route zodat we op tijd weer thuis zouden zijn. Omdat het alweer behoorlijk waaide werd gekozen voor de rit die we afgelopen zaterdag ook hebben gereden, de trip naar Opitter over de knooppunten van het Belgische Limburg. Met 8 rijders gingen we van start. Weer van de partij waren Har v.d. Vorst en Jo Storms, die alle twee langere tijd uit de roulatie zijn geweest door ziekte. Verder stonden de "vaste" deelnemers, John, Piet, Geert, Wil, Annie en Jan aan het vertrek. Hopelijk kunnen de mensen uit de groep SVP-Z (de Ziekenboeg) weer vlug aansluiten zodat we weer met ons vertrouwde groepje kunnen rondtoeren. Wil nam natuurlijk de koppositie in en afwisselend vergezeld door de overige Pensionado's werden de kilometers in een lekker tempo afgelegd. Voor de brug in Maaseik reed Annie lek. Maar met zoveel galante heren in haar gezelschap was dit klusje zo geklaard. Het weer bleef prima en dus werd er verder probleemloos gereden. Rond kwart voor twee waren we weer terug in Echt en zo kon iedereen lekker droog thuis komen want een half uurtje later kwam het werkelijk met bakken uit de lucht vallen. Hopelijk is het komende zaterdag beter weer want voor de vlaaiertocht is het natuurlijk mooi als we in een lekker weertje kunnen rijden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 28 FEBRUARI

OPITTER

Lekker weertje, een mooi zonnetje maar wel een stevig briesje. Dus weer volle bak op het Hingen voor deze laatste winterrit. Maar liefst 17 rijders waren present waarbij verschillende mensen voor de eerste keer dit jaar. Omdat men niet alweer richting Maastricht wilde rijden werd er besloten om de Belgische knooppunten weer eens op te zoeken. De route naar Opitter werd gekozen en onder de uitstekende leiding van wegkapitein Jo werd deze rit gemaakt. Verschillende kopmensen en een tempo dat voor iedereen, ook voor de nieuwkomers, goed was te doen. Omdat de bossen een mooie beschutting gaven tegen de straffe wind kon er goed worden opgeschoten. Op het tweede deel van de route kregen we wind mee, wat meteen te merken was aan het tempo. Ruim boven de 30 werd er richting Maaseik gekoerst. Eenmaal de brug over was het voor Fred Knoops, die voor de eerste keer dit seizoen boven de 50 km. kwam, toch wel op. Natuurlijk werd er netjes gewacht zodat we als een groep de "Col du Canal" bereikten. Hier draaiden een man of 6 af want ze vonden het welletjes en hadden zo ook nog eventjes de kans om naar de Omloop van het Nieuwsblad te gaan kijken. Deze werd trouwens op een fantastische manier gewonnen door Ian Stannard van Sky, die maar liefst 3 rijders van Etixx-Quick Step te snel af was. De rest van de groep plakte er nog een lusje over Maasbracht achteraan zodat zij de 80 km. volmaakten. Een waardige afsluiting van het winterseizoen en hopelijk hebben we bij de eerste rit van het officiële zomerseizoen ook zulk mooi fietsweer.

Het Hijgend Hert (Wind tegen is niet zijn favoriete weer)

MAANDAG 23 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

EENZAMS RITJES ROND ECHT

Een ezel stoot zich geen 2 keer aan dezelfde steen. Dat is de uitdrukking die voor John gold op deze maandag. Afgelopen zaterdag gaf buienradar regen aan, maar die is er zoals in het verslag van Fred staat niet gekomen. Vandaag was het om 9 uur nog bar en boos, maar gaandeweg de morgen werd het steeds beter. Omdat er geen telefoontjes binnenkwamen op de Kasteelweg besloot John om kwart over tien om zijn fietskieren aan te trekken. Eventjes voor 11 stond hij vol verwachting op de Kasteelweg klaar. De lucht zag er goed uit en alleen de wind was wat stevig, maar dat zijn we toch wel al gewend. Jammer genoeg had niemand dezelfde gedachten als John, dus klokslag 11 uur vertrok hij alleen voor deze rit. Hij besloot om 2 korte rondjes rond Echt te gaan maken. De wind kwam vanuit het zuiden, dus eerst richting Buchten. Omdat er niemand was om achter te schuilen moest hij vandaag het vuile werk alleen opknappen. Wat werden de grote kleppers Wil en Henk node gemist!!!. Toch klaarde hij het klusje en met de wind in de rug ging het terug via Susteren en Sevriens naar het Hingen. Toen hij aan het tweede rondje begon, dit keer richting Maria Hoop, kwam zowaar een flets zonnetje door de wolken heen priemen. Via Koningsbosch en Dieteren werden ook deze 35 km. gereden. Dus de gok was goed geweest. 65 Km. gefietst, geen spatje regen, alleen wat wind, dus eigenlijk prima fietsweer. Nadat de fiets een toch wel nodige wasbeurt had gekregen kwam er zowaar toch nog een buitje, maar alles stond droog dus hier gaf niemand wat om. Al met al toch: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 21 FEBRUARI

BEEK-SÜSTERSEEL

Ondanks het redelijk goede weer slechts 6 mannen aanwezig: Michel, Ralf, Wil van M, Roger, Fred en ontwaakt uit de winterslaap ook Cor van de Varst. Sommigen hadden van te voren te weerkaarten bestudeerd en het sein werd gegeven om te richting zuiden te vertrekken en over het oosten weer terug te keren op het Hingen. Zo gezegd zo gedaan. Na tot even over half 2 vergeefs gewacht te hebben op extra bezetting werd vertrokken richting Echt om dan de bekende route via Berg ad Maas, Urmond, Meers, Elsloo naar Beek te volgen. In Beek aangekomen hield Cor het voor gezien en boog aan het kruispunt met de rijksweg af richting noorden. De rest door Beek en over de oude Adsteeg omhoog richting Genhout, la naar Spaubeek en via de Stammenhof die we gelukkig links lieten liggen door naar Schinnen. Hier ergens is bij Wil een spaak gebroken; hierna was het devies rustiger aan rijden en zo kort mogelijk naar huis. Op zich wel jammer, want net vanaf hier zouden we wind in de rug gaan krijgen. Dus via de boerenwegen richting Jabeek (waar Ralf nog een KOMmetje scoorde op Strava), de grens over naar Süsterseel - Hastenrath - Saeffelen. Vanuit Saeffelen richting Waldfeucht gestoken, maar aan het Thöölke (wie kent het niet) overgestoken naar Koningsbosch. Vanuit dit geweldige dorp (de oud-Boesjer luuj waren in dit peloton in de meerderheid) was het nog maar een stukje naar Peij-Hingen, alwaar de stoet weer ontbonden werd. Op het Hingen was het koffiewater nog niet warm (kroeg gesloten :-()) en dus waren we na precies 65 km weer op tijd thuis!

Fred

DINSDAG 17 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

CARNAVALSRIT GOUDSBERG-HASTENRATH

Omdat er op carnavalsmaandag te veel mensen andere verplichtingen hadden werd er besloten om de rit een dag te verplaatsen. Dus stonden op deze dinsdag alweer 10 rijders klaar voor het wekelijkse ritje. Wil, Piet, Hub, Geert, John, Jan, Michiel, Annie, Peter en Jo Vergoosen wilden de afvalstoffen, opgebouwd door de Carnaval, wel eventjes eruit fietsen. Wil en Piet wilden graag wat eerder thuis zijn, Piet voor de Boerebroelof en Wil had misschien ook wel carnavalsverplichtingen, wie weet .Dus werd er, zoals het bij de Pensionado's gebruikelijk is, een alternatieve route genomen. Annie had een trip naar Trintelen gepland maar deze werd dus enigszins ingekort. We zullen deze rit zeer zeker nog wel een keer op het programma zetten dit seizoen. Via Graetheide ging de rit naar de Adsteeg. In gesloten formatie werd deze pukkel genomen waarna we koers zetten naar Valkenburg De Goudsberg zorgde wel voor enige schifting, maar boven werd er netjes gewacht. Hierna ging het via Retersbeek naar Hoensbroek en van hieruit richting Merkelbeek. In Jabeek staken we grens over en zo ging het naar Waldfeucht. Toen we even later de grens weer overstaken bij Breuchelchen ging het mis. Jo voelde dat hij achter lek had en hield even de benen stil om te kijken. Jan, die achter hem reed, week hierdoor eventjes van zijn lijn af waardoor Hub, die hier weer achter zat, Jan raakte met zijn voorwiel. Een fikse schuiver was het gevolg en tot overmaat van ramp kon Annie Hub niet meer ontwijken waardoor ook zij een fikse buiteling maakte. De schade viel gelukkig nog mee. Enkele schaafwonden en pijnlijke plekken maar gelukkig niets gebroken. De materiële schade was ook te overzien. Een scheve shifter en een afgebroken bidonhouder. Na een kort oponthoud had Jo ondertussen zijn bandje verwisseld en konden we verder. Via Montfort ging het naar het Hingen maar door de valpartij had niemand meer zin in een achterafje. Jammer van de valpartij maar uitsluiten kunnen we dit niet. Gelukkig vielen de gevolgen nog mee en blijven verdere valpartijen achterwege.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 14 FEBRUARI

VAALS

Vandaag al de tweede klassieker van het seizoen. De traditionele carnavalsrit naar Vaals. Het weer was wederom prima. Een lekker zonnetje, een graad of 8, maar wel een stevig windje. Maar met een peloton van maar liefst 18 rijders was dit geen probleem. Vandaag waren er weer enkele rijders die we dit seizoen voor het eerst zagen. Michèl v. Smoorenborg, Jo Storms en Roy v. Montfort waren weer present. Roy zelfs op een spiksplinternieuwe fiets, een prachtige Carrera. Wat zullen we dit seizoen nog meer voor moois te zien krijgen? Verder stond er nog een helemaal nieuwe rijder aan het vertrek. Sven Deutschmann, een bekende van Frank Thoolen, kwam het ook eens proberen. Met wind tegen werd klokslag 11 uur vertrokken. John gaf het tempo aan en zoals iedereen weet gaat het dan echt niet te hard. Samen met Michiel op de eerste rij werden de eerste kilometers afgelegd. Michèl v. Smoorenborg kwam hierna op kop en hij liet meteen zien dat hij al heel wat kilometers in de benen heeft. Het tempo ging dus meteen omhoog, maar toch zodanig dat iedereen goed kon volgen. Op de beklimmingen was het verschil weer duidelijk. Het Hijgend hert liet zich goed horen, maar het lukte hem om vandaag Piet bij te blijven. Misschien komt het toch nog goed met hem. Wel is er nog steeds het probleem dat verschillende rijders het erg moeilijk vinden om boven eventjes te wachten. Hierdoor moeten de "mindere goden" een flinke, lange inhaalrace rijden en op deze manier kunnen ze echt niet herstellen. Dus, "Grote Kleppers" boven toch maar eventjes wachten en niet verder rijden. Peter draaide in Valkenburg af want hij voelt zich nog niet goed genoeg voor de hele afstand. De rest reed netjes verder en zo kwamen we na twee uur en twintig minuten aan boven op de Vaalserberg. Hier werd geen vlaai gepakt want dan zouden we toch wel te veel afkoelen. Een banaantje en een krentenbol op de vuist deed echter ook wonderen en zo konden we de terugreis beginnen. Nu ging het bergaf en met de wind in de rug ging het behoorlijk rap. Op een gegeven moment mocht zelfs John het tempo aangeven en ook hij draaide de grote plaat met verve rond. Op de weinige beklimmingen die we nog kregen, zoals Ravensbosch, bleek dat bij Jo Storms het sap helemaal uit de kuiten weg was. Op een gegeven moment stond hij met kramp geparkeerd. John liet zich deze kans niet ontnemen en liet hem netjes staan. Als Jo wat meer kilometers heeft gemaakt zal hij dit zeer zeker terugbetalen, dus John, er staat je nog wel wat te wachten. Op het "Har Fijen" paadje ging het weer eens mis. Enkele rijders moesten, omdat er behoorlijk wat glas op de weg lag, eventjes wachten en hierdoor viel de groep in tweeën. De kopgroep reed weer veel te hard door zodat de achterblijvers niet konden aansluiten. Is het nu zo moeilijk om eventjes om te kijken en wat snelheid te minderen, zodat we beter kunnen aansluiten. Doordat de groep in tweeën was gedeeld werd er door de koplopers een afslag gemist en gingen 10 man rechtdoor. De rest, 7 man sterk, reed linksaf en vervolgde de weg zoals gepland. De terugweg werd afgelegd binnen de twee uur, dus behoorlijk sneller dan de heenweg. Rond half vier waren we dus weer terug op het Hingen waar enkelen de rit nog eventjes gingen evalueren. Nog twee "winterritten", ook steeds om half twee vertrekken, en dan beginnen we aan het officiële programma met de vlaaiëntocht. Wel zijn er enkele rijders die carnavalsdinsdag een extra rit willen rijden. Mensen die mee willen rijden zijn van harte welkom. Het vertrek is om 11:00 uur bij John op de Kasteelweg nr. 36.

Het Fluitend Hert (Bergop was het wel Hijgend, hoor)

MAANDAG 9 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MAASEIK-HORN

Na het prachtige weer van afgelopen zaterdag was het vandaag wat minder. Kans op motregen en een donkere lucht. Maar altijd beter dan de twee voorgaande maandagen want toen konden we niet rijden. 7 Rijders durfden de weergoden te trotseren en verschenen op het appel om 11 uur op het Hingen. De drie vaste deelnemers uit Montfort, Geert, Piet en Hub, John zelf, Wil en Henk en ook Michiel Penders, die extra vrij had genomen om met de Pensionado's mee te rijden. De geblesseerden waren nog niet zover hersteld dat ze al weer mee konden rijden maar hopelijk zal dit niet meer lang duren. Omdat het weer de onzekere factor was werd besloten om steeds in de buurt te blijven zodat we, mocht het gaan regenen, snel weer thuis konden zijn. Henk nam de koppositie in en vergezeld van Wil, zijn vaste plek, koersten ze richting Maaseik. De andere 5 vonden dit wel goed zo want deze twee sterke kleppers draaien hun hand niet om voor een ritje kopwerk. Mooi uit de wind vonden ze het prima. En omdat er niemand klaagde konden de kopmensen het tempo lekker strak houden. Via Maaseik ging het richting Stramproy en over de bij Henk bekende leuke weggetjes kwamen we uiteindelijk uit in Grathem. Hier hadden we eventjes een kort oponthoud want John verloor zijn tellertje en zonder gegevensbank kunnen we blijkbaar niet meer fietsen. Dus terug om te zoeken en even later konden we weer verder. Via Horn ging het naar de Stuw in Linne en hierna werden de collega's uit Montfort netjes afgezet. Door St. Joost en na ruim 80 km. kwamen we weer terug op het Hingen. De hele rit geen spatje regen, dus "Lekker" gefietst. Een prima training voor de rit naar Vaals van komende zaterdag. Volgende week maandag, 16 februari, is er geen rit van de Pensionado's vanwege de Vastelaovend, maar er gaan geruchten dat er enkele mensen van plan zijn om wel op dinsdag een ritje te maken. Hoe en wat kunnen de mensen die mee willen rijden bespreken tijdens de rit van zaterdag naar Vaals.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 7 FEBRUARI

WIM BOGIE MEMORIAL (HALLAMBAY)

De thuisblijvers hebben weer eens verkeerd gegokt. Ondanks de voorspellingen was het vandaag uitstekend weer. Het zonnetje scheen, de wind viel reuze mee en de temperatuur was heel goed te doen. Daarom was het dan ook niet verwonderlijk dat er om 11 uur maar liefst 15 deelnemers klaarstonden voor deze klassieker. Annie en Peter hadden ook weer eens tijd (Peter reed wel maar mee tot de Slingerberg), Wil v.d. Borgh was present op een spiksplinternieuwe fiets, ik geloof een Rose, maar dat weet ik niet zeker. Dit is wel de eerste nieuwe fiets van dit seizoen, maar er zullen er ongetwijfeld nog vele volgen. Verder waren er ook weer twee nieuwe deelnemers, vader en zoon van Hees (Peter en Vincent). Klokslag 11 uur werd er vertrokken. We hadden de wind in de rug en Michiel Penders nam meteen de koppositie in. Wat er met hem gebeurd is mag Joost weten, maar hij was vandaag zo sterk dat hij deze kopplek de hele heenreis niet meer afstond. Om beurten kreeg hij gezelschap van de andere deelnemers en dus werd er lekker opgeschoten. Eric Stokbroeks had zijn bandjes eens extra goed nagekeken en dit had ook geholpen. We hebben de hele rit met het voltallige peloton zonder ook maar een enkel pechgeval kunnen rijden. Een lekker tempo, iets boven de 30, dus het schoot lekker op. Zo waren we in twee uurtjes aan de voet van de Hallambay die iedereen natuurlijk in zijn eigen tempo beklom. Hier kregen we de tweede verrassing van de dag voorgeschoteld. Jo Vergoosen was vandaag zo sterk dat hij het voltallige peloton het nakijken gaf en met de bloemen aan de haal ging op de top. Klasse Jo, ze zullen nog een kwaaije aan jou hebben dit seizoen. Wel moeten Michiel en Jo oppassen dat ze geen controle van de UCI gaan krijgen want wat ze vandaag lieten zien was toch wel van een uitzonderlijke klasse. Na de inwendige mens te hebben versterkt werd de terugreis begonnen. Alweer hetzelfde beeld, Michiel de meeste tijd op kop vergezeld van steeds andere mensen. Het tempo was daardoor dus nauwelijks lager. Waar moet dat heen als er zo vroeg in het seizoen al ze sterk wordt gereden? Maar niet iedereen heeft zo'n beresterke benen, dus op de brug bij Elsloo moest de eerste eraf. Geen verrassing dat dit John was, want hij had het toch wel lang volgehouden. Bob Duis offerde zich belangeloos op om hem terug te brengen in het peloton. Hartelijk bedankt, Bob, voor deze mooie geste. Jammer genoeg duurde het tot Urmond voordat ze de groep weer bijkregen. Het schijnt dat men toch nog steeds niet goed begrijpt dat als het

op is bij iemand vooraan toch flink geminderd moet worden, anders komt de zwakkere broeder nooit meer terug. Het is toch geen koers, dus de volgende keer wat steviger in de ankers, heren. Hierna ging het met een kilometertje minder huiswaarts en nu was er zelfs voor John geen probleem. Zo kwamen we netjes als groep aan in Echt waarna enkele volhouders toch nog eventjes aanwipten op het Hingen. Al met al kunnen we zeggen dat deze Wim Bogie Memorial, die we nu al voor de negende keer hebben gereden, weer uitstekend is verlopen. Hopelijk hebben we volgende zaterdag bij de rit naar Vaals ook zulk lekker weer, ook al zullen er dan zeker mensen zijn die het te druk hebben met de Vasteloavond. Als er dan weer zo netjes gereden wordt zal het zeer zeker weer lukken om er een gezellige rit van te maken.

Het Fluitend Hert (Af en toe toch ook een beetje moeten hijgen)

MAANDAG 2 FEBRUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

En alweer was het weer zo slecht dat de rit afgelast moest worden.

ZATERDAGAVOND 31 JANUARI

Een flinke groep Suisters, vergezeld van hun partners, (samen 20 personen) zijn op deze zaterdagavond gaan wokken in Maasbracht-Beek. Het eten was voortreffelijk en de stemming opperbest. Het was een gezellige avond en we kijken nu al uit naar de barbeque die zeer zeker weer zal worden georganiseerd in de zomer.

ZATERDAG 31 JANUARI

KRUISBERG-WATERVAL

Het weer was prima, dus weer een geweldige opkomst. Maar liefst 26 deelnemers waren er present op het Hingen. Hoe het komt mag Joost weten, maar als het zonnetje schijnt komen ze uit alle hoeken en gaten gekropen om met de mensen van Suist een rondje te fietsen. Er is echter een probleem. Het Fluitend Hert, die probeert de lijst met deelnemers bij te houden, wordt ook al een dagje ouder en het blijkt dat het geheugen hem een beetje in de steek begint te laten. Omdat hij zaterdagavond andere belangrijke verplichtingen had moest hij het bijwerken van de lijst uitstellen tot zondagmorgen. Ondanks krakende hersenen komt hij maar tot 25 namen, dus een deelnemer is onbekend. Als er mensen zijn die menen te weten wie de ontbrekende rijder is, of als er verkeerde namen staan bij de deelnemers, graag een berichtje. Over de rit van deze prachtige zaterdag het volgende. Er werd, ondanks het grote aantal, gewoon als een groep gestart. In een lekker tempo, aangegeven door de B-groep rijders, werd richting Bunde gereden. Net achter de brug van Buchten reed Eric weer lek. Omdat dit later nog een keer voorkwam lijkt het me raadzaam om de velg of de buitenband toch eens goed te controleren want 4 keer lek in twee ritten is toch wat veel van het goede. Je kunt altijd om raad vragen aan de gebroeders Laugs die ervaring hebben met dit fenomeen. Net zoals de vorige keer besloten de B-rijders rustig door te rijden. In het voor hen bekende tempo van eventjes onder de 30 werd er gezellig keuvelend gekoerst. Iedereen kon zijn kopwerk doen en in een prima stemming ging het voort. Wel viel het op dat de groep dit keer flink groter was dan de vorige keer. Het schijnt dat er toch meerdere mensen dezelfde instelling hebben. Lekker in een voor iedereen goed te fietsen

tempo een ritje maken en ervoor zorgen dat iedereen na afloop met een gerust hart kan zeggen: "Lekker Gefietst". Dit is zoals het bij Suist de bedoeling is. Natuurlijk mogen de mensen die dat willen een aparte groep maken die in een hoger tempo een rit maakt, maar zorg wel dat de groep bij elkaar blijft. In Elsloo kwam de hoofdmacht weer achterop en samen, maar wel ietsje sneller, maar goed te doen, ging het verder tot Bunde. Hier splitste de groep want de hoofdmacht van 16 rijders ging richting Borgharen en John dirigeerde de B-groep richting zijn geliefde Kruisberg. Ieder in zijn eigen tempo beklom deze lichte klim en toen naar Waterval. Maar ook de B-groep bleef niet van pech verschoond. Stefan Golsteyn reed lek, maar met Jan Sevriens als schoonvader is dat zo gepiept. Dus omhoog in Waterval en toen naar Schimmert, achterkant Vuilnisberg en zo naar Oirsbeek. De Beukeberg kregen we ook nog maar steeds werd er boven netjes gewacht en zo konden we via de Duitse Selfkant de thuisreis afmaken. Netjes op tijd, na 80 km. kwamen we aan op het Hingen en we besloten om eventjes een afzakkertje te nemen bij Café t'Hingen. We hadden net onze helm afgezet of we kregen gezelschap van Roger en Fred, die mee gereden hadden met de A-groep. Deze mensen hadden 85 km. gereden en Eric had dus nog een keer lek gereden. Wel was hier de snelheid ietsje hoger geweest want uit de verhalen bleek dat de groep niet compleet was gebleven. Toch, ook al wordt er zo hard gereden, proberen om de groep bij elkaar te houden. Omdat Roger Abraham had gezien werd er natuurlijk op zijn kosten een drankje genuttigd. Van harte gefeliciteerd, Roger, en dat je nog vele jaren mee mag fietsen met Suist.

Komende zaterdag staat de Wim Bogie Memorial op het programma. De rit gaat naar de welbekende Hallambay. Het vertrek staat gepland op 11:00 uur. Wel is het de bedoeling dat deze rit als een groep gereden wordt, dus de "snelle" mannen zullen zich moeten aanpassen aan het tempo van de B-rijders, maar voor deze speciale rit zal dat geen probleem zijn.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 24 JANUARI EN MAANDAG 26 JANUARI

Over beide dagen kunnen we kort zijn. Het weer was zodanig dat hoogstwaarschijnlijk beide dagen niemand heeft gefietst.

MAANDAG 19 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

BEMELEN

Koud, maar best te doen. De buienradar gaf aan dat er sneeuw op komst was, maar verschillende Pensionado's lieten zich hierdoor niet van de wijs brengen. Daarom stonden er om 11 uur toch weer 5 dapperen klaar om de elementen te trotseren. Piet, Geert, Hub, Jan en John waren de klasbakken die niet bang waren voor een beetje kou. Er werd besloten om in de buurt te blijven zodat we, als het zou gaan sneeuwen, meteen terug naar huis konden gaan. De gebruikelijke weg via de Doort werd weer gepakt. Maar omdat de sterke kleppers Wil en Henk niet aanwezig waren vandaag moesten we het nu zelf doen. Dus iedereen kwam tijdens deze rit op kop en zoals in de beginjaren van Suist werd er

netjes afgelost. Dit had als resultaat dat we de trip met een prima gemiddelde van bijna 27 konden afsluiten. Voor de Pensionado's precies zoals het hoort. Eendrachtig samenwerkend koersten we zuidwaarts. Het weer werd steeds beter en er verscheen zowaar een lekker zonnetje. Dus werd besloten om maar steeds door te blijven rijden in zuidelijke richting en zo kwamen we weer aan in Bunde. Om alvast wat klimmeters te maken als training voor de aanstaande Wim Bogie memorial op 7 februari kozen we vandaag voor de Bemelerberg. Ieder in zijn eigen tempo reed lekker naar boven. Jan natuurlijk als eerste, maar hij hoort dan ook bij de betere klimmers van Suist. Boven werd netjes gewacht en toen via Valkenburg en de klim van Ravensbosch weer huiswaarts. De lange afdaling van Schimmert naar Spaubeek was wel wat koud maar gelukkig bleef de voorspelde sneeuw weg. Via Sittard en Nieuwstadt kwamen we zo na 3 uur en alweer 80 km. weer terug op het Hingen. De mannen van Montfort hadden nog een stukje te gaan en deze drie kleppers kwamen zodoende vandaag op ruim 90 km. En dit terwijl de thermometer niet boven de 0 is uitgekomen want op de plassen lag overal nog ijs, een geweldige prestatie van deze bikkels. Toch alweer een lekkere rit gemaakt want na een warme douche was al het leed alweer snel vergeten.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 17 JANUARI

BORGHAREN-HOBBELRADE

Eindelijk een lekker weertje, dus ook weer een massale opkomst. Na de twee verregende zaterdagen van dit nieuwe jaar was het vandaag prima weer. Een lekker zonnetje en niet te koud, wat wil een mens nog meer. Maar liefst 22 deelnemers voor deze eerste "Echte" rit van dit jaar. Afgezien van de twee echte bikkels Jo en Ralph had tot nog toe niemand het gewaagd om zich bloot te stellen aan de elementen. De delegatie van TWC Echt was weer prima vertegenwoordigd met alweer twee nieuwe gezichten, Bas Scheres en Paul Gullikers. Verder natuurlijk de vaste deelnemers. Henk kreeg weer, zoals gebruikelijk in de wintertijd, de opdracht om de route te bepalen. Hij koos voor de optie Borgharen en klokslag half twee zette de karavaan zich in beweging. De eerste kilometers verliepen prima, een lekker tempo en niemand die problemen had. Er werd dan ook gezellig gekeuvelend en iedereen had het naar zijn zin. Vanaf Grevenbicht werd het tempo echter alweer opgeschroefd en John had hier helemaal geen zin in. Om constant in het rood te moeten rijden is echt niet zijn ding. Dus liet hij zich wijselijk terugzakken, evenals Har Valkenburg. Jo had dit, als doorgewinterde Suister, meteen in de smiezen en liet zich ook terugzakken. Verschillende meldingen naar de hoofdmacht werden niet opgemerkt dus was de schifting weer een feit. De drie reden in hun eigen tempo verder richting Borgharen. In Berg a/d Maas stond de hoofdmacht echter stil. Lek voor Patrick Heinen. Even gestopt om de stand van zaken op te nemen en Jo stelde voor om met de 3 rustige rijders alvast vooruit te rijden. De hoofdmacht zou dan wel, na het verhelpen van de schade, de achterstand vlug inhalen zodat we dan konden bepalen wat er verder gedaan zou worden. Maar deze vogel ging niet op. Jo, Har en John reden lekker in hun eigen tempo door en even later werden ze ingehaald door Hub, die de oversteek naar dit groepje had gemaakt, vergezeld van twee rijders van de "CarGlass" ploeg. John, niet bang om anderen de kop op te dringen, gaf al snel het commando aan de twee gasten om de kop over te nemen en het tempo te zetten op 28 km. En wonderwel, dit gebeurde ook meteen. Er zijn dus toch nog mensen die naar hem luisteren. In dit lekkere tempo werden de kilometers richting Borgharen afgelegd. Achter Bunde draaiden de twee gastrijders, die uit België kwamen, af richting Weert en de 4 moesten dus alweer alleen verder, na natuurlijk de "CarGlass-mensen" hartelijk te hebben bedankt voor het mooie werk. De hoofdgroep bleef maar weg, dus werd al meteen gedacht aan een andere route of misschien alweer pech. De 4 besloten om, eenmaal door de Beatrixhaven, richting Kruisberg te gaan zodat er toch ook nog wat klimmeters gemaakt konden worden. Van hieruit ging het naar Kelmond en zo in Hobbeldrade omlaag. Het "Har Fijenpaadje" leidde ons naar Sittard en de gewone route over Nieuwstadt werd gevolgd. Op het Hingen namen we afscheid van Hub en de drie besloten om de nieuwe uitbater van Café 't Hingen met een bezoek te vereren. Er was wel nog geen Palm, maar de Erdinger smaakte ook goed, evenals de warme

chocolademelk. Even later zagen we plotseling enkele rijders van de hoofdgroep aankomen. Fred, Leon en Michiel kwamen ook eventjes afsluiten en ons het laatste nieuws mededelen. Het bleek dat er inderdaad nog meer pech op hun pad was gekomen. Erik Dieteren had ook nog lek gereden en tot overmaat van ramp braken bij Patrick ook nog enkele spaken. Logisch dus dat ze ons niet meer ingehaald hebben. Evengoed was iedereen tevreden en met 85 km. op de teller voor alle twee de groepen mogen we toch spreken van een geslaagde zaterdag. Wel is het misschien een optie om, als er zoveel rijders aanwezig zijn, meteen vanaf het vertrek te kiezen voor twee groepen want het is een feit dat er toch met verschillende intenties aan onze ritten wordt deelgenomen. Er is een groep die flink wil doorrijden en er is ook een groep voor wie dit allemaal niet meer zo hoeft. Om iedereen toch zijn plezier te gunnen kunnen we dus beter meteen vanaf het begin de schifting maken.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 12 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEERSEN-HILLENBERG

Een straffe wind vandaag, windkracht 6, maar voor de bikkels onder de Pensionado's was dit geen bezwaar. Na het verslag van de razende reporter van afgelopen zaterdag konden deze mannen toch niet achterblijven. 6 Dapperen hadden de moed genomen om af te reizen naar het Hingen. Wil, Henk, Piet, Hub, Geert en John waren de mensen die het aandurften. Bij het vertrek kwam Har Fijen nog eventjes vertellen hoe het met zijn blessure gesteld was. Voorlopig mag hij nog niet fietsen en is hij onder behandeling van de fysiotherapeut. Hopelijk duurt het niet meer te lang want een vaste waarde zoals Har wordt toch wel gemist. Er werd besloten om te beginnen met dezelfde route als vorige week. Henk en Hub namen de kopplaatsen in en in een lekker tempo, wel voorzichtig want er kwamen behoorlijke rukwinden, ging het richting Doort. Hier nam Wil zijn vertrouwde plek op de eerste rij weer in en met deze twee kopmannen was het goed te doen. De overige 4 hielden zich goed verscholen achter deze twee kleppers en zo konden we toch lekker fietsen. Af en toe liet Wil zich eventjes terugzakken om ook eens met iemand anders te kunnen babbelen zodat de mensen van Montfort de zware taak van kopman op zich konden nemen. Alleen John hield zich wijselijk rustig en hij is niet van de laatste plaats af geweest. Maar dat zijn we bij Suist intussen wel al gewend. Zodoende konden we toch, ondanks de harde wind, de kilometers onder de wieltjes laten verdwijnen en zonder problemen kwamen we aan in Meersen. Het leed was nu geleden en met de wind in de rug konden we iets aan het gemiddelde gaan doen. Omdat John zich lekker had verstopt kon hij nu wel blijven volgen op de beklimmingen, dus met beleid kom je een heel eind. Vandaag werd er besloten om vanuit Doenrade de afdaling in Hillensberg te nemen en zo via Tudderden en Millen de thuisreis te maken. Zo kwamen we toch aan onze 80 km. en ondanks de harde wind hadden we toch precies hetzelfde gemiddelde.

Het Fluitend Hert (vandaag ging het weer goed)

ZATERDAG 10-1-2015, STORM

Eigenlijk geen weer om te fietsen maar Ralf en Jo vonden elkaar om 13.30 uur aan het départ. Met dit kleinst mogelijke peloton werd richting Slingerberg gereden. Met de wind zwaar tegen viel dit nog niet mee; en dit is nog een understatement. We kwamen soms amper boven de 20 km/h uit en het was geen weer om met de handjes losjes op het stuur te rijden. Ralf deed het leeuwendeel van het werk want anders was ik nu (20.15 uur) waarschijnlijk pas in Elsloo. Stilletjes aan was de miezerregen overgegaan in echte regen en we werden natter en natter. Achter de brug in Elsloo wisten we niet wat

we zagen. De maas stond bijna tot aan de weg. Eenmaal in Geulle draaiden we van de wind weg en konden we enigszins recupereren. Tijdens de klim merkte je goed dat de beentjes toch al geleden hadden. Op voorspraak van Ralf ging het vervolgens nog richting Adsteeg, welke klim gedoseerd werd gereden. In de afzink naar Hobbelrade was een auto een beetje verongelukt, zat aan de voorkant in elk geval flink in elkaar. Daarna langs de Stammenhof (langs dus!) richting Schinnen en richting Beukenberg. Dan via Hillensberg de bekende weg naar Nieuwstad. Ondertussen kregen we toch enkele hoosbuien over ons heen, niet normaal meer. Mocht er nog ergens een droog stukje kleding zijn geweest, dan was dat nu ook flink gesausd. In Susteren was het nog erger; striemende regen die met bakken uit de hemel viel gepaard gaand met verraderlijke windvlagen. Je voelde het water gewoon langs je rug lopen en tot op zekere hoogte was dit ook "genieten"; strijd tegen de elementen, dat soort overpeinzingen. Dit front waaide gelukkig snel over waardoor we met normale regen na zo'n 70 km de finish bereikten. Ralf merkte nog op dat dit wel het meest extreme ritje was geweest dat hij ooit had gereden. De fietsen waren bij thuiskomst eigenlijk al proper, niet vreemd gezien de hoeveelheden water die de wegen mooi schoon hadden gespoeld. In mijn geval was het vervolgens in de garage de meeste kleding achterlaten en gelijk richting badkamer. Ik kan me zo voorstellen dat het in huize Beunen niet veel anders is geweest.

A Vous Hilversoem

Een drijfnatte en uitgepierde Razende Reporter

MAANDAG 5 JANUARI

S.V.P. (Suist voor Pensionado's)

MEERSEN-GRIJZEGRUBBEN

Na het belabberde weer van afgelopen zaterdag was het vandaag, de eerste maandag van het nieuwe jaar, alweer prachtig. Wel frisjes maar ook een lekker zonnetje. De Pensionado's boffen toch maar en daarom stonden er ook nu alweer 11 deelnemers klaar voor deze eerste rit. Na eerst iedereen een voorspoedig 2015 toegewenst te hebben werd besloten om de grote wegen te gaan volgen. Dit omdat het op sommige plaatsen toch nog wel wat glad kon zijn. Henk nam de verantwoordelijke taak van wegkapitein op zijn schouders en nam meteen plaats op de eerste rij. Dat hij een geweldige klasbak is wisten we al, maar vandaag heeft hij die eerste plek niet afgestaan. Prima Henk. Ook hield hij uitstekend de groep in de gaten en als er iemand moest lossen werd meteen het tempo geminderd. De gewone weg naar Bunde werd gevolgd en iedereen kon prima volgen. Vanuit Meersen werd de klim naar Ulestraten genomen, een lichte helling maar toch moest John lossen. Misschien toch nog die blessure van de vorige week? Boven werd netjes gewacht en gezamenlijk ging het verder naar Schimmert en Grijzegrubben. Op de Vuilnisberg hetzelfde liedje. John alweer eraf maar wederom kwam het beneden bij elkaar. De Beukeberg in Oirsbeek was voor het Hijgend Hert een zware beproeving maar op wilskracht kwam hij toch boven. Er werd gekozen voor de neutrale weg, dus moesten we richting Schinveld. Boven in Doenrade begon echter het pechduiveltje toe te slaan. Het blijkt dat de gebroeders Laugs het lek nog niet boven hebben, zowel figuurlijk als letterlijk. Eerst stond Sef met een "Platte", maar Jan is intussen zo bedreven dat dit klusje snel werd geklaard. Op het eind van de neutrale weg ging bij John het licht uit. Om in de termen van Louis v. Gaal te spreken: " The Cook was finished". De groep wachtte netjes en in een rustig tempo werd naar huis gereden. Op de Kerkweg is een nieuw fietspad gemaakt en dit zorgde voor problemen. Jan Laugs reed lek en daardoor lette een rijder niet goed op. Hierdoor knalde hij tegen een

vuilniscontainer die midden op dit mooie nieuwe fietspad stond. De schade viel gelukkig mee en iedereen kon zijn weg vervolgen. Jan stak snel een nieuw bandje waarbij bleek dat hij wat veel naar Har Fijen heeft gekeken want zijn kapotte binnenbandje was ook al verschillende keren geplakt. Bij Sevriens bleek Har Valkenburg nog last te hebben van een langzaam leeglopende achterband, maar door enkele keren bij te pompen kon hij toch zijn weg vervolgen zodat we na ruim 80 km. mogen zeggen dat het een mooie rit was. John gaf aan dat hij wat aan de conditie zal doen en hopelijk kunnen we op maandag nog vaak zulke leuke ritjes maken.

Het Hijgend Hert

ZONDAG 4 JANUARI 2015

Via de digitale snelweg hadden Wil, Roy, Roger, Fred en Jo besloten een ritje te maken na de natte fietsvrije zaterdag. Jo had een vaag plan richting de Tungelroyse wallen. Zo gezegd zo gedaan. Om 10.00 klonk het virtuele startschot en werd via St Joost koers gezet naar Wesseem. Het was nog flink koud en op sommige plekken was het nog verraderlijk glad. Behoedzaam werden deze stukken afgelegd waarna het stilletjes aan beter werd. We raakten enigszins op bedrijfstemperatuur en naarmate het later werd, ontdooiden de wegen zodat we verder probleemloos konden sturen. Via Stramproy ging het linksaf naar genoemde wallen in een behoorlijk gangetje waarbij ieder naar vermogen zijn werk deed. Ergens tussen Altweerderheide en Weert was Jo het spoor een beetje bijster maar Roger wist een uitweg langs de kazerne en over de Diesterbaan. Naderhand linksaf en zo kwamen we weer op de route en in Stramproy. Vervolgens langs de molen richting Maaseik waar Roger nog lek reed en zelfs een nieuwe buitenband van Wil moest opleggen. Daarna nog een laatste roffel tot op de brug in Echt waar na 70 plezierige km de douches weer werden opgezocht. Een prima rondje met weinig verkeer door mooie natuur dat nog wel vaker zal worden gereden denk ik zo.

Wederom A Vous Hilversoem

De Razende Reporter
